

การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับ
นานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย
นายศุภฤกษ์ ตันติวิริยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผล
นักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย
นายศุภฤกษ์ ตันติวิริยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF READING LITERACY DRILL EXERCISES FOLLOWED BY
PROGRAMME FOR INTERNATIONAL STUDENT ASSESSMENT GUIDELINES FOR
MATTHAYOMSUKSA 4 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดย	ศุภฤกษ์ ตันติวิริยากร
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมฟุ้ง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)	
พิจารณาเห็นชอบโดย	
.....	ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. อธิมาส มากจួយ)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมฟุ้ง)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข)	
.....	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์ ใจเยือกเย็น)	

58255403 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : ความสามารถด้านการอ่าน, แบบฝึก, การประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

นาย ศุภฤกษ์ ตันติวิริยากร: การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตาม
แนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพึ้ง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผล
นักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและ
หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ
(PISA) และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย
แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนศรีรัตนสมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 40
คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกการอ่านตามแนว
ทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการอ่าน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย
แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test Dependent
Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1) แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.13/81.29 ตามเกณฑ์ที่กำหนด
ไว้ 2) ความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบ
ฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สูงกว่าก่อนการจัดการ
เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการ
จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) อยู่ใน
ระดับเห็นด้วยมากที่สุด

58255403 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : READING LITERACY, DRILL EXERCISES, PROGRAMME FOR INTERNATIONAL STUDENT ASSESSMENT

MR. SUPALERK TANTIWIRIYAKORN : THE DEVELOPMENT OF READING LITERACY DRILL EXERCISES FOLLOWED BY PROGRAMME FOR INTERNATIONAL STUDENT ASSESSMENT GUIDELINES FOR MATTHAYOMSUKSA 4 STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR CHOLTICHA HOMFUNG, Ph.D.

The purpose of this study were 1) to develop the reading exercises followed by Programme for International Student Assessment (PISA) for Matthayomsuksa 4 students to be effective as the criteria 80/80 2) to compare reading abilities of Matthayomsuksa 4 students between before and after learning by using the reading exercises followed by Programme for International Student Assessment (PISA) and 3) to study the opinion of Matthayomsuksa 4 students toward learning by using the reading exercises followed by Programme for International Student Assessment (PISA). The Sample of this study were 40, Matthayomsuksa 4 students of Satthasamut School by using Simple Random Sampling. The instruments of this study were the reading exercises followed by Programme for International Student Assessment (PISA), lesson plan, the reading abilities test. The data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation and Dependent Sample t – test.

The results of this study revealed that

1) The reading exercises followed by Programme for International Student Assessment (PISA) for Matthayomsuksa 4 students were effective as 82.13/81.29 the criteria, 2) The reading abilities of Matthayomsuksa 4 students after learning by using the reading exercises followed by Programme for International Student Assessment (PISA) were higher than before at a .05 level of significance 3) Matthayomsuksa 4 students had the opinions toward learning by using the reading exercises followed by Programme for International Student Assessment (PISA) at strongly agree level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมฟุ้ง รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข และ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยรวมทั้งอาจารย์ ดร. อธิมาส มากจ้อย ประธานกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพัทธ์ ใจเอือกเย็น ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษาคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ อาจารย์ ดร. กฤษณา วรพิน และคุณครูประภาพร มณีโรจน์ เป็นอย่างสูงที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องหมายในการวิจัยสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกท่านที่ได้ให้ความรู้คำแนะนำและประสบการณ์ที่มีค่าแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกคนที่เป็นแรงบันดาลใจ เป็นกำลังใจ และให้คำปรึกษาเสมอมา

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา และ นักเรียนโรงเรียนศรัทธาสมุทรที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่พระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ที่อบรมสั่งสอน ชี้แนะให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

ศุภฤกษ์ ตันตวิริยการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
คำถามการวิจัย	9
วัตถุประสงค์การวิจัย	10
สมมติฐานการวิจัย	10
ขอบเขตการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	13
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีธธาสมุทร จังหวัด สมุทรสงคราม.....	14
ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย	14
ภาษาไทยกับการเรียนรู้.....	14
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	15

คุณภาพของผู้เรียน.....	16
สาระที่ 1 การอ่าน.....	16
หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีธธาสมุทร จังหวัด สมุทรสงคราม	18
ความสามารถด้านการอ่าน และการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับ นานาชาติ (PISA).....	21
ความหมายของการอ่าน	21
ความสำคัญของการอ่าน.....	22
จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	24
ประเภทของการอ่าน.....	27
การอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	29
แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึก	54
ความหมายของแบบฝึก.....	54
ความสำคัญของแบบฝึก.....	56
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	57
ประโยชน์ของแบบฝึก.....	59
ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก.....	60
การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก	62
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
งานวิจัยในประเทศ.....	65
งานวิจัยต่างประเทศ.....	72
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	75
วิธีและขั้นตอนการวิจัย	75
ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย.....	76

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	77
ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย.....	92
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล.....	92
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80.....	94
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	95
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	96
บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	100
สรุปผลการวิจัย.....	101
อภิปรายผล.....	101
ข้อเสนอแนะ.....	108
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้.....	108
ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป.....	109
รายการอ้างอิง.....	110
ภาคผนวก.....	116
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	117
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	119
ตัวอย่างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	120
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	148

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการ อ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	158
แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการ ประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	177
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	179
การตรวจสอบคุณภาพแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)	180
การตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการ ประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	184
การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัด การ เรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)	186
การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การ อ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	190
ภาคผนวก ง การตรวจสอบสมมติฐาน	192
ประวัติผู้เขียน.....	198

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 นำหนักคะแนนสำคัญของการประเมินผล PISA ในแต่ละปี	3
ตารางที่ 2 ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่าน ของ สพม. 10.....	5
ตารางที่ 3 ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้น ม. 4 – 6 ของสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1	17
ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชา ท30201 การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม.....	19
ตารางที่ 5 ตัวอย่างสำนวนถ้อยความของสถานการณ์.....	32
ตารางที่ 6 ตัวอย่างสำนวนรูปแบบของถ้อยความ.....	34
ตารางที่ 7 เกณฑ์ความเชี่ยวชาญของการรู้เรื่องการอ่าน.....	51
ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ของการรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	53
ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ของการรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของบลูม	54
ตารางที่ 10 ค่าประสิทธิภาพรายบุคคล (Individual Try Out).....	79
ตารางที่ 11 ค่าประสิทธิภาพกลุ่มย่อย (Small Group Try Out).....	80
ตารางที่ 12 ค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Try Out).....	80
ตารางที่ 13 วิเคราะห์ข้อสอบ.....	85
ตารางที่ 14 วิเคราะห์รูปแบบข้อสอบ.....	86
ตารางที่ 15 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)	95
ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)	96

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)	96
ตารางที่ 18 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	180
ตารางที่ 19 ผลการหาค่าประสิทธิภาพรายบุคคล (Individual Try Out) ของแบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	181
ตารางที่ 20 ผลการหาค่าประสิทธิภาพกลุ่มย่อย (Small Group Try Out) ของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	181
ตารางที่ 21 ผลการหาค่าประสิทธิภาพภาคสนาม (Field Try Out) ของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	182
ตารางที่ 22 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	184
ตารางที่ 23 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	186
ตารางที่ 24 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเลือกตอบจากตัวเลือกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	188
ตารางที่ 25 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเลือกตอบเชิงซ้อน ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	189
ตารางที่ 26 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเขียนตอบแบบปิด ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	189
ตารางที่ 27 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเขียนตอบแบบเปิด ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	190

ตารางที่ 28 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้ จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	190
ตารางที่ 29 ผลการหาค่าประสิทธิภาพจากกลุ่มตัวอย่าง ของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการ ประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	193
ตารางที่ 30 ความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	195

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)...	81
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	84
ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	89
ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตาม แนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA).....	91

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่าน เป็นกระบวนการที่ใช้ในการเริ่มต้นการเรียนรู้ เมื่อบุคคลเริ่มต้นอ่านจะทำให้เกิดการขยายความรู้ตลอดจนทักษะและกลยุทธ์ที่แต่ละบุคคลพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับบุคคลนั้น ๆ การอ่านทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยสนองความสงสัยใคร่รู้อันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ในทุก ๆ เรื่อง การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งต่อชีวิตของบุคคลทุกช่วงวัย ดังที่ บันลือ พฤกษ์วัน (2534 : 8) ได้กล่าวไว้ว่า “การอ่านเปรียบเสมือนแก้วสารพัดนึกในการเรียน” ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 1) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และจนกระทั่งถึงวัยชรา ปัจจุบันการอ่านเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ การอ่านถือเป็นปัจจัยที่ 5 นอกเหนือจากปัจจัย 4”

การอ่านทำให้บุคคลมีสมรรถนะในการใช้ความรู้และทักษะในสิ่งที่เรียนมานำมาใช้ในชีวิตจริงได้ บุคคลที่มีความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านจะสามารถวิเคราะห์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถระบุสาระความรู้ ดีความสาระความรู้นั้น ตลอดจนประเมินสถานการณ์ และใช้สาระความรู้ที่มีอยู่เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ทักษะการอ่านจึงไม่ได้เป็นเพียงทักษะสำคัญของแต่ละบุคคลเท่านั้นยังเกี่ยวพันถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วย ดังที่ โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2557 : 96) ได้กล่าวไว้โดยสรุปว่า ต้นทุนกำลังคนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การวัดคุณภาพในการรู้เรื่องการอ่านของต้นทุนกำลังคนนั้น สามารถพยากรณ์ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศได้

ปัจจุบันการอ่านนั้นไม่ได้มุ่งเน้นที่การอ่านจากหนังสือเพียงเท่านั้น เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้นทำให้การรับข้อมูลข่าวสารจากการอ่านกว้างขวางขึ้นตามไปด้วย แต่เนื่องจากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มากขึ้นนั้น กลับทำให้ความน่าเชื่อถือของสาระความรู้เหล่านั้นลดน้อยลง เพราะขาดการตรวจสอบข้อมูลที่ถูกต้อง และคัดกรองข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ดังที่ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 118) กล่าวว่า

...ในปัจจุบันเป็นสังคมสารสนเทศหรือสังคมสารนิเทศ ทรัพยากรสารสนเทศมีอยู่มากมายหลายประเภทโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology) ซึ่งมีการสื่อสารผ่านดาวเทียมอันไร้ขอบเขต ทำให้โลกของเราใบเล็กและแคบลง ผู้อ่านสามารถรับสารนิเทศได้ทั่วโลกเป็นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว สารนิเทศเหล่านี้มีทั้งดีและไม่ดี นอกจากนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักวิธีอ่าน วิธีเลือกอ่านทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ เหล่านี้ให้ได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม...

ดังนั้นนักเรียนในยุคปัจจุบันจะต้องมีทักษะการอ่านเพิ่มมากขึ้น โดยไม่เพียงแค่อ่านออกเท่านั้นแต่จะต้องมีความสามารถด้านการรู้เรื่องการอ่าน ดังที่ โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 10) กล่าวไว้เกี่ยวกับการรู้เรื่องการอ่านว่า การรู้เรื่องการอ่านต้องสนองต่อความต้องการส่วนบุคคลของผู้อ่าน โดยนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านนั้นไปใช้ประโยชน์กับตนเอง การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ สู่การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ

ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนสาระการอ่านในวิชาภาษาไทย ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยกำหนดเนื้อหาสาระที่มีจุดมุ่งหมายให้นำทักษะการอ่านพัฒนาตนสู่การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 37) กล่าวถึงเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า “การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน” ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายในการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ ประเด็นความสามารถด้านการรู้เรื่อง การอ่าน ดังที่ โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2560 : 25) ได้กล่าวว่า “การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้อ่านสามารถนำความเข้าใจไปใช้แล้วสะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง ตลอดจนมีความรักและความผูกพันกับการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในสังคม”

การประเมินการรู้เรื่องการอ่านของ PISA (โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2560 : 11 - 15) จะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ รวมถึงการประเมินค่าสื่อที่ได้อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในข้อความที่ได้อ่าน นอกจากนั้นแล้วยังต้องมีการนำความรู้จากภายนอกที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบการตัดสินใจด้วย โดยกำหนดแนวคิดไว้ 2 ประการ คือ การประเมินต้องครอบคลุมสิ่งที่อ่าน และจุดประสงค์ของการอ่านได้อย่างกว้างขวาง ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน และการประเมินต้องครอบคลุมพิสัยความยากง่ายของภารกิจการอ่านที่มีทั้งระดับง่ายจนถึงระดับที่ยาก ซับซ้อน รวมถึง การประเมินให้ครอบคลุมภารกิจในการอ่านอยู่บนพื้นฐาน 3 ประการ คือ ประการแรก ได้แก่ สถานการณ์ที่หลากหลาย แบ่งออกเป็น การอ่านเพื่อใช้ในชีวิตส่วนตัว การอ่านเพื่อกิจการสาธารณะ การอ่านเพื่อการทำงานอาชีพ และการอ่านเพื่อการศึกษา ประการถัดมา ได้แก่ ถ้อยความ ที่เขียนหรือเรียบเรียงเพื่อให้อ่านอย่างหลากหลายและนักเรียนจะต้องเจอในอนาคต โดยแบ่งรูปแบบของถ้อยความเป็น ถ้อยความต่อเนื่อง ถ้อยความไม่ต่อเนื่อง และถ้อยความแบบผสม ทั้งยังต้องมีสำนวนที่หลากหลาย ได้แก่ การพรรณนา การบรรยาย การอธิบาย การโต้แย้ง และคำสั่ง วิธีทำหรือ

ปฏิบัติ และประการสุดท้ายได้แก่ สมรรถนะการอ่าน จะต้องครอบคลุมสมรรถนะสำคัญ 3 สมรรถนะ ได้แก่ การเข้าถึงและค้นคืนสาระ การบูรณาการและตีความ จนกระทั่งสะท้อนและประเมินได้

จากที่กล่าวถึงการประเมินการรู้เรื่องการอ่านของ PISA นั้นจะเห็นได้ว่าการประเมินการอ่านในระดับนานาชาตินั้นมีการประเมินในประเด็นที่กว้างขวางและระบุนรายละเอียดของการวัดและประเมินนักเรียนไว้มากขึ้น โดยเฉพาะเนื้อหาที่จะใช้วัดการอ่านนั้นจะเป็นเรื่องที่หลากหลายทั้งเนื้อหาและรูปแบบ เป็นเรื่องที่ทันสมัย และเรื่องที่น่าสนใจให้นักเรียนนำเนื้อหาสาระที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิตมากขึ้น รวมถึงสมรรถนะที่นักเรียนต้องมีในการอ่านนั้น คือ นักเรียนจะต้องเป็นบุคคลที่สามารถใช้ความสามารถในการอ่านนั้นมาพัฒนาตนเองได้อย่างชำนาญ

การประเมินผลของ PISA ถูกออกแบบให้สามารถสร้างตัวชี้วัดผลของการจัดการศึกษาที่ระบบการศึกษาของแต่ละประเทศจัดให้แก่เยาวชน โดยมีการจัดการประเมินทุก ๆ 3 ปี แต่การประเมินผลแต่ละครั้งจะให้น้ำหนักสำคัญกับการประเมินต่างกัน (โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2560 : 7) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 น้ำหนักคะแนนสำคัญของการประเมินผล PISA ในแต่ละปี

PISA 2003	PISA 2006	PISA 2009	PISA 2012	PISA 2015	PISA 2018
คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	การอ่าน	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	การอ่าน

จากตารางที่ 1 เห็นได้ว่าแต่ละปีที่มีการประเมิน PISA จะมีจุดเน้นที่เป็นไปตามวงรอบ โดยแต่ละรอบนั้นวิชาที่มีน้ำหนักคะแนนสำคัญที่เป็นจุดเน้นของการวัดแต่ละรอบ วิชาเหล่านั้นจะมีน้ำหนักคะแนนมากกว่าวิชาอื่น ดังนั้นการประเมิน PISA 2018 จึงมีการให้น้ำหนักสำคัญของการประเมินในทักษะการอ่านมากกว่าวิชาอื่นอีกครั้ง

ตามหลักการของ PISA แล้วการประเมินผลนี้ คือการให้ข้อมูลที่ระบุถึงคุณภาพทางการศึกษาที่จัดให้แก่เยาวชนของประเทศแต่ละประเทศที่เข้าร่วมโครงการ ว่ามีการเตรียมความพร้อมให้เยาวชนในชาติเพียงพอหรือไม่ แต่ในทางปฏิบัติผลการประเมิน PISA มักจะถูกใช้เพื่อแสดงถึงความเป็นเลิศหรือความอ่อนด้อยของระบบการศึกษาแต่ละประเทศ ฉะนั้นแล้วในประเทศที่มีระดับการประเมินที่ต่ำจะทำให้เสียโอกาสทางเศรษฐกิจไปได้เป็นอย่างมาก ครุจึงควรเริ่มต้นสร้างและพัฒนาสื่อวัตกรรมการที่ทำให้ให้นักเรียน รู้เรื่องตั้งแต่การอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเข้าใจปัญหา และแก้ปัญหา พร้อมทั้งสื่อสารความคิดให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการอ่านมากเพียงใด แต่ผลของการประเมินการรู้เรื่องการอ่านใน PISA 2018 โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2562 : 6) ได้รายงานข้อมูลไว้ว่านักเรียนไทย 40% ที่มีความสามารถด้านการอ่านตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้น

ไป โดยในการประเมิน PISA 2015 ที่ผ่านมามีนักเรียนประมาณ 50% ที่แสดงความสามารถตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไป ซึ่งระดับ 2 คือ ระดับพื้นฐานในการประเมิน เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับระดับนานาชาติ นั้น OECD (2019 : 17 – 18) ได้รายงานว่ามีนักเรียนในกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่าน 487 คะแนน ประเทศที่มีคะแนนสูงสุดห้าอันดับแรก ในด้านการอ่านซึ่งเป็นด้านที่เน้นในรอบการประเมินนี้ ได้แก่ จีนสี่มณฑล (555 คะแนน) สิงคโปร์ (549 คะแนน) มาเก๊า (525 คะแนน) ฮองกง (524 คะแนน) และเอสโตเนีย (523 คะแนน) ในขณะที่นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่าน 393 คะแนน ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่น่าเป็นห่วงอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับระดับนานาชาติ

การกำหนดระดับพื้นฐานของการประเมินการรู้เรื่องการอ่านใน PISA ได้กำหนดไว้ที่ ระดับ 2 ซึ่งมีลักษณะของภารกิจการรู้เรื่องการอ่านที่ต้องการให้ปฏิบัติคือ ผู้อ่านต้องสามารถดึงสาระหนึ่งหรือสองอย่างที่ต้องการใช้อ้างอิง หรือต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหลายเงื่อนไข ต้องการให้เข้าใจแนวคิดใหญ่ของเนื้อหาเข้าใจความสัมพันธ์ ความหมายของส่วนที่กำหนดให้ในเนื้อเรื่องโดยที่ความหมายนั้นๆ ไม่แสดงไว้อย่างเด่นชัด แต่ผู้อ่านต้องใช้การอ้างอิงบ้างในระดับที่ไม่สูงนักภารกิจอาจเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ การบอกความแตกต่างของลักษณะเพียงอย่างเดียว การสะท้อนต้องการให้เปรียบเทียบ หรือนำความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านในเรื่อง (โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554 : 44)

เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินและผลการประเมินใน PISA 2015 แล้วพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากประเทศไทยส่วนใหญ่มีผลการประเมินการอ่านไม่ถึงระดับพื้นฐาน คือนักเรียนไทย 50% ที่มีความสามารถด้านการอ่านตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไป และในการประเมิน PISA 2018 ที่ผ่านมามีนักเรียนประมาณ 40% ที่มีความสามารถตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไปซึ่งผลการประเมินด้านการอ่านของนักเรียนไทยมีคะแนนลดลงจากผลการประเมินรอบที่ผ่านมามีคะแนนน้อยกว่าถึง 16 คะแนน การที่คะแนนมีแนวโน้มลดลงเป็นเพราะนักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านไม่ถึงระดับ 2 มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 10% (โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562 : 6 - 7) หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนศรีธรรมาศ อําเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มัธยมศึกษา เขต 10 ที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนอยู่ นั้น ได้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติมการอ่านและพิจารณาวรรณกรรม ให้นักเรียนด้วย พบว่าผลการประเมินระดับโรงเรียนมีความสอดคล้องกับผลการประเมิน PISA เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการอ่านอยู่มากเห็นได้จากผลการเรียนของนักเรียนในรายวิชาเพิ่มเติม การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม มีนักเรียนที่ได้ผลการเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไปมีเพียง 48.68 % ซึ่งสอดคล้องกับผลประเมินความสามารถในการรู้เรื่องการอ่าน ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 10 ได้จัดทดสอบมี ผลการประเมิน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่าน ของ สพม. 10

จำนวนนักเรียน (คน)	ระดับการประเมิน			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1226	425 (34.66 %)	638 (52.04 %)	147 (11.99 %)	16 (1.31 %)

ทีมา โรงเรียนศรีธธาสมุทร, “ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ของโรงเรียนศรีธธาสมุทร”

การประเมินความสามารถในการรู้เรื่องการอ่าน ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้จัดขึ้นนั้นมีเกณฑ์การประเมินคือ ร้อยละ 75 – 100 อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ร้อยละ 50 – 74 อยู่ในเกณฑ์ ดี ร้อยละ 25 – 49 อยู่ในเกณฑ์ พอใช้ และร้อยละ 0 – 24 อยู่ในเกณฑ์ ปรับปรุง จากตารางจะเห็นได้ว่านักเรียนที่ระดับคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดีมากมีอยู่เพียง 34.66 % เท่านั้นแสดงให้เห็นว่าระดับคุณภาพของนักเรียนในเรื่องการอ่านยังอยู่ในระดับที่ไม่ได้มาตรฐาน

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนการอ่านนั้นมักไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอยู่หลายประการด้วยกัน ดังนี้

ปัญหาแรกคือปัญหาจากตัวผู้สอน ซึ่งสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 9) ได้กล่าวไว้โดยสรุปว่า ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสอนอ่านไม่เพียงพอ และไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านที่แท้จริง มักตั้งวัตถุประสงค์ให้นักเรียนอ่านเพียงเท่านั้น ไม่ได้ขยายขอบเขตให้กว้างขวางขึ้น ทำให้นักเรียนนำวิธีการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญพิตรา ไชยบัง (2555 : 3) ที่กล่าวไว้ว่า ครูไม่มีเวลาจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ขาดสื่ออุปกรณ์และวิธีสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการฝึกอ่านและเสริมทักษะการอ่านให้แก่ นักเรียน อีกทั้ง กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 6) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูไว้ว่า ครูขาดความกระตือรือร้นในการสอน ใช้การบรรยายและยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอน มุ่งเน้นเนื้อหา มากกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ และนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมน้อยมาก

ปัญหาถัดมาคือปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน มาจากสังคมที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันครูก็ควรให้ความสำคัญกับนักเรียนในการสอนการอ่านอย่างทั่วถึง จากประสบการณ์การสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ของผู้วิจัยเป็นเวลา 3 ปี และจากการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนศรีธธาสมุทร จำนวน 2 คน ณิชพวงษ์ ญาณวัฒน์ และ อาจารย์เอ๋ เอี่ยมลออ (สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2560) สรุปปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนได้ว่านักเรียนเมื่ออ่านแล้วไม่สามารถจับประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ทำให้เมื่อครูถามคำถามจะไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมถึงนักเรียนขาดทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล จึงทำให้เมื่อตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

นักเรียนจะคัดลอกข้อความในบทอ่านมาตอบคำถาม และนักเรียนขาดทักษะในการแสดงความคิดเห็น เห็นได้จากเมื่อครูถามคำถามที่ต้องการความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่อ่านนักเรียนจะตอบคำถามเพียงสั้น ๆ ว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยเท่านั้น ขาดการให้เหตุผล ปัญหาดังกล่าวอาจมาจากนักเรียนไม่มีจุดมุ่งหมายในการอ่านอย่างแท้จริงดังที่ สุรางศรี วิเศษ (2553 : 8) ได้กล่าวเกี่ยวกับอุปสรรคของการอ่านไว้โดยสรุปว่า หากผู้อ่านไม่ทราบว่าจะอ่านแล้วนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรก็จะไม่อ่าน เพราะ ไม่เห็นประโยชน์ที่จะอ่าน

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ชี้ว่าการที่จะพัฒนาความสามารถด้านการรู้เรื่องการอ่านให้ดีขึ้น ครูผู้สอนจะต้องหาวิธีการสอนหรือเทคนิคต่าง ๆ รวมถึงสร้างนวัตกรรมที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ สำหรับทักษะการอ่านนั้นจำเป็นจะต้องมีความเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างมาก มีเครื่องมือที่สร้างความสนใจของนักเรียน และยังต้องให้นักเรียนได้ฝึกฝนบ่อยๆ ดังที่กรมวิชาการ (2542 : 29) ได้กล่าวถึงการฝึกหัดไว้ว่า “การให้ผู้เรียนได้กระทำซ้ำ ๆ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจที่แม่นยำ” เมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนบ่อย ๆ นักเรียนจะเกิดความชำนาญ ซึ่งการพัฒนาแบบฝึกสำหรับการพัฒนาความสามารถด้านการรู้เรื่องการอ่าน ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการรู้เรื่องการอ่านด้วย ดังที่ ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 18) กล่าวไว้ว่าแบบฝึกสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้ หากมีแบบฝึกที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่สอน การฝึกบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนตกตะกอนทางความคิด และค้นพบเทคนิคในการอ่านได้ด้วยตนเอง

แบบฝึกนั้น นอกจากจะใช้เป็นการฝึกฝนทักษะต่างๆ แล้วยังมีประโยชน์อื่นๆ อีกมากไม่ว่าจะใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลหรือการแก้ไขข้อบกพร่องของการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สามารถนำไปใช้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและฝึกนักเรียนได้ใช้ความคิด รวมถึงเป็นการลดเวลาและแรงงานในการเตรียมการสอนให้น้อยลง ส่วนนักเรียนนั้นเมื่อมีแบบฝึกสำเร็จรูปแล้ว ก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอก นอกจากนี้ยังสามารถใช้แบบฝึกในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนและจุดบกพร่องของการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

แบบฝึกจึงจัดเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเครื่องมือหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในประเด็นที่ต้องการฝึกได้ เพราะในแบบฝึกแต่ละชุดนั้นจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกัน เพื่อจะพัฒนาสมรรถนะต่าง ๆ ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะมีความแม่นยำในการตอบคำถาม อีกทั้งยังสามารถตรวจสอบความเข้าใจได้ด้วยตนเอง และสามารถฝึกซ้ำได้ด้วยตนเอง จากผลการวิจัยของศรีัญดา เทียมหมอก (2557 : 91) เรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยของวณิชยา ฐระอบ (2557 : 67)

เรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองแกลง อำเภอปัว จังหวัดน่าน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และผลการวิจัยของพรพุด เจนสุวรรณ (2556 : 77) เรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เห็นได้ว่าแบบฝึกนั้นสามารถพัฒนาทักษะการอ่านรูปแบบต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีดังนั้นหากนำแบบฝึกมาพัฒนาความสามารถด้านการรู้เรื่องการอ่านคงสามารถทำให้ความสามารถของนักเรียนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

การพัฒนาแบบฝึกที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านหากนำการประเมินการรู้เรื่องการอ่านของ PISA นั้นเป็นแนวทางที่น่าสนใจในการนำมาฝึกให้นักเรียนมีความชำนาญในการอ่านเนื่องจากมีกระบวนการที่ครบถ้วนสำหรับให้นักเรียนอ่านและนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงได้ทั้งยังมีรูปแบบถ้อยความที่หลากหลาย รวมถึงถ้อยความที่อ่านนั้นทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษายุค 4.0 ดังที่ จันทรา เทพวายุพร (ออนไลน์, 2560) ได้กล่าวไว้ว่า

...ปัจจุบันการศึกษาอยู่ในยุค 4.0 โดยผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อการสอนทุกรูปแบบ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อดิจิทัล โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการสืบค้นและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากข้อมูลในปัจจุบันมีจำนวนมาก ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการค้นหาและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล...

นอกจากนี้แล้วการอ่านตามแนว PISA ยังเป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนอีกด้วย เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคของศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถครอบคลุมทั้งทางด้านเนื้อหาวิชาแกนและทักษะนั้นคือ 3 Rs 4Cs (วิชา เถ้าเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และ อรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560 : 17) ซึ่ง 3Rs ประกอบด้วยด้านการอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และการคิดคำนวณ (Arithmetic) ซึ่งการอ่านตามแนว PISA คือการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน (Reading) นั่นเอง ที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ มีวิจารณญาณและนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านบูรณาการไปใช้จริงในชีวิตได้

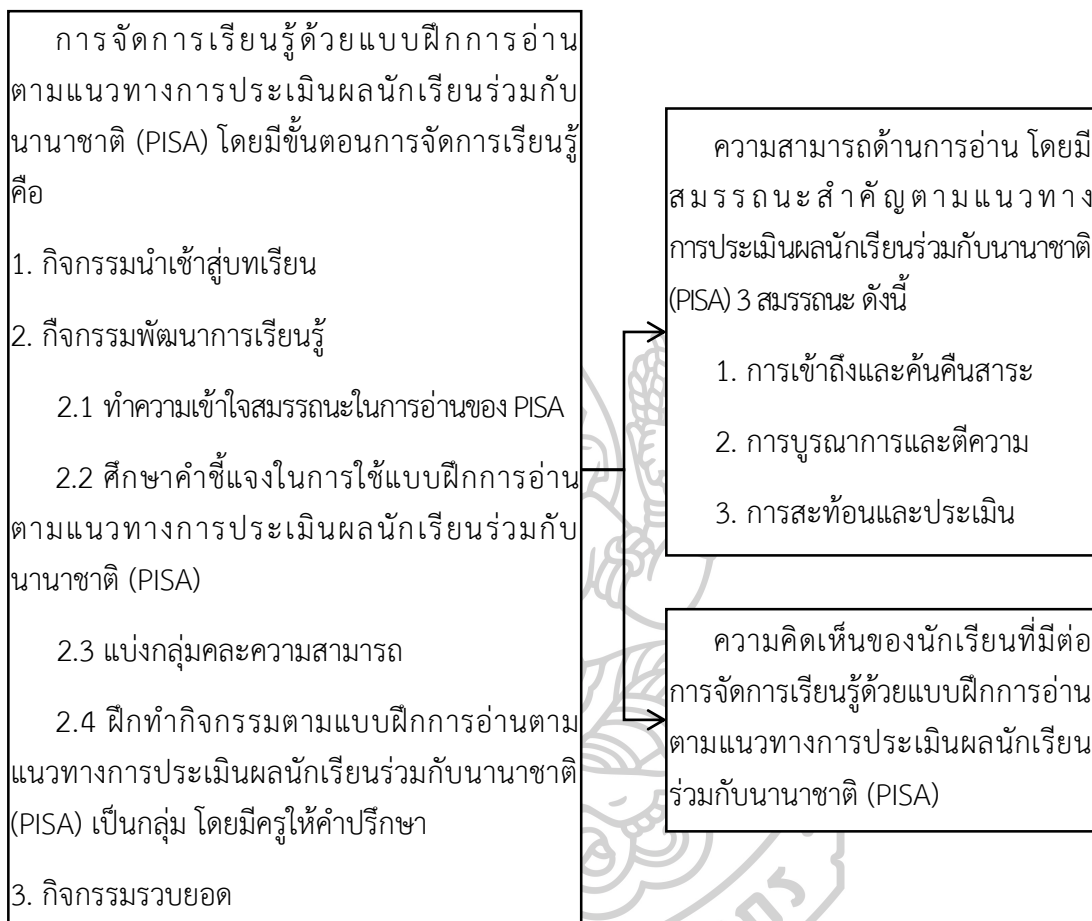
จากข้อมูลที่น่าเสนอมาข้างต้นนั้น เห็นได้ว่าการจะพัฒนาความสามารถด้านการรู้เรื่องการอ่านต้องอาศัยทักษะการฝึกฝนอยู่มาก ผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาแบบฝึก โดยนำแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มาประยุกต์ใช้ซึ่ง เป็นแนวทางใหม่ที่จะพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีความสามารถด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แบบฝึกนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนรู้ของครูที่สามารถใช้สอนในสาระที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางภาษา เนื่องจากวิชาทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถนำทักษะนั้นมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว อีกทั้งแบบฝึกยังมีประโยชน์ทั้งแก่ครูและนักเรียน ในส่วนของครูผู้สอนนั้น เมื่อนำแบบฝึกมาใช้สอนจะสามารถอำนวยความสะดวกแก่ครูได้ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการสอน จนถึงการวัดและประเมินผลนักเรียน กล่าวคือแบบฝึกจะสะท้อนข้อบกพร่อง และแก้ปัญหาความแตกต่างของนักเรียน รวมทั้งสามารถติดตามความก้าวหน้าและพัฒนาการของนักเรียนได้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล และยังเป็นการประหยัดเวลาและภาระค่าใช้จ่ายในการเตรียมสื่อการสอน ส่วนในด้านของนักเรียนนั้นจะได้เครื่องมือในการฝึกฝน และทบทวนบทเรียนอย่างเต็มที่ หลังจากการเรียนรู้มาแล้ว เมื่อฝึกฝนอยู่เสมอ นักเรียนจะเกิดความรู้ที่คงทน เกิดความสนุกสนานท้าทายในการทำแบบฝึก และสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าและพัฒนาการของการเรียนในเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกของตนเองได้

การอ่านนั้นเป็นทักษะทางภาษาอีกทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นมากที่ต้องอาศัยการฝึกซ้ำ ๆ โดยเฉพาะการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) เนื่องจากการประเมินการรู้เรื่องการอ่านของ PISA นั้นจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ รวมถึงการประเมินค่าสื่อที่ได้อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในข้อความที่ได้อ่าน โดยมีการประเมินให้ครอบคลุมภารกิจในการอ่านอยู่บนพื้นฐาน 3 ประการ คือ ประการแรกได้แก่ สถานการณ์ที่หลากหลาย แบ่งออกเป็น การอ่านเพื่อใช้ในชีวิตส่วนตัว การอ่านเพื่อกิจการสาธารณะ การอ่านเพื่อการทำงานอาชีพ และการอ่านเพื่อการศึกษา ประการถัดมาได้แก่ ถ้อยความ ที่เขียนหรือเรียบเรียงเพื่อให้อ่านอย่างหลากหลายและนักเรียนจะต้องเจอในอนาคต โดยแบ่งรูปแบบของถ้อยความเป็น ถ้อยความต่อเนื่อง ถ้อยความไม่ต่อเนื่อง และถ้อยความแบบผสม ทั้งยังต้องมีสำนวนที่หลากหลาย ได้แก่ การพรรณนา การบรรยาย การอธิบาย การโต้แย้ง และคำสั่งวิธีทำหรือปฏิบัติ และประการสุดท้ายได้แก่ สมรรถนะการอ่าน จะต้องครอบคลุมสมรรถนะสำคัญ 3 สมรรถนะ ได้แก่ การเข้าถึงและค้นคืนสาระ การบูรณาการและตีความ จนกระทั่งสะท้อนและประเมินได้

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่
2. ความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรัทธาสมุทร อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 309 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 40 คน โรงเรียนศรัทธาสมุทร อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ตัวแปรตาม คือ

1. ความสามารถด้านการอ่าน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

4. ขอบเขตเนื้อหา

การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้เนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 สาระที่ 1 การอ่าน ในรายวิชาสาระเพิ่มเติม ท30201 การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม ที่สอดคล้องกับสมรรถนะการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) โดยบทอ่านใช้งานเขียนประเภท บทอ่านสารคดี ได้แก่ ข่าว โฆษณา บทความ สารคดี ประกาศ และบทอ่านบันเทิงคดี ได้แก่ เพลง นิทาน การ์ตูน และเรื่องสั้น

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ดำเนินการทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบเรียน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 10 คาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ประกอบด้วย กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ และกิจกรรมรวบยอด

2. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) หมายถึง เอกสารประกอบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้แบบฝึก คำนำ เนื้อหา กิจกรรม เฉลยกิจกรรม แบบทดสอบหลังแบบฝึก และเฉลยแบบทดสอบหลังแบบฝึก จำนวน 6 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทสารคดี

ชุดที่ 2 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทบันเทิงคดี

ชุดที่ 3 การบูรณาการและตีความ อ่านบทสารคดี

ชุดที่ 4 การบูรณาการและตีความ อ่านบทบันเทิงคดี

ชุดที่ 5 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทสารคดี

ชุดที่ 6 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทบันเทิงคดี

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) หมายถึง เกณฑ์คุณภาพของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ทำให้บรรลุพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบระหว่างเรียนได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ของคะแนนสอบ

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ของคะแนนสอบ

4. ความสามารถด้านการอ่าน หมายถึง การที่นักเรียนมีความเข้าใจข้อความที่ได้อ่านสามารถนำความรู้ไปใช้ และสะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง โดยมีสมรรถนะสำคัญ 3 ประการ คือ การเข้าถึงและค้นคืน การบูรณาการและตีความ การสะท้อนและประเมิน โดยวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 18 ข้อ แบบเลือกตอบเชิงซ้อน จำนวน 3 ข้อ แบบเขียนตอบแบบปิด จำนวน 5 ข้อ และแบบเขียนตอบแบบเปิด จำนวน 4 ข้อ

5. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านประโยชน์ ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรัทธาสมุทร อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับการสอนการอ่าน ของครูผู้สอนที่ช่วยแก้ปัญหา นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการอ่าน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีขอบเขตของเนื้อหา ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีธธาสมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม

- 1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
- 1.2 ภาษาไทยกับการเรียนรู้
- 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 1.4 คุณภาพของผู้เรียน
- 1.5 สาระที่ 1 การอ่าน
- 1.6 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีธธาสมุทร

จังหวัดสมุทรสงคราม

2. ความสามารถด้านการอ่าน และการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

- 2.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 2.4 ประเภทของการอ่าน
- 2.5 การอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

3. แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึก

- 3.1 ความหมายของแบบฝึก
- 3.2 ความสำคัญของแบบฝึก
- 3.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
- 3.4 ประโยชน์ของแบบฝึก
- 3.5 ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
- 3.6 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีทรศาสตร์ จังหวัดสมุทรสงคราม

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 37 – 47) ได้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยกับการเรียนรู้

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของ การเขียนซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและ ไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อน้อมน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากข้อมูลสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยข้างต้น พบว่า สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ทักษะการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการกำหนดขอบเขตเนื้อหาในการพัฒนาแบบฝึกการอ่าน

คุณภาพของผู้เรียน

คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังนี้

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที้อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที้อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและ เสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที้อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที้อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน พัฒนาคำรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิด ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มี รูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียน บันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่น และนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟัง และดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและ ไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่าง มีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้าง ประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท์ ใช้ภาษาได้ เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำใน ภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจ ลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและ วรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระที่ 1 การอ่าน

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทาง การประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น มีความเกี่ยวข้องกับสาระที่ 1 การอ่าน ซึ่งผู้วิจัยศึกษาข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงศึกษา

มาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางของช่วงชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้น ม. 4 – 6 ของสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต
2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน
3. วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	- บทความ
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	- นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย
5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง กับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล	- วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา
6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด	- สารคดี - บันทึกคดี
7. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	- ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท
8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	- เทคโนโลยี - คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> - บทเพลง - บทอาเศียรวาท - คำขวัญ
9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

จากข้อมูลตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางจะเห็นได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนในสาระการอ่านไว้อย่างหลากหลาย และมุ่งเน้นการอ่านที่ควบคู่ไปกับกระบวนการคิดผ่านสื่อที่หลากหลาย

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีธธาสมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม

วิสัยทัศน์ของหลักสูตร

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีธธาสมุทร พุทธศักราช 2560 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

คำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้

รายวิชาเพิ่มเติม การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม ท30201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คาบเรียน สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คำนวณ 1.0 หน่วยกิต มีคำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ดังนี้

ศึกษาการอ่านบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประเภทต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย ความเรียง ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน นิทาน เรื่องสั้น นวนิยายวรรณกรรมพื้นบ้าน วรรณคดีในบทเรียน บทโฆษณา สารคดี บันเทิงคดี บทร้อยกรองร่วมสมัย บทเพลงคำขวัญ พิจารณารูปแบบ เนื้อหาสาระ ลักษณะเฉพาะ โดยใช้กระบวนการฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ดีความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ รวมไปถึงการคาดคะเนเหตุการณ์ แสดงความคิดเห็น เสนอแนวคิดใหม่ ตอบคำถาม และสรุปแนวคิดเป็นกรอบแนวคิด แผนผังความคิดต่างๆ สามารถสังเคราะห์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน แล้วประเมินค่า

วรรณกรรมเรื่องี่อ่านอย่างมีเหตุผล ทั้งยังใช้กระบวนการอภิปราย กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิบัติ มีนิสัยรักการอ่าน และมีมารยาทในการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ มีคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นใน การทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
2. อ่านตีความ แปลความ และขยายความวรรณกรรมเรื่องที่สนใจ
3. อ่านวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมเรื่องที่สนใจในทุกๆด้านอย่างมีเหตุผล
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากวรรณกรรมที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
5. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และเสนอความคิดใหม่จากวรรณกรรมเรื่องที่อ่าน
6. ตอบคำถามจากการอ่านวรรณกรรมประเภทต่างๆในเวลาที่กำหนด
7. อ่านวรรณกรรมเรื่องต่างๆแล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และ รายงาน
8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ
9. มีมารยาทในการอ่าน

รวมทั้งหมด 9 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา ท30201 การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม มีรายละเอียดดังตารางที่ 4
ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชา ท30201 การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก (คะแนน)
1	อ่านทำนอง ร้อยแก้ว	1.อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและ เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2.อ่านตีความ แปลความ และขยายความวรรณกรรม เรื่องที่สนใจ 9.มีมารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว จากวรรณกรรมที่เลือก อ่าน โดยตีความถ่ายทอด น้ำเสียงที่เหมาะสมในเรื่อง ที่อ่านและมีความเคารพ ต่อวรรณกรรมที่เลือกมา อ่าน	10	10
2	อ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ	2.อ่านตีความ แปลความ และขยายความวรรณกรรม เรื่องที่สนใจ	อ่านตีความ แปล ความ วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์	10	20

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก (คะแนน)
		3.อ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ วรรณกรรมเรื่องที่สนใจใน ทุกๆด้านอย่างมีเหตุผล 4.คาดคะเนเหตุการณ์จาก วรรณกรรมที่อ่านและ ประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 8.สังเคราะห์ความรู้จาก การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่ง เรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนา ความรู้ทางอาชีพ 9.มีมารยาทในการอ่าน	ความรู้อย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการ แสดงความคิดเห็น จาก ข่าวสารจากสื่อ สิ่งพิมพ์ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์และ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มา พัฒนาตน พัฒนาการ เรียน และพัฒนา ความรู้ทางอาชีพ		
3	อ่านสารคดี	5.แสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล และเสนอความคิด ใหม่จากวรรณกรรมเรื่องที่ อ่าน 6.ตอบคำถามจากการอ่าน วรรณกรรมประเภทต่างๆใน เวลาที่กำหนด 9.มีมารยาทในการอ่าน	อ่านสารคดี และ บทความ แล้วแสดง ความคิดเห็น ตอบ คำถาม จับประเด็น สำคัญ จาก วรรณกรรมที่ที่อ่าน	10	10
4	อ่านบันเทิงคดี	5.แสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล และเสนอความคิด ใหม่จากวรรณกรรมเรื่องที่ อ่าน 6.ตอบคำถามจากการอ่าน วรรณกรรมประเภทต่างๆใน เวลาที่กำหนด 7.อ่านวรรณกรรมเรื่อง ต่างๆแล้วเขียนกรอบ แนวคิด ผังความคิด	อ่านนิทาน เรื่องสั้น และนวนิยาย แล้ว แสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม จับ ประเด็นสำคัญ แล้ว เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และรายงาน	10	10

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก (คะแนน)
		บันทึกย่อความ และ รายงาน 9.มีมารยาทในการอ่าน			
สรุปทบทวนภาพรวม (กลางภาค)				-	20
สรุปทบทวนภาพรวม (ปลายภาค)				-	30
รวม				40	100

จากข้อมูลโครงสร้างรายวิชา ท30201 การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม ผู้วิจัยได้พิจารณาความเหมาะสมแล้วว่าสามารถนำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 อ่านอย่างมีวิจารณญาณ มาใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้

ความสามารถด้านการอ่าน และการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการเรียนรู้ เนื่องจากการเรียนรู้ศาสตร์แขนงต่าง ๆ มีความจำเป็นอย่างสูงที่ต้องอาศัยทักษะในการอ่านจากตำรา หรือข้อมูลจากสื่อที่หลากหลายโดยมีการนิยามความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พลกษะวัน (2534 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ หรือประโยคเพื่อสื่อความหมายของผู้เขียนถึงผู้อ่านโดยใช้การสังเกตการจำรูปคำ การใช้สติปัญญาและใช้ประสบการณ์เดิมในการแปลความหมายหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีจะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่องเพื่อนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมาประเมินแนวคิดแนวปฏิบัติ

ศิวกันท์ ปทุมสูต (2540 : 13) ได้ให้ความหมายเจาะจงลงไปว่า การอ่าน คือ การออกเสียงตามหนังสือเพื่อให้ได้ความหรือเข้าใจความหรือเพื่อสื่อความตามหนังสือนั้นประการหนึ่งหรือแม้ไม่ออกเสียงแต่ทำความเข้าใจความหมายต่าง ๆ ตามหนังสือนั้นประการหนึ่งและยังมีความหมายกว้างถึงการสังเกตพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ให้เข้าใจตลอดจน การคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในอีกประการหนึ่งด้วย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 1) และ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 2) กล่าวถึงการอ่านในทำนองเดียวกันว่าไม่เพียงอ่านข้อความเพียงเท่านั้นการอ่านต้องเข้าใจในสัญลักษณ์

เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวหนังสือ คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมาด้วย โดยระบุว่า การอ่านนั้น เป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจ

แม้นมาส ขวลิขิต (2543 : 232) ได้ระบุว่า การอ่านนั้นเป็นการใช้ศักยภาพของสมองเพื่อรับรู้ เรื่องราว ประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนสาระอื่น ๆ โดยสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อสื่อสารเป็นทักษะพื้นฐาน

กรมวิชาการ (2546 : 7) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่าน หมายถึง การแปล ความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจ เรื่องราวที่อ่านตรงกับ เรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถจำความรู้ ความคิด หรือ สาระ จากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 1,405) ได้กล่าวถึงคำว่า อ่าน ไว้ว่าเป็นคำกริยา ซึ่งมีความหมาย 4 ความหมาย คือ 1. ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ 2. สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ 3. ตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง 4. คิด นับ ซึ่งเป็นความหมายโดยรวม

จากความหมายของ การอ่าน ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การทำความเข้าใจ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นสำหรับใช้สื่อสาร แล้วตีความความหมายที่เกิดขึ้นจากสัญลักษณ์นั้น ๆ อย่างเป็นขั้นตอน เพื่อพิจารณาให้เข้าใจแล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการอ่านนี้ถือเป็นทักษะ พื้นฐานในการพัฒนาความรู้สติปัญญาและจิตใจของมนุษย์

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของคน เนื่องจากการอ่านจะพัฒนา ให้คนแสวงหาข้อมูลเพื่อเพิ่มพูนความรู้ นำไปพัฒนาสติปัญญาอย่างต่อเนื่อง ดังที่ได้มีนักวิชาการหลาย ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

สนิท ตั้งทวี (2538 : 279) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ โดยเฉพาะในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้า ทางด้านการพิมพ์สูงขึ้น วิทยาการต่าง ๆ ล้วนออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์ การอ่านจึงได้กลายเป็น เครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้วิชาการได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2540 : 15) กล่าวว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ส่งเสริมให้เกิด กระบวนการพัฒนาชีวิตในทางที่ดีงาม และยังช่วยประสานความรู้ของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาเข้า ด้วยกันทำให้เกิดการพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์มากมาย

เนาวรัตน์ แดงยิ้ม (2541 : 6) กล่าวว่า การอ่านสามารถช่วยให้รู้ข่าวสารข้อเท็จจริงต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปปรับปรุงการดำเนินชีวิตของตน ด้วยเหตุนี้วิธีการที่จะทำให้บุคคลปรับตัวให้ทันกับความเจริญของสังคมคือการอ่านที่มีประสิทธิภาพซึ่งหมายถึงการอ่านด้วยความรวดเร็วเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง

จันทรา ตันติพงษ์นุรักษ์ (2541 : 45) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการอ่านนั้น มีบทบาทต่อการเรียนภาษาเพราะสังคมในยุคปัจจุบันเป็นสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร การศึกษาหาความรู้เองในสาขาต่าง ๆ กระทำได้โดยง่ายคือการแสวงหาความรู้จากการอ่านเป็นวิธีที่สะดวกที่สุด

พินิตนันท์ บุญพามี (2542 : 1) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าได้ทันช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ความคิดและวิจรรณญาณให้คนมีความมุ่งมั่นทางวุฒิภาวะวุฒิปัญญาและความสามารถมากยิ่งขึ้นส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้ไปในทางที่ดีงามด้วยตนเอง และทำประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ทราบจากความจริงอย่างเดียวกันและสามารถประกอบกิจต่าง ๆ ร่วมกันได้เป็นอย่างดี

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 3) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านกับช่วงชีวิตมนุษย์ไว้ว่า น่าสนใจว่า การอ่านมีความสำคัญกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เด็กจนโต สำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา นับว่าการอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ เพื่อสะสมประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดที่กว้างขวางเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วและถูกต้อง

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542 : 79) จุฑามาศ สุวรรณโคจร และ สุกัญญา ศรีสีบสาย (2532 : 58) ได้กล่าวเพิ่มเติมในทำนองเดียวกันว่า การอ่านนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสอนอ่านแก่เด็กแรกเรียนนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากการอ่านเป็นการพัฒนาความรู้สติปัญญาและจิตใจของบุคคลที่เป็นองค์ประกอบของสังคม สำหรับนักเรียนแล้วนั้นความสำเร็จในการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ

จากความสำคัญของการอ่าน ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมากกล่าวโดยสรุปคือ เป็นกระบวนการหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาชีวิต ทำให้มีวุฒิภาวะทางปัญญามากขึ้นมีความรู้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตมากขึ้น โดยมีความผูกพันกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ จึงจำเป็นที่ต้องฝึกฝนให้ชำนาญเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ได้ง่ายขึ้น

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนั้น มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้อย่างน่าสนใจดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้ จะทำให้ผู้อ่านได้ข้อมูลที่ผู้อ่านต้องการเพื่อพัฒนาความรู้ของตนให้กว้างขวางขึ้นโดย กรมวิชาการ (2546 :13) ไชสิริ ปราโมช ณ อยุธยา และคณะ (2542 : 32) ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 19) สมบัติ ศิริจันดา (2549 : 32) และมุกดา ลิบลับ (2546 : 123) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การอ่านทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตน และเพื่อทราบข่าวความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่ ความรู้ที่ได้มักปรากฏ ในหนังสือหลายลักษณะ เช่น ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์แขนงใดแขนงหนึ่งโดยตรง เช่น วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ เป็นต้น ความรู้ลักษณะนี้มีมากในหนังสือประเภทตำรา การอ่านหนังสือเหล่านี้ผู้อ่านจะเลือกอ่านหนังสือหลาย ๆ เล่ม เพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำ การอ่านหนังสือประเภทนี้นับเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้รักความก้าวหน้า นอกจากนี้ยังมีหนังสือบางเรื่องที่ทำให้ความรู้ประเภทเสริมให้คนรอบรู้ ช่วยให้การประกอบอาชีพสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ช่วยให้เข้าใจผู้อื่นและงานของผู้อื่นดีขึ้น ช่วยให้สะดวกในการวางตัวและรู้จักตนเองดีขึ้น การอ่านหนังสือประเภทนี้จึงเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนสนใจ

สุพรรณิ วราธร (2545 : 36) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การอ่านเพื่อความรู้มีหลายลักษณะ เช่น อ่านเพื่อหาคำตอบในเรื่องที่ต้องการรู้ เช่น การอ่านคู่มือ คำแนะนำ กฎระเบียบต่าง ๆ ตำรา และหนังสืออ้างอิง เป็นต้น

อ่านเพื่อรู้ข่าวสารและข้อมูล เช่นการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสาร โฆษณา ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

อ่านเพื่อประมวลสาระ ได้แก่ การอ่านเอกสาร วารสาร และหนังสือต่าง ๆ เพื่อได้รู้เนื้อเรื่องที่ต้องการรู้

2. การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด จะกระตุ้นผู้อ่านให้เกิดความคิดที่ต่อยอดจากความรู้ขึ้นไปอีก โดย กรมวิชาการ (2546 :13) ไชสิริ ปราโมช ณ อยุธยา และคณะ (2542 : 32) สุพรรณิ วราธร (2545 : 36) สมบัติ ศิริจันดา (2549 : 32) และมุกดา ลิบลับ (2546 : 123) ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทัศนะ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่างๆ จะช่วยให้ทัศนะของการอ่านกว้างขวางขึ้น ความคิดของคนจะเจริญงอกงามได้โดยอาศัยการกระตุ้นเตือนให้ฝึคิด การที่ได้

มองเห็นอะไรรอบด้าน จะช่วยให้ทัศนะของเรากว้างขวางขึ้น ช่วยให้การแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจมีความบกพร่องน้อยลง ดังนั้นการที่ได้อ่านความคิดเห็นของคนหลาย ๆ คน ที่พูดในเรื่องเดียวกัน แต่มีประสบการณ์ต่างกัน จะสร้างแนวความคิดให้แก่ผู้อ่านได้กว้างขวางและถูกต้อง หนังสือประเภทที่แสดงความคิดเห็น ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทสรุปงานวิจัย หรือบางครั้งแสดงออกในเชิงศิลปะ เช่น แสดงออกมาเป็นโครงเรื่องในรูปนิยาย เรื่องสั้น บทละคร เป็นต้น การอ่านความคิดเห็นที่ปรากฏในรูปแอบแฝงเช่นนี้ต้องอาศัยวิธีทลายใจผู้แต่ง ซึ่งอาจผิดพลาดได้ง่าย จำเป็นต้องศึกษาให้ละเอียดและรอบคอบ ดังนั้นจะต้องจำไว้ว่า ความคิดที่ดีต้องมีเหตุผลและมีความรู้เป็นพื้นฐานการอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับชั้นแนวความคิดของผู้เขียนเป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

3. การอ่านเพื่อความบันเทิง จะเป็นการผ่อนคลายหรือการพักผ่อนที่สามารถทำได้ด้วยการอ่านโดย กรมวิชาการ (2546 :13) ไชสิริ ปราโมช ณ อยุธยา และคณะ (2542 : 32) ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 19) สมบัติ ศิริจันดา (2549 : 32) และมุกดา ลิบลับ (2546 : 123) ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า การอ่านด้วยจุดมุ่งหมายนี้ เป็นการอ่านที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน เพราะเป็นการอ่านเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน หนังสือบางประเภท เช่น หนังสือประเภทร้อยกรอง นวนิยาย เรื่องสั้น เป็นต้น มีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้ พัฒนาอารมณ์ ตลอดจนความสนใจในระดับต่าง ๆ การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น นิตยสารบันเทิงอื่นๆ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่กับความรู้ความคิดได้อย่างมีความสุข ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด นับได้ว่าการอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง หนังสือประเภทนี้นอกจากทำให้เกิดรสความบันเทิงแล้ว บางครั้งยังให้สารประโยชน์แก่ผู้อ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจึงไม่ควรอ่านเพียงแต่เอาความสนุกเท่านั้น ควรอ่านอย่างใคร่ครวญพิจารณาหาแก่นสารสาระที่ปรากฏอยู่ในเรื่องบ้าง ซึ่งถ้าผู้อ่านสามารถอ่านแล้วได้รับความรู้ความคิด ความบันเทิง ควบคู่กันไป จึงถือได้ว่าอ่านเป็น

สุพรรณิ วราธร (2545 : 36) กล่าวเพิ่มเติมว่า การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินได้จากการอ่านหนังสือทุกประเภทที่ผู้อ่านพอใจ แต่ไม่ควรเป็นเรื่องที่ยากซับซ้อนหรือเป็นวิชาการที่ต้องใช้ความคิดมากอ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์หมายถึงการอ่านที่ไม่มุ่งหวังสิ่งใดโดยเฉพาะแต่เป็นการใช้เวลาที่จะต้องเสียไปให้เกิดประโยชน์เช่นการอ่านนิตยสารขณะรอคอยกิจกรรมต่างๆซึ่งการอ่านที่เหมาะสมสำหรับการอ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ได้แก่บันเทิงคดีหรือสารคดีที่แบ่งเนื้อหาเป็นบทหรือเรื่องสั้น ๆ เนื่องจากสามารถหยุดงานได้เป็นช่วง ๆ โดยไม่เสียความต่อเนื่องในการอ่าน

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ ทั้งในด้านการพัฒนาตนให้เป็นที่ยอมรับ หรือเข้าสังคมโดย กรมวิชาการ (2546 :13) และ สมบัติ ศิริจันดา (2549 : 32) กล่าวถึงการสนองความต้องการว่า มนุษย์ต้องอ่านเพื่อช่วยชดเชยความต้องการที่ยังขาดอยู่ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับการเข้ากับกลุ่มเพื่อนฝูง การมีหน้ามีตา การได้รับความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะไม่สมปรารถนาทุกประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว เป็นประโยชน์ดีกว่าไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของตนเพื่อสร้างบุคลิกภาพ ขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ทางานอดิเรกใหม่ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลมีน้ำหนัก เพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้านอย่างมีเหตุผล บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่ แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต โดยจุดมุ่งหมายอื่น ๆ นั้นมีผู้เสนอไว้ดังนี้

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542 : 86) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้เพิ่มเติมว่า มนุษย์มีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นหรือค้นหาคำตอบ เพื่อพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพ และเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งเป็นการเพิ่มประสบการณ์ทุกๆด้าน

มุกดา ลิปลับ (2546 : 123) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้เพิ่มเติมว่า มนุษย์มีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อ วิจารณ์ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ความคิดของตนวิจารณ์ในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นการฝึกฝนให้เป็นคนช่างคิดอันจะทำให้เกิดสติปัญญาตามปกติมนุษย์เราเมื่อพบเห็นสิ่งใดย่อมจะเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเป็นธรรมดาแต่เมื่อผู้อ่านจะอ่านเพื่อวิจารณ์แล้วก็ควรจะพิจารณาหยิบยกข้อดีข้อเสียของสิ่งที่ต้องวิจารณ์อย่างมีเหตุผลไม่ใช่อะไรวิจารณ์อย่างมีอคติหรือใช้อารมณ์ต้องอ่านและทำความเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วยความบริสุทธิ์ใจ และอีกประการหนึ่ง คือ เพื่อทักษะในการอ่านออกเสียง เป็นการฝึกฝนตนเองให้อ่านออกเสียงของตนเองให้ถูกต้องชัดเจนหรือเพื่อให้ผู้อื่นฟังแล้วเกิดความรู้ความเข้าใจหรือซาบซึ้งในอรรถรส

จากข้อมูล จุดมุ่งหมายของการอ่าน ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นสามารถสรุป จุดมุ่งหมายของการอ่านได้ว่า มนุษย์จะอ่าน เพื่อให้เกิดความรู้กับตนเอง แล้วนำความรู้นั้นมาพัฒนาตนเอง การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายนี้สามารถแยกออกเป็น การอ่านเพื่อความรู้ในการประกอบอาชีพ การอ่านเพื่อความรู้ในการศึกษาเรียนรู้ การอ่านเพื่อความรู้ในการดำเนินชีวิต และการอ่านเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมรอบตัว และอ่านเพื่อความบันเทิง ทำให้ตนเองผ่อนคลายจากความเครียด การอ่านแต่ละครั้งอาจจะมี

จุดมุ่งหมายหลายจุดมุ่งหมายก็ได้ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่าน ที่เป็นคนกำหนดจุดมุ่งหมายและรับประโยชน์จากการอ่านตามที่ตนเองต้องการ

ประเภทของการอ่าน

การศึกษาประเภทของการอ่านนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) เนื่องจากความรู้ความเข้าใจในเรื่องประเภทของการอ่านนั้นจะทำให้สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของสมรรถนะสำคัญของ PISA กับประเภทของการอ่านได้ จะทำให้เลือกใช้ประเภทของการอ่านให้เหมาะสมกับสถานการณ์การอ่านที่กำหนด ซึ่ง สนิท สัตโยภาส (2542 : 144 – 168) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านที่แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง โดยสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง เป็นกระบวนการอ่านต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง และการเปล่งเสียง โดยใช้สายตามองตัวหนังสือ สมองประมวลอักษรออกมาเป็นความคิด แล้วประมวลความคิดออกมาเป็นถ้อยคำพร้อมกับเสียงที่เปล่งออกมา สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว การอ่านออกเสียงร้อยกรองทำนองปกติ และการอ่านออกเสียงร้อยกรองทำนองเสนาะ

2. การอ่านในใจ เป็นกระบวนการที่เรามองดูอักษรและถ่ายทอดเป็นความคิดอยู่ในใจ ความคิดที่ได้จะเป็นความเข้าใจและประสบการณ์ที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์เมื่อถึงเวลาอันสมควรต่อไป การอ่านในใจเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นการอ่านที่ใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้แขนงต่าง ๆ เป็นการอ่านที่ช่วยสร้างวิสัยทัศน์ได้อย่างกว้างไกล สร้างบุคคลให้รู้เท่าทันโลกยุคปัจจุบันได้ และยังเป็น การอ่านที่ให้ความบันเทิง สามารถแบ่งออกได้ตามจุดประสงค์ออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

2.1 การอ่านเร็ว การฝึกอ่านเร็วจะช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านในแง่ที่ผู้อ่านจะอ่านได้ในปริมาณมากเก็บใจความสำคัญได้มากกว่าที่ผู้อ่านช้า ยิ่งถ้าเรามีเวลาอ่านจำกัดด้วยแล้ว การอ่านเร็วยิ่งจำเป็นมาก

2.2 การอ่านสรุปความ หรือ การอ่านจับใจความ คือการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งจับสาระสำคัญของข้อความหรือเรื่องที่อ่านให้ได้การอ่านแบบนี้ มักใช้กับการอ่านงานเขียนประเภทข่าวสารคดี บทความ นิทาน เรื่องสั้น และนวนิยาย เป็นต้น

2.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือการอ่านที่ผู้อ่านพยายามเข้าถึงสาระสำคัญของข้อความที่อ่านในแง่มุมต่าง ๆ เช่น สรุปเรื่องได้ บอกรายละเอียดได้ ลำดับเรื่องราวได้ บอกความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องได้ เปรียบเทียบได้ บอกเหตุผลได้แยกแยะได้ คาดการณ์ได้บอก

ความตั้งใจของผู้เขียนได้ และสามารถตั้งชื่อเรื่องให้บทอ่านได้เป็นต้นการอ่านในลักษณะนี้ เหมาะกับการอ่านงานเขียนทุกประเภทโดยเฉพาะตำรา บทความเชิงวิชาการ สารคดี และเรื่องราวต่าง ๆ

2.4 การอ่านตีความ หรือ วินิจฉัย เป็นการอ่านเพื่อหาความหมายที่ซ่อนเร้นหรือความหมายที่แท้จริงของสาร โดยพิจารณาข้อความที่อ่านว่า ผู้เขียนมีเจตนาให้ผู้อ่านเกิดความคิดหรือความรู้สึกอะไร นอกจากรู้เนื้อเรื่องที่อ่าน

2.5 การอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินค่า เป็นกระบวนการอ่านที่สร้างวิจาร์ณญาณให้แก่ผู้อ่าน เพราะวิจาร์ณญาณในการอ่านจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ก่อนแล้วจึงเกิดการวิจาร์ณสารที่อ่าน สุดท้ายจึงตัดสินคุณค่าของเรื่องที่อ่านที่เรียกว่า ประเมินค่า

เสนีย์ วิลาวรรณ (2542 : 89) กล่าวถึงประเภทของการอ่านที่แบ่งออกเป็นประเภทโดยแยกตามการใช้ความคิดหรือพฤติกรรมความคิดของผู้อ่านไว้ 4 ประเภทดังนี้

1. การอ่านเก็บความรู้ หมายถึง ความสามารถแยกแยะ ลำดับความสำคัญของใจความ และบอกผู้อื่นให้รู้ตามได้ อาจเลือกเก็บเฉพาะข้อความที่รู้ที่ต้องการหรือที่ทำความเข้าใจได้ อ่านจดบันทึกข้อความหรือทำเครื่องหมาย เน้นข้อความที่ตนได้รับพร้อมกันไป การอ่านประเภทนี้มีความสำคัญแก่การเรียนวิชาการคลั่งตามหลักสูตรและการเรียนด้วยตนเอง

2. การอ่านเอาเรื่อง การอ่านเอาเรื่อง เป็นการอ่านที่มุ่ง เข้าใจเรื่องและลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดโดยคำนึงถึงประเด็นต่างๆคือตัวละครและลักษณะนิสัยบทบาทของตัวละคร ผลที่เกิดตามมาและความจำเรื่องให้ได้ด้วย การอ่านประเภทนี้มักใช้กับหนังสือบันเทิงคดี เช่น นิทาน นวนิยายและเรื่องสั้น

3. การอ่านวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิดความเข้าใจละเอียดแจ่มแจ้งในความหมายของคำสำคัญแต่ละคำข้อความแต่ละข้อความตลอดจนความสัมพันธ์ของใจความและใจความสรุป ทั้งหมด การอ่านประเภทนี้เป็นขั้นตอนการอ่านที่เกินไปจากการอ่านเรื่องธรรมดา กล่าวคือผู้อ่านไม่จับประเด็นเพียงใครทำอะไรที่ไหนอย่างไรแต่จะตั้งประเด็นต่อไปว่าทำไมหรือเพราะเหตุใดแล้วเป็นอย่างไร หรือน่าจะเป็นอย่างไร

4. การอ่านตีความ เป็นการอ่านอย่างพิจารณาความคิดความรู้สึกหรือเจตนาของผู้อ่านที่แฝงอยู่ นอกเหนือจากเนื้อเรื่องเป็นขั้นตอนการอ่านสูงกว่าการอ่านวิเคราะห์การตีความไม่จำเป็นต้องตรงกันเสมอไป อาจแตกต่างกันตามความรู้สึกและประสบการณ์ของแต่ละคนความยากง่ายของการตีความย่อมสัมพันธ์กับประเภทและกลวิธีในการเขียนเรื่องที่อ่าน

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ซึ่งการอ่านในใจนั้นจะเป็นการอ่านที่สามารถพัฒนากระบวนการคิดได้ โดยสามารถแบ่งออกตามพฤติกรรมความคิดได้ ดังนี้

1. การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งเน้นการจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน แยกแยะและลำดับความสำคัญของเรื่องที่อ่าน รวมเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างรอบด้าน เช่น ลำดับ เหตุการณ์สำคัญ ตัวละคร บทสรุปของเรื่อง เป็นต้น

2. การอ่านวิเคราะห์ คือ การอ่านที่ต่อยอดจากการอ่านจับใจความ ที่ผู้อ่านเข้าใจบริบททุก อย่างที่เกิดขึ้นในเรื่องแล้วหาเหตุผล รวมถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา โดยใช้ข้อมูลจากสิ่งที่ผู้อ่านรู้ ได้จากการอ่านเรื่องอย่างละเอียด

3. การอ่านตีความ คือ การพิจารณาเรื่องโดยหาความหมายที่แท้จริงของสิ่งที่ได้อ่าน อาจเป็นความรู้สึก หรือเจตนาของผู้เขียนที่แฝงมาจากเรื่องที่อ่าน การอ่านตีความอาจจะไม่ตรงกัน เสมอไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่าน

4 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ แล้วนำมาวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น และประเมินค่า เรื่องที่อ่านจากสิ่งที่ได้มาจากกระบวนการวิเคราะห์วิจารณ์

การอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

การประเมินทักษะด้านการอ่านในการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) นั้นมุ่งเน้น การอ่านเพื่อการเรียนรู้ มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิดจาก การเรียนรู้เพื่อการอ่าน PISA จึงใช้คำว่า การรู้เรื่องการอ่าน แทนคำว่า การอ่าน เพราะแสดงให้เห็นชัดเจนว่า PISA ต้องการวัดอะไร เนื่องจาก ตามความเข้าใจโดยทั่วไป การอ่าน จะครอบคลุมความหมายของการอ่านออก การบอกความหมายคำ แต่สำหรับในการประเมินของ PISA ต้องการวัดให้ครอบคลุมภารกิจกว้างและลึกกว่านั้น และยัง ต้องการครอบคลุมถึงกลุ่มนักเรียนที่มีเป้าหมายที่แตกต่างกัน (โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบัน ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554: 10)

โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554: 10) ได้นิยาม การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ไว้ว่า “เป็นความเข้าใจ (understanding) การใช้ (using) การสะท้อน (Reflecting) และความผูกพันกับการอ่าน (engaging) ในถ้อยความที่เป็น ข้อเขียน (written) ให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละคนเพื่อพัฒนาความรู้และศักยภาพของตน รวมทั้ง การพัฒนาเพื่อมีส่วนร่วมในกระบวนการของสังคม”

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2557: 8) ได้นิยาม การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ไว้ว่า “ความสามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านสามารถนำความเข้าใจไปใช้ แล้วสะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเองตลอดจนมีความรักและผูกพันกับการอ่านเพื่อพัฒนา ความรู้ ศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในสังคม”

ชตรฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560: 13) ได้อธิบายความหมายของคำและวลีต่าง ๆ ในความหมายของคำนิยาม การรู้เรื่องการอ่านแต่ละคำของโครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้ดังนี้

การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง แสดงเป้าหมายสิ่งที่ต้องการวัด ให้ครอบคลุมภารกิจที่กว้างและลึก ในกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในสังคม เศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิตส่วนตัวได้อย่างมีคุณภาพ

ความเข้าใจ (understanding) หมายถึง อ่านแล้วรู้เรื่อง หรืออ่านเอาเรื่อง

การสะท้อน (Reflecting) หมายถึง ผู้อ่านนำความคิดและประสบการณ์ของตนมาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน ทั้งด้านเนื้อหา โดยใช้ความรู้เดิม หรือความเข้าใจที่มีอยู่เดิม หรือใช้รูปแบบหรือโครงสร้างของสิ่งที่ได้อ่าน มาตีความ แปลความจนเกิดความคิดเป็นของตนเอง แล้วแสดงออกด้วยการตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านได้เหมาะสม

ความผูกพันกับการอ่าน (engaging) หมายถึง ให้คุณค่ากับการอ่านมีแรงจูงใจที่จะอ่าน ได้แก่ มีจิตพิสัยต่อการอ่าน และมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความสนใจ ความสนุกเพลิดเพลินในการอ่าน รวมทั้งสามารถควบคุมสิ่งที่อ่านตลอดจนสื่อหลากหลายบ่อยครั้ง ได้ทุกที่ ทุกเวลา

ถ้อยความที่เป็นข้อเขียน (written) หมายถึง ภาษาที่สื่อความหมายเป็นการเขียน ทั้งลายมือ สิ่งพิมพ์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์รวมทั้งสื่อที่มองเห็นได้ เช่น แผนผัง แผนที่ ตาราง กราฟ หรือรูปภาพที่มีคำบรรยาย เป็นต้นให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละคนเพื่อพัฒนาความรู้และศักยภาพของตนเอง หมายถึง เน้นการแสดงบทบาทและหน้าที่ จากระดับส่วนตัวสู่ระดับสังคมและเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมหรือประเทศชาติ การเป็นคนรู้เรื่องจะเติมเต็มแรงบันดาลใจของแต่ละคน ให้สามารถเรียนจบการศึกษาและปฏิบัติงาน ตลอดจนนำไปสู่การมีชีวิตส่วนตัวที่ดี และมีการศึกษาตลอดชีวิตได้ เพื่อมีส่วนร่วมในกระบวนการของสังคม หมายถึง การเป็นคนรู้เรื่อง จะเป็นผู้มีจิตสาธารณะ มีความคิดของตนเอง มีบทบาทในสังคมและเข้าเกี่ยวข้องกับ ผูกพัน ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองด้วยในฐานะที่เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าต่อสังคม

ดังนั้น การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจกับภาษาที่สื่อความหมายเป็นการเขียน ทั้งลายมือ สิ่งพิมพ์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์รวมทั้งสื่อที่มองเห็นได้ จนสามารถนำความเข้าใจไปใช้แล้วนำความคิดและประสบการณ์ของตนมาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน ทั้งด้านเนื้อหา โดยใช้ความรู้เดิม หรือความเข้าใจที่มีอยู่เดิม หรือใช้รูปแบบหรือโครงสร้างของสิ่งที่ได้อ่าน มาตีความ แปลความจนเกิดความคิดเป็นของตนเอง แล้วแสดงออกด้วยการตอบสนองต่อสิ่งที่

อ่านได้เหมาะสม ตลอดจนให้คุณค่ากับการอ่านมีแรงจูงใจที่จะอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ศักยภาพ และ การมีส่วนร่วมในสังคม

องค์ประกอบของการประเมินการอ่าน

โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 2) ยังได้ให้ รายละเอียดเกี่ยวกับการรู้เรื่องการอ่านของการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) โดยกำหนดให้ ครอบคลุมภารกิจในการอ่านอยู่บนองค์ประกอบพื้นฐานสามประการด้วยกัน ได้แก่

1. สถานการณ์ ซึ่งเป็นบริบทหรือจุดประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้น
2. ถ้อยความหรือเนื้อความ ซึ่งหมายถึงสิ่งที่เขียนหรือเรียบเรียงให้อ่านให้ครอบคลุมพิสัย ความยากง่ายของสื่อหรือวัสดุที่อ่าน
3. กลยุทธ์การอ่าน ซึ่งเป็นกลยุทธ์เชิงความคิดที่เป็นตัวกำหนดว่าผู้อ่านจะต้องอ่านใน ลักษณะใด อย่างไรก็ตาม ในการออกแบบภารกิจการทดสอบ ไม่ใช่เป็นการทดสอบแยกส่วนไปแต่ละส่วนแต่ ให้ครอบคลุมภารกิจการประเมินบนพื้นฐานสามประการดังกล่าว

สถานการณ์ (Situation)

เนื่องจากเป้าหมายในการประเมินของ PISA นั้นคือต้องการหาตัวชี้วัดว่านักเรียนมี ความสามารถในการอ่าน “ที่อยู่นอกเหนือจากห้องเรียน” หรือไม่ เพียงใด นั้นหมายถึงต้องให้ครอบคลุมถึงสิ่ง ที่นักเรียนจะต้องไปเผชิญในชีวิตจริงนอกโรงเรียนในวันหน้า ดังนั้น การกำหนดสถานการณ์ (Situation) หรือ บริบท (Context) ของการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องระบุบอกใน การเลือกวัสดุให้อ่าน ได้แก่ การอ่านใน บริบทส่วนตัว สาธารณะ การงานอาชีพ และการศึกษา โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

บริบทส่วนตัว เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตั้งใจที่สนองความสนใจส่วนตัวของแต่ละคน ทั้งในทาง ปฏิบัติและทางสติปัญญา เกณฑ์นี้หมายถึงรวมถึงสิ่งที่ตั้งใจเขียนขึ้นเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนหนึ่ง ถึงคนอื่นๆ ด้วย เช่น จดหมายส่วนตัว นวนิยาย อัดชีวีประวัติ และสิ่งที่มีเนื้อความสาระที่อ่านเพื่อความสนุก ความอยากรู้ส่วนตัว รวมทั้งเพื่อสุขภาพส่วนตัว กิจกรรมสันทนาการ และ การพักผ่อน ในทางสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ เกณฑ์นี้คลุมถึงอีเมล การส่งข้อความโต้ตอบกันแบบทันที และการเขียนบล็อก (Blog) ส่วนตัว แบบการเขียนบันทึกประจำวันด้วย

บริบทสาธารณะ บอกลถึงการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของสังคมที่ใหญ่ขึ้น รวมทั้ง เอกสารของทางการและสาระข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ของสาธารณะ โดยทั่วไปเนื้อความจะไม่ อ้างอิงถึงใครคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น ประกาศของทางการ สาระหรือมติของการประชุม

การวินิจฉัยเรื่องราวของสารณะ ข่าว เว็บไซต์ หรือเว็บบล็อก เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งสิ่งพิมพ์ และออนไลน์

บริบทเพื่อการทำงานอาชีพ เนื่องจากนักเรียนวัยจบการศึกษาภาคบังคับจะต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ดังนั้นการอ่านในบริบทของการทำงานอาชีพจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งการอ่านในบริบทนี้ มักเป็นการอ่านที่ต้องได้รับสาระทันทีที่อ่าน เช่น การหางานซึ่งมีทั้งตามหนังสือพิมพ์ และทางออนไลน์ คำสั่งหรือวิธีการที่กำหนดให้ทำในที่ทำงาน

บริบทเพื่อการศึกษา การอ่านลักษณะนี้ รวมถึงการอ่านเพื่อหาสาระ ข้อมูล เพื่อการเรียนรู้ สื่อที่อ่านมักไม่ได้ถูกเลือกโดยตัวผู้อ่านแต่จะถูกกำหนดโดยผู้สอนเนื้อหาสาระก็เป็นลักษณะที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะทาง รูปแบบ ก็มีทั้งสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถโต้ตอบได้ (Interactive) ซอฟต์แวร์ เพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

การอ่านในบริบทต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ มิได้แยกกันอย่างเด็ดขาด แต่มักจะทับซ้อนกันอยู่เสมอ เช่น บางสื่อก็ให้ทั้งความบันเทิง (บริบทส่วนตัว) ในขณะเดียวกับที่สอนผู้อ่านให้เรียนรู้ (การศึกษา) ไปด้วยกัน หรือให้คำแนะนำสำหรับอาชีพ พร้อมกับให้สาระเรื่องทั่วไปที่เกิดขึ้นของสังคม สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตัวอย่างสำนวนถ้อยความของสถานการณ์

สถานการณ์/บริบทของการอ่าน	บริบทส่วนตัว	บริบทสาธารณะ	บริบทเพื่อการทำงานอาชีพ	บริบทเพื่อการศึกษา
การใช้เพื่อ	- ความอยากรู้ - ติดต่อสัมพันธ์ - เป็นรางวัลของตนเอง	- ค้นหาสาระ ข้อมูล	- ทำ หรือปฏิบัติ ตาม	- การเรียนรู้
เนื้อหาสาระที่อ่าน	- จดหมาย - อีเมล - นิยาย - ชีวิตประวัติ - บอกวิธีทำสิ่ง ต่างๆ - แผนที่ - บล็อกส่วนบุคคล	- ประกาศ - กฎระเบียบ - รายการ - หนังสือพิมพ์ (สิ่งพิมพ์ หรือ ออนไลน์) - แบบฟอร์ม	- วิธีทำ - คู่มือ - ตารางการทำงาน - กำหนดการ - บันทึกข้อความ - รายงาน - ตาราง กราฟ	- ตำราเรียน - แผนผัง - แผนที่ - ตาราง - กราฟ

ที่มา : โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 13)

ถ้อยความ (Text)

ถ้อยความ (Text) สิ่งที่เขียนหรือเรียบเรียงเพื่อให้อ่าน การประเมินของ PISA ครอบคลุมถ้อยความที่ให้อ่านที่หลากหลาย และที่เป็นตัวแทนของสิ่งที่นักเรียนจะได้พบเจอในวันหน้า ถ้อยความที่ใช้ในการประเมินมีทั้งถ้อยความที่เป็นข้อเขียนหรือสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดย พิจารณา องค์ประกอบหลักสี่ประการ ได้แก่

1. ตัวสื่อ : สิ่งพิมพ์ และอิเล็กทรอนิกส์
2. สิ่งแวดล้อม : ผู้เขียน และข่าวสาร
3. รูปแบบของถ้อยความ : ต่อเนื่อง ไม่ต่อเนื่อง และทั้งสองแบบผสมกัน
4. จำนวนของถ้อยความ : พรรณนา บรรยาย บอกเล่าอธิบายเหตุผลโต้แย้ง คำสั่ง

และการติดต่อทางธุรกิจ

รูปแบบของถ้อยความ

รูปแบบของถ้อยความ (Text format) ที่จะประเมินมีทั้งรูปแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง หรือทั้งสองแบบผสมกัน ซึ่งปรากฏทั้งในสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

1. ถ้อยความต่อเนื่องคือสิ่งที่เขียนติดต่อกันอาจแบ่งเป็นย่อหน้าหรือหัวข้อก็ได้
2. ถ้อยความที่ไม่ต่อเนื่อง ได้แก่ รูปภาพ รายการต่าง ๆ แบบฟอร์ม กราฟ และ

ตาราง เป็นต้น

3. ถ้อยความแบบผสม ตัวอย่างเช่น คำบรรยายที่มี กราฟ หรือ ตารางประกอบ

เป็นต้น

จำนวนของถ้อยความ

จำนวนของถ้อยความ (Text type) ได้แก่ การพรรณนา การบรรยาย การบอกเล่า หรืออธิบาย การโต้แย้งและคำสั่ง (วิธีทำ/วิธีปฏิบัติ)

การพรรณนา (Description) เป็นถ้อยความที่ใช้เพื่อบอกลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อยู่ในมิติของสถานที่หรือปริภูมิ (Space) หรือกล่าวโดยสรุป การพรรณนา ก็คือการบอกเล่า เพื่อตอบคำถามที่ถามว่า “อะไร” นั่นเอง

การบรรยาย (Narration) คือการบอกเล่าถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งในมิติของเวลา โดยสรุป สั้น ๆ การบรรยาย คือการตอบคำถาม “เมื่อไร” หรือ “มีลำดับก่อนหลังอย่างไร” “ทำไมคนในเนื้อเรื่องจึงทำอย่างนั้น”

การบอกเล่าหรืออธิบาย (Exposition) เป็นถ้อยความที่สาระเรื่องราวถูกนำเสนอแบบประสม ที่เกิดจากการเรียบเรียงแนวความคิดให้สามารถวิเคราะห์ได้ เป็นการอธิบายว่าองค์ประกอบของแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างไร หรือกล่าวโดยสรุป คือ เป็นการตอบคำถาม “อย่างไร” นั้นเอง

การโต้แย้ง (Argumentation) เป็นข้อความที่เสนอปัญหาหรือโจทย์ในลักษณะที่ชี้ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่างๆ หรืออาจเรียกว่าส่วนมากเป็นการบอกเหตุผลว่าทำไม เพราะเหตุใด ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นสองประเภทย่อยๆ คือ บอกกล่าวเพื่อชักชวนให้คล้อยตาม หรือบอกกล่าวเพื่อตั้งประเด็นให้มีการแสดงความคิดเห็น ถกเถียง โต้แย้งกัน

คำสั่ง (Instruction) เป็นถ้อยคำที่ชี้บอกวิธีการว่าต้องทำอะไร อย่างไร เช่น คำสั่งที่บอกวิธีทำหรือ เพื่อปฏิบัติภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่งให้เสร็จสิ้น หรือกฎ ระเบียบ กติกา และสถานะที่ถูกกำหนดไว้ให้ประพฤติปฏิบัติ โดยฝ่ายที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

ดร.รัฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560: 15) ได้นำเสนอตัวอย่างของถ้อยความ ของแต่ละสำนวนถ้อยความตามรูปแบบของถ้อยความ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตัวอย่างสำนวนรูปแบบของถ้อยความ

สำนวนของถ้อยความ	รูปแบบของถ้อยความ		
	ถ้อยความต่อเนื่อง	ถ้อยความไม่ต่อเนื่อง	ถ้อยความแบบผสม
การพรรณนา	<ul style="list-style-type: none"> - การรายงาน - สาระแบบข้อเขียน ร้อยแก้ว 	<ul style="list-style-type: none"> - แผนผังครอบครัว - แค็ตตาล็อก - บัตรกำนัน - แผนที่ภูมิศาสตร์ - เอกสารบอก สาระสำคัญ 	ถ้อยความที่มีทั้งแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง
การบรรยาย	<ul style="list-style-type: none"> - นิยาย - เรื่องสั้น - ชีวิตประวัติ - รายงานข่าว หนังสือพิมพ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การ์ตูนสั้น ๆ - ข้อความขันขำสั้น ๆ 	ถ้อยความที่มีทั้งแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง
การบอกเล่าหรืออธิบาย	<ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำหนังสือ - เรียงความสั้น ๆ เพื่อ 	<ul style="list-style-type: none"> - แผนภาพแสดงตัว แบบความจำ 	ถ้อยความที่มีทั้งแบบต่อเนื่อง

สำนวนของ ถ้อยความ	รูปแบบของถ้อยความ		
	ถ้อยความต่อเนื่อง	ถ้อยความไม่ต่อเนื่อง	ถ้อยความแบบผสม
	อธิบายแนวคิด - การอธิบายความหมาย - การย่อความ	- กราฟแสดงความเปลี่ยนแปลง - แผนผังความคิด	และไม่ต่อเนื่อง
การโต้แย้ง	- จดหมายถึงบรรณาธิการ (หนังสือพิมพ์เมื่อมีการทักท้วงหรือแสดงความคิดเห็น)	- การโฆษณา - ชักชวน - ประชาสัมพันธ์	ถ้อยความที่มีทั้งแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง
คำสั่ง	- วิธีการทำอาหาร (ขั้นตอนและวิธีการทำ)	- รายการเครื่องปรุงอาหาร	ถ้อยความที่มีทั้งแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง

ที่มา : โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 16 - 17)

กลยุทธ์หรือสมรรถนะการอ่านของการอ่านแง่มุมต่างๆ (Aspect)

กลยุทธ์หรือสมรรถนะในทางการคิดหรือการใช้สติปัญญาที่ผู้อ่านใช้ในการพิจารณาถ้อยความที่อ่านเพื่อไปถึงเป้าหมายของการอ่าน กลยุทธ์หรือสมรรถนะในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ นั้น สำหรับสิ่งที่ PISA ให้ความสำคัญและต้องการประเมินในการอ่านนั้น คือให้นักเรียนแสดงความสามารถในการอ่านตามกลยุทธ์หรือสมรรถนะ (โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 17 - 23) ดังนี้

- 1) การค้นคืนสาระ (Retrieving information)
- 2) การทำความเข้าใจทั่วไป (Forming a broad general understanding)
- 3) การพัฒนาการตีความ (Developing an interpretation)
- 4) การสะท้อนและประเมินความคิดต่อสาระเนื้อหาในถ้อยความ (Reflecting on and evaluating the content of a text)
- 5) การสะท้อนและประเมินความคิดต่อคุณภาพของถ้อยความ (Reflecting on and evaluating the form of a text)

กลยุทธ์หรือสมรรถนะทั้งห้าด้านนี้ไม่ใช่เป็นทักษะที่เป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกัน การที่จะอ่านแล้วเข้าใจในถ้อยความที่ได้อ่านอย่างแจ่มชัด ต้องอาศัยกลยุทธ์ทั้งหมดดังกล่าว การประเมินการอ่านนี้คาดหวังว่าผู้อ่านควรจะสามารถแสดงความสามารถในด้านต่างๆ ทั้งห้าเหล่านี้ได้ในระดับ

หนึ่งในทางปฏิบัติไม่อาจใช้เวลามากเกินไป การประเมินต้องทำให้กระชับ การอ่านของ PISA จึงตั้งเกณฑ์การประเมินสรุปรวมไว้เป็นภารกิจการอ่านที่ครอบคลุม สามด้านกว้าง ๆ ได้แก่

- 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve)
- 2) การบูรณาการและตีความ (Integrate and interpret)
- 3) การสะท้อนและประเมิน (Reflect and evaluate)

แต่ละกลยุทธ์หรือสมรรถนะมีคำขยายความดังต่อไปนี้

การเข้าถึงและค้นคืนสาระ

การอ่านเพื่อค้นหาสาระข้อมูลต่าง ๆ เช่น ต้องการทราบราคาสินค้าของหมายเลขโทรศัพท์ วันเวลาของการแสดงหรือกิจกรรมต่าง ๆ ราคาหุ้นหรือทองคำในตลาดหรือต้องการทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้มากล่าวอ้างหรือชวนเชื่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นต้น ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้อ่านต้องการสาระ หรือข้อมูลเดี่ยวแต่ละชิ้นเฉพาะเรื่องไปผู้อ่านจึงต้องใช้วิธีมุ่งมองหาเฉพาะสาระหรือข้อมูลที่ต้องการ โดยมองข้ามสาระอื่น ๆ ไป เช่น การมองหาประโยคหนึ่งหรือสองประโยคเท่านั้นที่บอกถึงสาระที่ต้องการ

ในการค้นคืนสาระนักเรียนก็ต้องมองหาความคล้ายคลึงกันหรือจับคู่กันระหว่างสาระที่บอกให้ในคำถามกับคำที่เหมือนกัน หรือที่มีความหมายเหมือนกันในถ้อยความที่ให้อ่าน แล้วใช้เพื่อตอบคำถาม การค้นคืนสาระ จะขึ้นอยู่กับถ้อยความที่อ่านเท่านั้นและจะมีสาระหรือเนื้อความที่ชัดเจนอยู่ในนั้น

ฉัตรฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560 : 15) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนไว้โดยสรุปว่า ความสามารถในการพบตำแหน่งของสาระที่ต้องการ จำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล รวมถึงการดึงหรือเลือกและเก็บรวบรวมข้อมูลของสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

ดังนั้น การเข้าถึงและค้นคืน หมายถึง ความสามารถในการค้นหาสาระข้อมูลต่าง ๆ จนพบตำแหน่งของสาระที่ต้องการ มุ่งมองหาเฉพาะสาระหรือข้อมูลที่ต้องการ โดยมองข้ามสาระอื่น จำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล รวมถึงการดึงหรือเลือกและเก็บรวบรวมข้อมูลของสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554: 10) และ ฉัตรฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560: 15) ได้กล่าวถึงกลวิธีการอ่านตามสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระไว้ดังนี้

1. ผู้อ่านต้องมองหาว่า คำถามนั้นถามอะไร เช่นใครทำ ทำที่ไหน ทำอย่างไร หรือทำไม ซึ่งคำตอบเหล่านั้นจะพบเจอได้ในสาระที่อ่าน
2. ผู้อ่านต้องมองหาสาระหรือข้อมูลที่ต้องการโดยมองข้ามสาระอื่น ๆ ไป เช่นการมองหาคำตอบที่เข้ากับคำถาม
3. ผู้อ่านต้องมองหาคำตอบที่เหมือนกัน หรือสาระความหมาย คล้ายคลึงกัน ระหว่างสาระที่บอกไว้ในคำถาม
4. ผู้อ่านต้องใช้ทักษะจำแนก หรือบอกความแตกต่างของสาระที่มีความใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ ธรรมนูญ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560 : 25) ยังได้เสนอขั้นตอน การอ่านของสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระไว้โดยสรุปว่า ผู้อ่านจะต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนอ่าน
 - 1.1. อ่านสำรวจถ้อยความ เพื่อจะได้ทราบรูปแบบของสิ่งที่อ่าน ได้แก่ ชื่อถ้อยความ ลักษณะของถ้อยความ ประเภทของถ้อยความ แหล่งที่มาของถ้อยความ นำข้อมูลที่ได้มาเลือกใช้วิธีอ่านอย่างเหมาะสม
 - 1.2. อ่านสำรวจคำถาม ให้ทราบจำนวนข้อคำถาม รูปแบบของคำถาม และรูปแบบของการตอบ เช่น แบบเลือกตอบธรรมดา เลือกตอบเชิงซ้อน แบบเขียนข้อความ ลากเส้น หรือทำเครื่องหมาย ฯลฯ
2. ขั้นตอนระหว่างอ่าน
 - 2.1. ผู้อ่านต้องอ่านโจทย์อย่างละเอียด แล้วมองหาคำถามว่าอยู่ส่วนใด และคำถามนั้นถามอะไร
 - 2.2. อ่านถ้อยความแล้วค้นหาสาระที่ต้องการให้พบ โดยสาระนั้น จะต้องเป็นสาระที่เข้ากับคำถามซึ่งปรากฏชัดเจน เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสิ่งที่อ่าน และมองข้าม สาระอื่นที่ไม่ต้องการ
 - 2.3. อ่านถ้อยความหาสาระจากถ้อยความที่มีความกำกวมมองหาสาระ ที่ต้องการโดยแยกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ที่มีความใกล้เคียงกัน
 - 2.4. สาระที่คำถามต้องการ ต้องเลือกข้อความที่ปรากฏในถ้อยความที่ อ่านเท่านั้น
3. ขั้นตอนหลังอ่าน
 - 3.1. นำคำตอบที่ได้มาตอบคำถามตามรูปแบบของข้อสอบ
 - 3.2. อ่านสำรวจคำตอบเพื่อทบทวนความถูกต้อง

จากข้อมูลการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กลวิธี และขั้นตอนในการอ่านเพื่อที่จะบรรลุสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนนี้เข้ากับการสร้างแบบฝึกชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทสารคดี และแบบฝึกชุดที่ 2 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทบันเทิงคดี ให้ผู้เรียนได้มีการฝึกคิดตามขั้นตอนและใช้ข้อความที่สะท้อนสมรรถนะที่กำหนดไว้

การบูรณาการและตีความ

กลยุทธ์นี้ต้องการให้ผู้อ่านขยายความคิดจากการอ่านเฉพาะหน้า พัฒนาไปสู่การเข้าใจสิ่งที่ได้อ่านให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งต้องใช้ทักษะที่เรียกว่าความเข้าใจอย่างมีตรรกะ (Logical understanding) นั่นคือผู้อ่านต้องดำเนินการจัดระเบียบของสาระเนื้อหาในถ้อยความ โดยต้องเข้าใจว่าตัวเชื่อมโยงเนื้อหาคืออะไร แม้ว่าตัวเชื่อมนั้นจะไม่ปรากฏอย่างชัดเจนก็ตาม บางครั้งผู้อ่านต้องทำสองประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน โดยเลือกตัวเชื่อมที่อยู่ในนั้น อาจใช้คำที่บอกความหมายของลำดับ เช่น ใช้คำว่า ประการแรก ประการหลัง เป็นต้น ในระดับ ที่ยากขึ้นผู้อ่านอาจต้องบอกลำดับความสัมพันธ์โดยใช้ความเป็นเหตุเป็นผล เช่น อะไรเป็นเหตุของอะไร หรือเป็นผลมาจากอะไร ตัวอย่างของภารกิจนี้ได้แก่

1) การบอกสาระที่เหมือนกันหรือขัดแย้งกัน แตกต่างกัน การบอกความเหมือนกันหรือขัดแย้งกันนักเรียนต้องใช้สาระหรือข้อมูลมากกว่าสองอย่างขึ้นไปจากถ้อยความที่อ่าน

2) การอ้างอิงไปถึงอีกสิ่งหนึ่ง นักเรียนต้องอ้างอิงถึงความตั้งใจของผู้เขียน ต้องระบุหรือทำรายการประจักษ์พยานที่ใช้ในการอ้างอิงนั้น

ฉัตรฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560: 15) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะการบูรณาการและตีความไว้โดยสรุปว่า ความสามารถระบุใจความสำคัญหรือแนวคิดหลัก รวมทั้งจุดประสงค์ของเรื่อง โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ในภาพรวมของถ้อยความที่ได้อ่าน สามารถขยายความคิดแล้วตีความ แปลความรวมทั้งจัดเรียงลำดับความสัมพันธ์และจัดระเบียบสาระเนื้อหาแล้วบอกความเหมือนหรือแตกต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลายในถ้อยความ ไปเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริงในชีวิตที่เป็นอยู่เพื่อให้เกิดความเข้าใจถ้อยความที่อ่าน

ดังนั้น การบูรณาการและตีความ หมายถึง ทักษะการขยายความคิดจากการอ่าน พัฒนาสู่ความเข้าใจที่สมบูรณ์ โดยความสามารถระบุใจความสำคัญหรือแนวคิดหลัก รวมทั้งจุดประสงค์ของเรื่อง โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ในภาพรวมของถ้อยความที่ได้อ่าน สามารถขยายความคิดแล้วตีความ แปลความรวมทั้งจัดเรียงลำดับความสัมพันธ์และจัดระเบียบสาระเนื้อหาแล้ว

บอกความเหมือนหรือแตกต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลายในถ้อยความ ไปเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้ทักษะที่เรียกว่าความเข้าใจอย่างมีตรรกะ คือเชื่อมโยงกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตที่เป็นอยู่เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้

โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554: 10) และ ธรรมนูญฯ พ.ศ. 2560 (2560: 15) ได้กล่าวถึงกลวิธีการอ่านตามสมรรถนะการบูรณาการและตีความไว้ดังนี้

1. ผู้อ่านต้องประมวลความสัมพันธ์ทั้งในภาพรวม หรือทำความเข้าใจกว้าง ๆ แล้วสร้างคำตอบเอง เรียกว่า การบูรณาการ โดยมีกลวิธีดังนี้

- 1.1 ผู้อ่านต้องพิจารณาถ้อยความทั้งหมดในมุมมองกว้าง ๆ หรือภาพรวม
- 1.2 ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเจตนาเบื้องต้นของถ้อยความว่า ต้องการส่งข่าวสารใด เช่น การจับใจความสำคัญ การสรุปความ หรือแนวคิดของถ้อยความ
- 1.3 ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเจตนาของผู้ส่งสารว่า ต้องการเขียนมาเพื่ออะไร เช่น การบอกความต้องการ จุดประสงค์ หรือ จุดมุ่งหมาย
- 1.4 ผู้อ่านต้องอ้างอิงหลักฐาน สนับสนุน เหตุผลในการเปรียบเทียบความแตกต่างของสิ่งที่อ่าน
- 1.5 ผู้อ่านต้องตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของถ้อยความก่อนจะแสดงความคิดเห็นด้วยมุมมองของตนเอง

2. ผู้อ่านประมวลความสัมพันธ์ระหว่างข้อความแล้วสร้างคำตอบขึ้นเอง เรียกว่า การตีความ โดยมีกลวิธีดังนี้

- 2.1 ผู้อ่านต้องจัดระเบียบของสาระเนื้อหาในถ้อยความ ด้วยการเชื่อมโยงภายในถ้อยความ
 - 2.1.1 พิจารณาการเชื่อมโยงเนื้อหา โดยพิจารณาจาก คำเชื่อม หรือบริบทที่ปรากฏ
 - 2.1.2 พิจารณาคำเชื่อมที่รวมประโยค 2 ประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน
- 2.2 ผู้อ่านต้องเรียงลำดับความสัมพันธ์
 - 2.2.1 การเรียงลำดับความสัมพันธ์ก่อนหลังโดยพิจารณาบอกลำดับ เช่น ประการแรก ประการต่อมา อีกประการหนึ่ง ประการหลัง หรือประการสุดท้าย
 - 2.2.2 การเรียงลำดับความสัมพันธ์โดยใช้ความเป็นเหตุเป็นผล เช่น อะไรเป็นเหตุของอะไร หรือเป็นผลมาจากอะไร

2.3 ผู้อ่านต้องบอกสาระที่เหมือนกัน หรือขัดแย้งกัน แตกต่างกัน โดยใช้ข้อมูลมากกว่าสองอย่างขึ้นไปจากข้อความที่อ่าน

นอกจากนี้ ธรรมนูญ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560: 15) ยังได้เสนอขั้นตอนการอ่านของสมรรถนะการบูรณาการและตีความไว้โดยสรุปว่า ผู้อ่านจะต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนอ่าน

1.1 อ่านสำรวจถ้อยความ เพื่อจะได้ทราบรูปแบบของสิ่งที่อ่าน ได้แก่ ชื่อถ้อยความ ลักษณะของถ้อยความ ประเภทของถ้อยความ แหล่งที่มาของถ้อยความ นำข้อมูลที่ได้มาเลือกใช้วิธีอ่านอย่างเหมาะสม

1.2 อ่านสำรวจคำถาม ให้ทราบจำนวนข้อคำถาม รูปแบบของคำถาม และรูปแบบของการตอบ เช่น แบบเลือกตอบธรรมดา เลือกตอบเชิงซ้อน แบบเขียนข้อความ ลากเส้นหรือทำเครื่องหมาย ฯลฯ

2. ขั้นตอนระหว่างอ่าน

2.1 ผู้อ่านต้องอ่านใจหายอย่างละเอียด แล้วมองหาคำถามอยู่ส่วนใด เช่น ส่วนต้น ส่วนกลาง ส่วนท้าย เช่น ต้องการส่งข่าวสารใด และ ต้องการเขียนมาเพื่ออะไร

2.2 ผู้อ่านเลือกหัวข้อที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่ปรากฏในสิ่งอ่าน พิจารณาว่าคำถามต้องการให้ทำอะไร

2.2.1. ต้องการให้อธิบาย เช่น นิยามยกตัวอย่าง ลำดับขั้นตอนกรรมวิธี ยกเหตุผลประกอบ หรืออาจให้เปรียบเทียบความหมายเหมือนและแตกต่าง

2.2.2. ต้องการให้บอกจุดประสงค์บอกประโยชน์เช่น บอกประโยชน์ของแผนที่ หรือรูป

2.2.3. ต้องการให้ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่ปรากฏชัดเจนในถ้อยความ

2.2.4. ต้องการให้มองหาถ้อยความที่มีสาระเดียวกันปรากฏมากกว่าหนึ่งจุด

2.2.5. ต้องการให้เลือกแนวคิดหลัก หรือแนวคิดสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้อ่านต้องสามารถเรียงลำดับความคิดสำคัญไว้เป็นอันดับแรก ส่วนแนวคิดรองให้เรียงลำดับถัดไป แล้วเลือกแนวคิดที่ครอบคลุมเนื้อเรื่องได้มากที่สุด

2.3 ผู้อ่านต้องจัดระเบียบสาระเนื้อหาในถ้อยความ โดยหาคำแสดง ความเชื่อมโยงของเนื้อหา

2.3.1. เหตุการณ์ที่เหมือนกันเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน เช่น คำว่า และ ตลอดจน นอกจากนี้รวมทั้ง ฯลฯ

2.3.2. เหตุการณ์ที่แตกต่างกัน เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน เช่นคำว่า แต่ ส่วน
ขณะที่ ในขณะที่เดียวกัน ฯลฯ

2.3.3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน แล้วอีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดตามมา เช่น ...
แล้วก็... เกิดมาจาก... ฯลฯ

2.3.4. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน เช่น เพราะ... ด้วย...
เนื่องจาก... ฯลฯ

2.4 ผู้อ่านใช้วิธีในการบูรณาการ (Integrate) แบบ PISA ดังนี้

2.4.1. ผู้อ่านเชื่อมโยงสาระในถ้อยความที่อ่านขณะนั้นกับความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่

2.4.2. ผู้ประเมินสาระที่กล่าวอ้างในถ้อยความอย่างกว้างขวางหรือในภาพรวม

2.4.3. ผู้อ่านหาคำตอบว่าผู้เขียนมีเจตนาใด จุดประสงค์ใด ถึงใคร เพื่ออะไร

2.5 ผู้อ่านใช้วิธีในการอ่านตีความ (Interpret) ดังนี้

2.5.1. ผู้อ่านต้องเชื่อมโยงสาระจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งที่อยู่ติดกันในเรื่อง

2.5.2. ผู้อ่านต้องตีความภาษาที่มีความหมายใกล้เคียงในถ้อยความ

ซึ่งต้องอาศัยความหมายรวมทั้งหมดเป็นหลัก

2.6 ผู้อ่านบอกสาระที่เหมือนกัน ขัดแย้งกัน ต้องใช้ข้อมูลมากกว่าสองอย่างจาก
ถ้อยความที่อ่าน

2.7 ผู้อ่านต้องอ้างถึงความตั้งใจของผู้เขียน ต้องระบุ หรือทำรายการประจักษ์
พยานที่ใช้อ้างถึงนั้นจากถ้อยความ

3. ขั้นตอนหลังอ่าน

3.1 นำคำตอบที่ได้มาตอบคำถามตามรูปแบบของข้อสอบ

3.2 อ่านสำรวจคำตอบเพื่อทบทวนความถูกต้อง

จากข้อมูลการบูรณาการและตีความ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กลวิธี และขั้นตอนในการอ่าน
เพื่อที่จะบรรลุสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนนี้เข้ากับการสร้างแบบฝึกชุดที่ 3 การบูรณาการและ
ตีความ อ่านบทสารคดี และแบบฝึกชุดที่ 4 การบูรณาการและตีความ อ่านบทบันเทิงคดี ให้ผู้เรียนได้
มีการฝึกคิดตามขั้นตอนและใช้ข้อความที่สะท้อนสมรรถนะที่กำหนดไว้

การสะท้อนและประเมิน

การสะท้อนและประเมินประกอบด้วยสองส่วน ได้แก่ การสะท้อนและประเมิน
เนื้อหาสาระ และการสะท้อนและประเมินโครงสร้าง

การสะท้อนและประเมินเนื้อหาสาระ ผู้อ่านต้องสามารถใช้ความรู้จากภายนอกมา
เชื่อมโยงกับสาระในถ้อยความที่อ่านเฉพาะหน้า ผู้อ่านต้องรู้จักประเมินสาระที่กล่าวอ้างในถ้อยความ

นั้นโดยเทียบกับความรู้ในโลกของความเป็นจริงที่ตนเองมีอยู่ บางครั้งคำถามจะให้เห็นความคิดเห็นของตนเองต่อสิ่งที่ได้อ่านในการนี้ ผู้อ่านต้องสร้างความเข้าใจก่อนว่าข้อความนั้นบอกอะไรและมีความตั้งใจอย่างไร แล้วนำมาเทียบกับความรู้หรือความเชื่อของตนบนพื้นฐานของสาระหรือข้อมูลที่รู้หรือเชื่อมาก่อน หรือเทียบกับข้อความที่ปรากฏที่อื่น ผู้อ่านต้องแสดงหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุน โดยเทียบความแตกต่างของสาระในถ้อยความนั้นกับแหล่งอื่น ใช้ทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะเรื่องมาประกอบ ตลอดจนใช้ความเป็นเหตุเป็นผลประกอบความคิดเห็นที่สะท้อนออกมา

การสะท้อนและประเมินโครงสร้าง ต้องการให้ผู้อ่านไม่ติดยึดกับสาระที่อ่านแล้วพิจารณาอย่างตรงไปตรงมา และพิจารณาถึงคุณภาพและความเหมาะสมของการเขียน สิ่งที่เข้ามามีบทบาทสำคัญที่ต้องใช้ได้แก่ ความรู้ในโครงสร้างของถ้อยความ ศิลปะของการเล่าเรื่องและลำดับการบันทึกเรื่องราว เพราะสิ่งเหล่านี้คือศิลปะการเขียนของผู้เขียน และจะทำให้ผู้อ่านสามารถประเมินชิ้นงานลักษณะนี้ได้ การประเมินความสำเร็จของการเขียนไม่เพียงแต่ต้องการความรู้แม่นยำเพียงอย่างเดียว หากยังต้องการความเข้าใจถึงความละเอียดละไมของภาษา เช่น เข้าใจว่าต้องเลือกใช้คำศัพท์คำใดจึงจะสามารถมองเห็นภาพหรือตีความได้ดี ตัวอย่างการประเมินตามเกณฑ์นี้ ได้แก่ การบอกจุดประสงค์ของการเขียนถึงการใช้เฉพาะอย่าง การบอกลักษณะเด่นที่ผู้เขียนใช้เขียนเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย หรืออาจให้นักเรียนบอกเป้าหมายของผู้เขียนหรือบอกถึงความรู้สึกของผู้เขียนที่เขียนถ้อยความนั้นขึ้น

ฉัตรฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2560: 28) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะการบูรณาการและตีความไว้ว่า การสะท้อน คือ ความสามารถแสดงความคิดเห็นทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา ด้วยการทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างสมมติฐาน หรือตั้งเกณฑ์แล้วแสดงความคิดคล้อยตาม ตั้งข้อสงสัย หรือโต้แย้งจากมุมมองของตน

การประเมิน คือ ความสามารถบอกคุณภาพถ้อยความทางด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจรรย์ญาณด้วยการนำความรู้ทั่วไปจากภายนอก ในสิ่งที่คุ้นเคย หรือพบเจอในชีวิตมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านแล้วบอกคุณค่าได้

ดังนั้น การสะท้อนและประเมิน หมายถึง ความสามารถแสดงความคิดเห็นทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา ด้วยการสร้างความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างสมมติฐาน หรือตั้งเกณฑ์แล้วแสดงความคิดเห็นจากมุมมองของตน จนสามารถบอกคุณภาพของเรื่องทีอ่านในด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจรรย์ญาณ ด้วยการนำความรู้ทั่วไปจากภายนอก ในสิ่งที่คุ้นเคย หรือพบเจอในชีวิตมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านแล้วบอกคุณค่าได้ ประกอบความคิดเห็นที่สะท้อนออกมา

โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554: 10) และ ธรรมนูญฯ พ.ศ. 2560 (2560: 15) ได้กล่าวถึงกลวิธีการอ่านตามสมรรถนะการสะทอนและประเมินไว้ดังนี้

1. การสะทอนและประเมินเนื้อหา นั้น ผู้อ่านต้องใช้ความรู้จากภายนอกมาเชื่อมโยงกับสาระภายในถ้อยความแล้วแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่าน ทั้งความคิดคล้ายตาม หรือความคิดโต้แย้งก็ได้จากมุมมองของตนเอง ดังนี้

1.1 ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจก่อนว่าข้อความนั้นบอกอะไร และมีความตั้งใจอย่างไร แล้วจึงนำมาเทียบกับความรู้หรือความเชื่อเดิมของตน หรือเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในสังคมปัจจุบัน

1.2 ผู้อ่านต้องใช้ความรู้จากภายนอกมาเชื่อมโยงกับสาระภายในถ้อยความแล้วบอกคุณภาพหรือคุณค่าของสาระที่กล่าวอ้างในถ้อยความ โดยเทียบกับความรู้ในโลกของความเป็นจริงที่ตนเองมีอยู่

1.3 ผู้อ่านต้องแสดงหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุน โดยเทียบความแตกต่างของสาระในถ้อยความกับแหล่งอื่น ใช้ความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะเรื่องมาประกอบ ตลอดจนใช้ความเป็นเหตุเป็นผลแล้วแสดงความคิดเห็นของตนเอง

2. การสะทอนและประเมินโครงสร้างนั้น ผู้อ่านต้องพิจารณาคุณภาพและความเหมาะสมของการเขียน หรือโครงสร้างของถ้อยความอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ยึดติดกับสาระที่อ่าน ดังนี้

2.1 ผู้อ่านพิจารณาศิลปะการเขียนทั้งรูปแบบและวิธีการเขียนของถ้อยความ

2.2 ผู้อ่านพิจารณาศิลปะของการเล่าเรื่อง และการลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2.3 ผู้อ่านพิจารณาความละเมียดละไมของภาษา เช่น การเลือกใช้คำให้เกิดจินตภาพ หรือตีความได้ดี

2.4 ผู้อ่านบอกจุดประสงค์ของการเขียนถึงการใช้อย่างเฉพาะอย่าง

2.5 ผู้อ่านบอกลักษณะเด่นที่ผู้เขียนใช้เขียนเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย

2.6 ผู้อ่านบอกเป้าหมายหรือความรู้สึกของผู้เขียนที่เขียนข้อความนั้น ๆ

นอกจากนี้ ธรรมนูญฯ พ.ศ. 2560 (2560: 15) ยังได้เสนอขั้นตอนการอ่านของสมรรถนะการสะทอนและประเมินไว้โดยสรุปว่า ผู้อ่านจะต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนอ่าน

1.1 อ่านสำรวจถ้อยความ เพื่อจะได้ทราบรูปแบบของสิ่งที่อ่าน ได้แก่ ชื่อถ้อยความ ลักษณะของถ้อยความ ประเภทของถ้อยความ แหล่งที่มาของถ้อยความ นำข้อมูลที่ได้มาเลือกใช้วิธีอ่านอย่างเหมาะสม

1.2 อ่านสำรวจคำถาม ให้ทราบจำนวนข้อคำถาม รูปแบบของคำถาม และรูปแบบของการตอบ เช่น แบบเลือกตอบธรรมดา เลือกตอบเชิงซ้อน แบบเขียนข้อความ ลากเส้นหรือทำเครื่องหมาย ฯลฯ

2. ขั้นตอนระหว่างอ่าน

2.1 ผู้อ่านต้องอ่านโจทย์อย่างละเอียดว่า โจทย์ในหลาย ๆ รูปแบบนั้น ทั้งที่มีความซับซ้อนและไม่ซับซ้อน สังเกตรายละเอียดว่า โจทย์มีคำถามกี่แห่ง แต่ละแห่งถามอะไร และต้องการให้ตอบแบบใด

2.2 ผู้อ่านต้องสร้างความเข้าใจผ่านการตีความและสรุปความว่า ข้อความนั้นบอกอะไร ในแง่มุมของ เจตนา น้ำเสียง เป็นต้น

2.3 ผู้อ่านต้องเชื่อมโยงโดยใช้การเปรียบเทียบ หรือนำความรู้ทั่วไปจากภายนอก ร่วมกับสิ่งที่ได้อ่าน ใช้การเชื่อมโยง การเปรียบเทียบ และการอธิบาย หรือประเมินลักษณะใดลักษณะหนึ่งของถ้อยความ เพื่อแสดงว่าผู้อ่านเข้าใจสาระอย่างละเอียด โดยนำมาเกี่ยวข้อง กับสิ่งที่คุ้นเคยหรือที่พบเห็นเสมอ หรือที่คาดว่าจะพบในอนาคต

2.4 ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจ ประยุกต์ใช้ความรู้ และประเมินอย่างวิจนิญวิเคราะห์ ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย โดยการใช้ความรู้มาสร้างสมมติฐาน โดยดึงเอาความรู้พิเศษเฉพาะเรื่องมาใช้ โดยนำเกณฑ์ หรือมุมมองต่าง ๆ ดึงเอาความเข้าใจที่ยาก ๆ นอกเหนือจากถ้อยความที่ให้อ่านมาใช้ หรือประเมินถ้อยความอย่างมีวิจารณ์ญาณ กับถ้อยความที่ยาว ซับซ้อน และไม่คุ้นเคย

3. ขั้นตอนหลังอ่าน

3.1 นำคำตอบที่ได้มาตอบคำถามตามรูปแบบของข้อสอบ

3.2 อ่านสำรวจคำตอบเพื่อทบทวนความถูกต้อง

จากข้อมูลการสะท้อนและประเมิน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กลวิธี และขั้นตอนในการอ่าน เพื่อที่จะบรรลุสมรรถนะการสะท้อนและประเมิน นี้เข้ากับการสร้างแบบฝึกชุดที่ 5 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทสารคดี และแบบฝึกชุดที่ 6 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทบันเทิงคดี ให้ผู้เรียนได้มีการฝึกคิดตามขั้นตอนและใช้ข้อคำถามที่สะท้อนสมรรถนะที่กำหนดไว้

รูปแบบของคำถาม

การประเมินผล PISA นั้นมีการใช้รูปแบบของคำถามที่แตกต่างกัน สามารถจำแนกตามรูปแบบของคำตอบที่ต้องการจึงมีทั้งคำถามที่ต้องการคำตอบต่างกันดังนี้

1) เลือกตอบจากตัวเลือกแบบธรรมดา คือนักเรียนต้องเลือกตอบคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวจะได้คะแนน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างรูปแบบของคำถาม ประเภทเลือกตอบจากตัวเลือกแบบธรรมดา

ป้ายประกาศในซูเปอร์มาร์เก็ต

การแจ้งเตือนการแพ้ถั่วลิสง

ขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว

วันที่แจ้งเตือน : 4 กุมภาพันธ์

ชื่อผู้ผลิต: บริษัท ฟีนฟู๊ดส์ จำกัด

ข้อมูลผลิตภัณฑ์: ขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว 125 กรัม
(ควรรีบบริโภคก่อน 18 มิถุนายน และ ควรรีบบริโภคก่อน 1 กรกฎาคม)

รายละเอียด: ขนมปังกรอบบางอย่างในรุ่นการผลิตเหล่านี้ อาจมีส่วนของถั่วลิสงผสมอยู่ แต่ไม่แจ้งไว้ในรายการส่วนผสม คนที่แพ้ถั่วไม่ควรรับประทานขนมปังกรอบนี้

การปฏิบัติของผู้บริโภค : ถ้าท่านซื้อขนมปังกรอบนี้ไป ท่านสามารถนำมาคืน ณ ที่ที่ท่านซื้อ เพื่อรับเงินคืนได้เต็มจำนวน หรือโทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 1800 034 241

จุดประสงค์ของป้ายประกาศนี้คืออะไร

1. เพื่อโฆษณาขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว
2. เพื่อบอกประชาชนว่าขนมปังกรอบผลิตเมื่อใด
3. เพื่อเตือนประชาชนเกี่ยวกับขนมปังกรอบ
4. เพื่ออธิบายว่าจะซื้อขนมปัง กรอบไส้ครีมมะนาวได้ที่ไหน

เจตนาของคำถาม

การบูรณาการและตีความ : สร้างความเข้าใจในภาพรวม รู้ถึงสาระสำคัญของเรื่องสั้น โดยการรวมสาระเล็ก ๆ น้อย ๆ เข้าด้วยกัน

การให้คะแนน

คะแนนเต็ม

ตอบข้อ 3. เพื่อเตือนประชาชนเกี่ยวกับขนมปังกรอบ

ไม่ได้คะแนน

ตอบคำตอบอื่นๆ

ที่มา : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 17 - 18)

2) เลือกเชิงซ้อน คือนักเรียนต้องเลือกตอบหลายตัวเลือกและเลือกให้ถูกทั้งหมดจึงจะได้คะแนน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างรูปแบบของคำถาม ประเภทเลือกเชิงซ้อน

ตึกสูง

“ตึกสูง” เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2006

รูปที่ 1: ตึกสูงในโลก

รูปที่ 1 แสดงจำนวนตึกสูงอย่างน้อย 30 ชั้นที่สร้างเสร็จแล้วหรือกำลังก่อสร้าง ทั้งนี้รวมถึงตึกที่วางแผนก่อสร้างตั้งแต่มกราคม ค.ศ. 2001

เมือง	จำนวนตึก
ฮ่องกง	593
ดูไบ	339
โตเกียว	140
เซี่ยงไฮ้	124
เสิ่นเจิ้น จีน	124
กรุงเทพฯ	118
กรุงปานามา	113
นิวยอร์ก	112
โซล	112
ไมอามี	103
ชิคาโก	98
โตรอนโต	92
สิงคโปร์	86
จาการ์ตา	77
เซาเปาโล	68

รูปที่ 2: ตึกที่สูงที่สุดในโลกบางตึก

เมื่อตึกเบิร์จในดูไบสร้างเสร็จในปี ค.ศ. 2008 คาดว่าจะเป็นตึกที่สูงที่สุดในโลก มีความสูง 700 เมตร

ชื่อตึก	เมือง	ปีสร้างเสร็จ	ความสูง (เมตร)
เบิร์จ	ดูไบ	2008	700
ไทเป 101	ไต้หวัน	2004	450
ทอคอย ซีเอ็น	ฮ่องกง	1976	450
ตึกเอ็มไพร์สเตต	นิวยอร์ก	1931	381
หอไอเฟล	ปารีส	1889	324

ข้อความที่อยู่ข้างล่างคือ ลักษณะของบทความเดิม ให้แสดงว่าลักษณะเหล่านี้มีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงไปในอีก 20 ปีข้างหน้าหรือไม่ โดยเขียนวงกลมล้อมรอบคำว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ในตารางข้างล่าง

ลักษณะของบทความ	มีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงไปในอีก 20 ปีข้างหน้า ใช่หรือไม่
เมืองที่แสดงในรูปที่ 5	ใช่ / ไม่ใช่
หัวเรื่องของรูปที่ 2	ใช่ / ไม่ใช่
จำนวนของตึกที่แสดงในรูปที่ 5	ใช่ / ไม่ใช่

เจตนาของคำถาม

การสะท้อนและประเมิน : สะท้อนและประเมินว่ารู้เนื้อหาของเรื่อง แบ่งแยกระหว่างลักษณะทางโครงสร้างกับเนื้อหาในชุดของกราฟ

การให้คะแนน

คะแนนเต็ม

ตอบถูกทั้งสามข้อ : ใช่ ไม่ใช่ ใช่ ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

ตอบคำตอบอื่น ๆ หรือ ไม่ตอบ

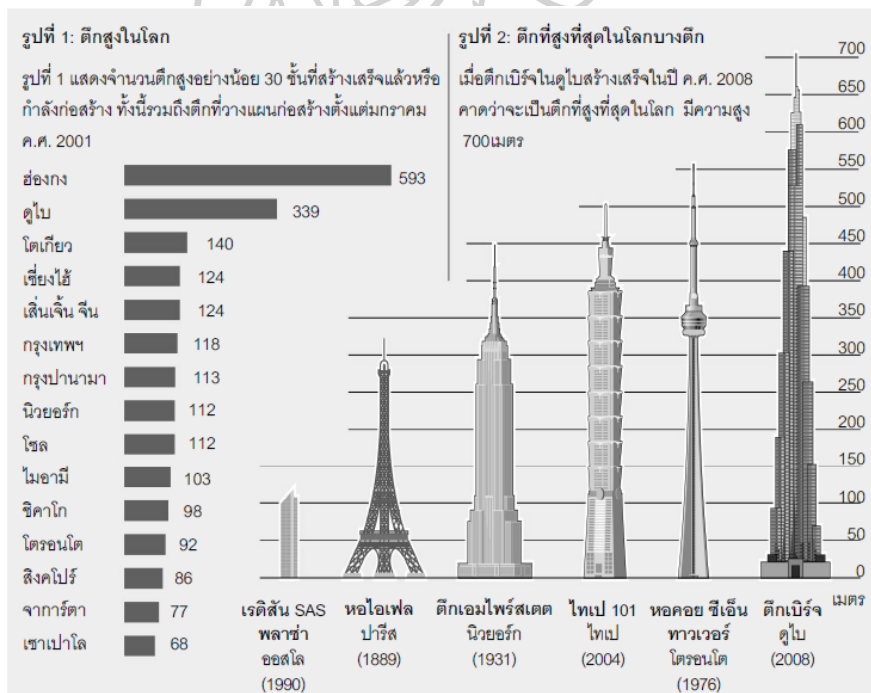
ที่มา : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 34 - 38)

3) การเขียนคำตอบแบบปิด (Closed constructed) เป็นคำตอบที่นักเรียนต้องเขียนตอบอย่างทีคำถามคาดหวังไว้ จะตอบเป็นอย่างอื่นย่อมไม่มีคะแนนให้ เช่น กำหนดให้นักเรียนคัดลอกคำคำเดียวจากถ้อยความที่อ่านเพื่อตอบคำถาม และคำคำนั้นเท่านั้นที่จะได้คะแนน จึงรวมไว้ในกลุ่มเดียวกันกับคำถามแบบให้เลือกตอบ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างรูปแบบของคำถาม ประเภทการเขียนคำตอบแบบปิด (Closed constructed)

ตึกสูง

“ตึกสูง” เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2006

ขณะที่บทความนี้ตีพิมพ์ในนิตยสาร ตึกใดในรูปที่ 2 สร้างเสร็จแล้วและสูงที่สุด

เจตนาของคำถาม

การเข้าถึงและค้นคืนสาระ : ค้นคืนสาระของข้อมูล บอกตำแหน่งสาระซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนในกราฟ

การให้คะแนน

คะแนนเต็ม

ตอบว่า หอคอย ซีเอ็นทาวเวอร์

ไม่ได้คะแนน

ตอบคำตอบอื่น ๆ เช่น ตึกเบิร์จ หรือ ไม่ตอบ

ที่มา : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 34 - 35)

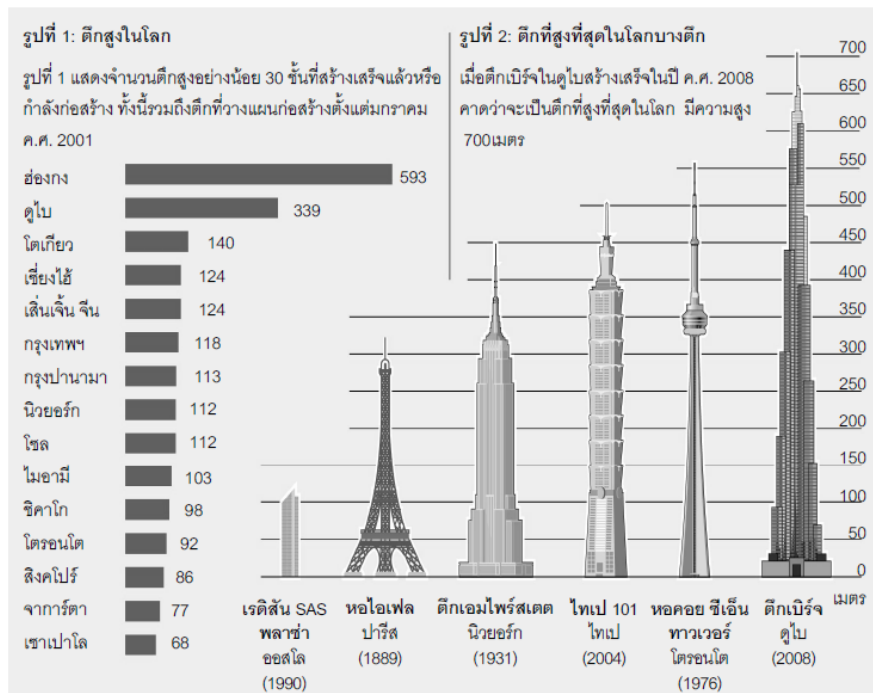

4) การเขียนคำตอบแบบเปิด (Open constructed) ข้อสอบที่ต้องการให้นักเรียนสร้างคำตอบ โดยไม่ได้จำกัดว่าจะต้องตอบแบบใด ในคำถามเดียวกันนักเรียนต่างคนอาจจะใช้เหตุผลที่ต่างกัน คำตอบแบบนี้จึงมีประเด็นในการให้คะแนน ซึ่งต้องการการตัดสินจากผู้ให้คะแนน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างรูปแบบของคำถาม ประเภทการเขียนคำตอบแบบเปิด (Open constructed)

ตึกสูง

“ตึกสูง” เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2006

เรตีสัน SAS ฟลาซ่าในเมืองออสโล ประเทศนอร์เวย์ สูงเพียง 557 เมตร ทำไมจึงนำตึกนี้มาใส่ในรูปที่ 2

เจตนาของคำถาม

การสะท้อนและประเมิน : สะท้อนและประเมินว่ารู้เนื้อหาของเรื่อง เข้าใจบทบาทของผู้อ่านในการตัดสินเนื้อหาของเรื่อง

การให้คะแนน

คะแนนเต็ม

ตอบคำถามอ้างอิงข้อเท็จจริงว่าบทความมาจากนิตยสารของนอร์เวย์ หรือผู้อ่านอาจจะ
เป็นชาวนอร์เวย์

- มันมาจากนิตยสารในนอร์เวย์
- มันเขียนเพื่อคนในนอร์เวย์ ดังนั้นจึงมีไว้เพื่อให้พวกเขาเห็นภาพ
- เพื่อแสดงให้เห็นคนในนอร์เวย์เห็นว่าที่จริงแล้วพวกเขาไม่มีตึกสูงมาก ๆ

ได้คะแนนบางส่วน

ตอบคำถามอ้างอิงเรตติ้ง SAS พลาซ่าเป็นจุดอ้างอิงหรือจุดเปรียบเทียบ โดยไม่มี
การอ้างอิงผู้อ่านชาวนอร์เวย์

- เพื่อการเปรียบเทียบ
- เพื่อให้มีจุดอ้างอิง
- เพื่อที่คุณจะเข้าใจว่ามาตรวัดมีความหมายอย่างไร

ไม่ได้คะแนน

ตอบคำถามโดยให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป

- 117 เมตร ก็ถือว่าสูงค่อนข้างมาก
- เพราะมันเป็นหนึ่งในตึกที่สูงที่สุดในโลก
- มันมีความสูง 30 ชั้นหรือมากกว่า
- มันเป็นตึกที่สูงที่สุดในนอร์เวย์ [กว้างเกินไป ไม่ได้เชื่อมโยงกับผู้อ่านในเนื้อเรื่อง]
- เพราะว่ามันเป็นของชาวนอร์เวย์ [กว้างเกินไป ไม่ได้เชื่อมโยงกับผู้อ่านในเนื้อเรื่อง]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- มันเป็นเพียงตึกเดียวที่เป็นโรงแรม [ถูก แต่ไม่ใช่เหตุผลว่าทำไมจึงใส่เข้าไปในเนื้อเรื่อง]
- มันเป็นเพียงตึกเดียวที่ไม่มียอดแหลม [ถูก แต่ไม่ใช่เหตุผลว่าทำไมจึงใส่เข้าไปในเนื้อเรื่อง]

หรือไม่ตอบคำถาม

ที่มา : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 34 - 36)

การกำหนดเกณฑ์ความเชี่ยวชาญของการรู้เรื่องการอ่าน

การกำหนดระดับความเชี่ยวชาญหรือความรู้และทักษะการอ่าน ผู้เชี่ยวชาญจะกำหนดความยากของภารกิจออกเป็นระดับต่างๆ และให้มีความสัมพันธ์กับความสามารถของนักเรียน โดยมาตรฐานสำหรับวัดการรู้เรื่องการอ่านมีฐานอยู่บนค่าเฉลี่ย ของประเทศในองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ที่คะแนนมาตรฐาน 500 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 100 ซึ่งตั้งไว้ตั้งแต่ PISA 2000 และแบ่งสเกลออกเป็นระดับโดยใช้หลักสถิติ โดยแบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์ความเชี่ยวชาญของการรู้เรื่องการอ่าน

ระดับ	ลักษณะของภารกิจการรู้เรื่องการอ่านที่ต้องการให้ปฏิบัติ
ระดับ 6	เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด ต้องการให้ผู้อ่านใช้หลายขั้นตอนในการอ้างอิง การเปรียบเทียบความคล้ายหรือความแตกต่างให้ถูกต้องพร้อมรายละเอียดครบถ้วน ด้านการบูรณาการและตีความต้องแสดงว่าเข้าใจถ้อยความหลายถ้อยความที่ดึงเอาสาระมาบูรณาการหรืออ้างอิงภารกิจที่ให้อ่านอาจต้องการให้อ่านสิ่งที่ไม่คุ้นเคย และมีสาระเด่นหลายอย่างที่ต้องเลือกมาสรุปหรือตีความ ภารกิจด้านการสะท้อนและประเมิน ต้องการให้สร้างสมมติฐานหรือประเมินอย่างมีวิจลญาณในถ้อยความที่ซับซ้อนและไม่คุ้นเคย ให้ใช้เกณฑ์หรือมุมมองต่างๆ และดึงความเข้าใจที่ยากๆ นอกเหนือจากถ้อยความที่ให้อ่านมาใช้ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ให้รวมถึงการมองเห็นสาระในรายละเอียดแม้จะเป็นข้อความที่ไม่เด่น หรือไม่สะดุดตาก็ตาม
ระดับ 5	ภารกิจในระดับนี้ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ต้องการให้ผู้อ่านบอกว่าสาระอยู่ตรงที่ได้ในถ้อยความ และจัดรวบรวมสาระชิ้นเล็กหลายชิ้นที่ซ่อนอยู่มารวมเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ต้องการ อ้างอิงได้ว่าสาระส่วนไหนในถ้อยความที่ใช้ได้และสอดคล้องหรือสนับสนุน ภารกิจด้านการสะท้อนและประเมินต้องการให้ประเมินอย่างวิจลวิเคราะห์หรือตั้งข้อสงสัยหรือสมมติฐาน โดยดึงเอาความรู้พิเศษเฉพาะเรื่องมาใช้ ด้านการบูรณาการและตีความต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องและมีรายละเอียดพร้อมของถ้อยความที่ไม่คุ้นเคย โดยรวมทุกด้านการอ่านระดับนี้มักเกี่ยวข้องกับแนวคิด ที่มักไม่ตรงหรือไม่ใกล้เคียงกับสิ่งที่คาดหวัง
ระดับ 4	ภารกิจระดับนี้เกี่ยวข้องกับ การค้นคืนสาระจากเนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่างๆ ในถ้อยความ ในบางภารกิจต้องการให้ตีความภาษาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในถ้อยความ ซึ่งต้องอาศัยความหมายรวมของถ้อยความทั้งหมดเป็นหลักบางภารกิจก็ให้ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

ระดับ	ลักษณะของภารกิจการเรียนรู้เรื่องการอ่านที่ต้องการให้ปฏิบัติ
	การสะท้อนในระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทั่วไปมาใช้ในการสร้างสมมติฐานหรือประเมินถ้อยความอย่างมีวิจารณ์ญาณ ผู้อ่านต้องแสดงว่าเข้าใจถ้อยความที่ยาวและซับซ้อนและเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย
ระดับ 3	ที่ระดับ 3 ต้องการให้ผู้อ่านบอกตำแหน่ง หรือบอกถึงความสัมพันธ์ของสาระหลาย ๆ ชิ้นในถ้อยความ ด้านการตีความต้องการให้ผู้อ่านบูรณาการหลาย ๆ ส่วนของถ้อยความเพื่อดึงเอาแนวคิดหลัก เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ของคำหรือวลีผู้อ่านต้องใช้ความรู้และทักษะหลายอย่างเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนหรือบอกความแตกต่าง หรือจัดกลุ่มตามเกณฑ์ต่างๆ บางครั้งสาระที่ต้องการให้หาอาจจะไม่ได้อยู่ตรงส่วนที่เด่นของบทความ หากแต่ถูก บดบังด้วยสาระอื่น ๆ มากมาย เป็นต้นว่าแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่คาดหวังหรือสิ่งที่ข้อความขึ้นยหรือคำที่เป็นเชิงปฏิเสธที่ใช้ การสะท้อนที่ระดับนี้ต้องการให้เชื่อมโยง เปรียบเทียบ และอธิบาย หรือให้ประเมินลักษณะใดลักษณะหนึ่งของถ้อยความ ภารกิจการสะท้อนต้องการให้ผู้อ่านแสดงว่าเข้าใจสาระอย่างละเอียดโดยนำมาเกี่ยวข้องกับเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยคุ้นเคยหรือพบเสมอในชีวิต
ระดับ 2	ผู้อ่านต้องสามารถดึงสาระหนึ่งหรือสองอย่างที่อาจต้องใช้การอ้างอิง หรือต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหลายเงื่อนไข ต้องการให้เข้าใจแนวคิดใหญ่ของเนื้อหา เข้าใจความสัมพันธ์ ความหมายของส่วนที่กำหนดให้ในเนื้อเรื่องโดยที่ความหมายนั้นๆ ไม่แสดงไว้อย่างเด่นชัด แต่ผู้อ่านต้องใช้การอ้างอิงบ้างในระดับที่ไม่สูงนัก ภารกิจอาจเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ การบอกความแตกต่างของลักษณะเพียงอย่างเดียว การสะท้อนต้องการให้เปรียบเทียบ หรือนำความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านในเรื่อง
ระดับ 1a	ต้องการให้ระบุสาระหนึ่งอย่างหรือมากกว่าหนึ่งอย่าง ซึ่งเป็นสาระที่เด่นชัดอยู่ในเรื่อง ให้เข้าใจแนวของเรื่องและผู้เขียนได้แสดงไว้ในเรื่องที่คุ้นเคย หรือเชื่อมโยงสาระในเรื่องเข้ากับ ความรู้ง่าย ๆ ทั่วไปในชีวิตจริงซึ่งโดยทั่วไปในระดับนี้สาระที่ต้องการให้ทำภารกิจมักเป็นสาระที่ง่าย และเด่นชัดอยู่ในเนื้อเรื่อง ไม่มีข้อความอื่นบดบังหรือมีก็น้อยมาก
ระดับ 1b	การอ่านระดับต่ำที่สุด ต้องการให้ผู้อ่านบอกจุดของสาระเพียงอย่างเดียว ที่ปรากฏชัด เจนในเนื้อเรื่องที่สั้น ๆ และมีประโยคที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และเป็นสิ่งที่คุ้นเคย ทั้งในบริบทและรูปแบบของถ้อยความ อีกทั้งถ้อยความยังมีส่วนที่ช่วยให้เข้าใจง่าย

ระดับ	ลักษณะของภารกิจการรู้เรื่องการอ่านที่ต้องการให้ปฏิบัติ
	ขึ้น เช่น มีการบอกเล่าข้อความไว้แต่วิธีการบอกอาจต่างออกไป มีรูปหรือสัญลักษณ์ที่คุ้นเคยประกอบ มีข้อความที่บดบังหรือที่ทำให้เข้าใจไขว่เขววน้อยที่สุด การตีความก็มีเพียงแต่การเชื่อมโยงสาระจากจุดหนึ่งเข้ากับอีกจุดหนึ่งที่อยู่ติดกันในเรื่อง

ที่มา : โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 43 - 44)

จากการกำหนดเกณฑ์ความเชี่ยวชาญของการรู้เรื่องการอ่าน ผู้วิจัยได้นำมาใช้กำหนดระดับความยากง่ายของแบบฝึกและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดระดับพื้นฐานไว้ที่ระดับ 2 และระดับสูงสุดกำหนดไว้ที่ระดับ 6 โดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

การรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับประเภทของการอ่าน

การรู้เรื่องการอ่านใน PISA นั้นสมรรถนะทั้ง 3 สมรรถนะมีความสอดคล้องกับการอ่าน 4 ประเภท คือ การอ่านจับใจความ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยสรุปได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ของการรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ประเภทของการอ่าน	สมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA		
	การเข้าถึงและค้นคืนสาระ	การบูรณาการและตีความ	การสะท้อนและประเมิน
1. การอ่านจับใจความ	✓	-	-
2. การอ่านวิเคราะห์	✓	✓	-
3. การอ่านตีความ	✓	✓	-
4. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	✓	✓	✓

จากตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ของการรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับประเภทของการอ่านเห็นว่าสมรรถนะทั้ง 3 ของการรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA มีความสอดคล้องกับประเภทของการอ่านแต่ละประเภทอย่างครบถ้วน ผู้วิจัยจึงบูรณาการประเภทของการอ่านต่าง ๆ เข้ากับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA

การรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของบลูม

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมาย การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย(Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา แบ่งพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับ (Bloom, 1976) ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA ไว้ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ของการรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของบลูม

ทฤษฎีการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ของบลูม	สมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA		
	การเข้าถึงและ ค้นคืนสาระ	การบูรณาการ และตีความ	การสะท้อนและ ประเมิน
1. ความรู้ ความจำ (knowledge)	✓	✓	✓
2. ความเข้าใจ (Comprehend)	✓	✓	✓
3. การประยุกต์ (Application)	✓	✓	✓
4. การวิเคราะห์ (Analysis)	✓	✓	✓
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)	-	✓	✓
6. การประเมินค่า(Evaluation)	-	✓	✓

จากตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ของการรู้เรื่องการอ่านใน PISA กับทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของบลูม เห็นได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ของบลูม มีความสอดคล้องกับสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA ผู้วิจัยจึงบูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของบลูม เข้ากับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA

แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึก

ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกมีการใช้คำเพื่อเรียกแทนได้หลายคำ เช่นแบบฝึกเสริมทักษะ แบบฝึกทักษะ แบบฝึกเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยการฝึกฝนจากแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น จนเกิดความชำนาญในเนื้อหานั้น ๆ มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

ปรีชา ช่างขวัญยืน (2539 : 131) แบบฝึกทักษะ หมายถึง หนังสือที่ให้แนวทางแก่ผู้เรียนในการฝึกฝนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนขึ้นหรือเกิดทักษะความชำนาญมากขึ้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2540 : 16) กล่าวว่าแบบฝึกนั้นจะเป็นสิ่งที่ใช้ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องกระทำ โดยอาจจะกำหนดแยกเป็นหน่วยหรือรวมเล่มก็ได้

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2540 : 98) ได้กล่าวต่อไปว่า แบบฝึกจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมา ทำให้ทราบได้ว่านักเรียนทำอะไร และทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียนซึ่งการใช้แบบฝึกนั้นสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544 : 167) กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึก เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะระดับต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียนซึ่งในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 :18) กล่าวต่อไปว่า แบบฝึกทักษะ เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะกระบวนการคิดกระบวนการเรียนรู้สามารถนำผู้เรียนไปสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจของบทเรียนด้วยตนเองได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 687) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัด ไว้ว่า แบบฝึก หมายถึง แบบตัวอย่าง ปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

จากความหมายของ แบบฝึก ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ ทั้งในระหว่างเรียน และหลังเรียนได้ จะมีลักษณะแยกเป็นหน่วยหรือรวมเป็นเล่มก็ได้ โดยจุดมุ่งหมายของการใช้แบบฝึกคือการฝึกฝนจนนักเรียนเกิดความชำนาญ แบบฝึกจึงต้องประกอบไปด้วยข้อคำถามต่าง ๆ ที่มากพอต่อการฝึกฝนและทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมา และนักเรียนสามารถตรวจสอบความรู้ด้วยตนเองได้

ความสำคัญของแบบฝึก

การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านในวิชาภาษาไทยนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการฝึกฝนจะช่วยให้นักเรียนเกิดความชำนาญในทักษะที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือสำคัญเครื่องมือหนึ่งที่จะฝึกฝนทักษะของนักเรียนได้ โดยมีผู้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกได้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2535 : 173-175) และกรรณิการ์ พวงเกษม (2534 : 7) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้โดยสรุปคือ แบบฝึกนั้นเป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้อย่างมาก เนื่องจากแบบฝึกเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมให้ทักษะคงทนโดยการฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ได้ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ขณะที่เมื่อเด็กทำแบบฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันเวลาที่ ส่วนการจัดแบบฝึกเป็นรูปเล่มจะทำให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อ รวมทั้งช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนตนเองได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2543 : 34) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้เช่นกันคือแบบฝึกเป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียนและช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองด้วย

Green and Walter (1971 : 496, อ้างถึงใน รุ่งทิวา สิงห์เทียน, 2558 : 58) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากและช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาได้ดีขึ้นช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้ประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทนโดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบแล้วช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเองช่วยให้ครู

มองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนจะได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่นอกเหนือจากสิ่งที่เรียนในหนังสือและช่วยให้คณะครูประหยัดแรงงานและเวลารวมถึงช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนรู้ของครูที่สามารถใช้สอนในสาระที่เกี่ยวกับทักษะ เนื่องจากวิชาทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถนำทักษะนั้นมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว อีกทั้งแบบฝึกยังมีประโยชน์ทั้งกับครูและนักเรียน ในส่วนของครูผู้สอนนั้นเมื่อนำแบบฝึกมาใช้สอนจะสามารถอำนวยความสะดวกกับครูได้ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการสอนจนถึงการวัดและประเมินผลนักเรียน กล่าวคือแบบฝึกจะสะท้อนข้อบกพร่องและแก้ปัญหาความแตกต่างของนักเรียน รวมทั้งสามารถติดตามความก้าวหน้าและพัฒนาการของนักเรียนได้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล และยังเป็นการประหยัดเวลาและภาระค่าใช้จ่ายในการเตรียมสื่อการสอน ส่วนในด้านของนักเรียนนั้นจะได้เครื่องมือในการฝึกฝน และทบทวนบทเรียนอย่างเต็มที่หลังจากการเรียนรู้มาแล้ว เมื่อฝึกฝนมาก ๆ นักเรียนจะเกิดความรู้ที่คงทนเกิดความสนุกสนานท้าทายในการทำแบบฝึก และสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าและพัฒนาการของการเรียนในเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกของตนเองได้อีกด้วย

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การสร้างแบบฝึกเพื่อใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องต้องศึกษาลักษณะของแบบฝึกที่ดี จึงจะสามารถนำแบบฝึกนั้นไปพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่ได้รับจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก โดยมีผู้ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้หลายท่าน ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2515 : 20) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกควรมีรูปแบบที่น่าสนใจ หลากหลาย สีสันสดใส มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียน มีคำสั่งและคำอธิบายที่สั้น กระชับ และชัดเจน มีภาพประกอบเหมาะสมกับกิจกรรม และเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนในการที่จะพัฒนาทักษะ มีความสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 21) และ สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 33) กล่าวว่าแบบฝึกจะต้องมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามเนื้อหาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ของแต่ละวิชาเนื้อหาถูกต้องชัดเจนตามหลักและวิธีการของวิชานั้น ๆ ใช้ภาษาเหมาะสม มีคำถาม และกิจกรรมที่น่าสนใจ ท้าทาย กระตุ้น ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของวิชา กลวิธีในการนำเสนอ และตั้งคำถามที่ชัดเจนน่าสนใจ ปฏิบัติตามได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน

สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้อย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมกับการสอนของคุณครู

วรสุตา บุญญไวยโรจน์ (2536 :37) ได้เสนอลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ 10 ประการมีดังนี้

1. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำคำสั่งและตัวอย่างแสดงวิธีทำไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยากควรปรับให้เหมาะกับผู้ใช้ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ
2. ควรมีความหมายต่อผู้เรียน และตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย และใช้ได้ยาวนานทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกควรเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานของผู้เรียน
4. ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เพื่อเราให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อหน่ายในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. ควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้ตอบแบบเสรี และการเลือกตอบ การใช้ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัดควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัด ที่สร้างขึ้นจะได้ออกไปให้เกิดความเพลิดเพลิน และพอใจแก่ผู้ใช้ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กนักเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพอใจ
6. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องมากยิ่งขึ้น และจะรู้จักนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป
7. ควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอ และมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนกระทั่งค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง อ่อน จะได้เรื่องทำได้ตามความสามารถทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด
8. ต้องสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย
9. ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือเรียนอยู่เสมอ และสามารถใช้ได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน
10. ควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมินและจำแนกความองงามของเด็กได้ด้วย

จากลักษณะของแบบฝึกที่ดีข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องมีลักษณะหลายประการประกอบกัน คือ รูปแบบที่สามารถดึงดูดนักเรียนได้ตั้งแต่แรกที่พบเห็น มีคำอธิบายที่ชัดเจน มีภาพประกอบและสีสรรที่สอดคล้องกับวัยของผู้ที่ใช้แบบฝึก เนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล กระตุ้นนักเรียนให้ทำแบบฝึก มีข้อความที่ท้าทาย รวมถึงข้อความที่นำมาใช้ในแบบฝึกต้องเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงความสัมพันธ์ของแบบฝึกกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกัน เพื่อที่จะใช้แบบฝึกได้อย่างคุ้มค่า และนักเรียนจะต้องใช้แบบฝึกได้ด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและทบทวนด้วยตนเองนอกห้องเรียน

ประโยชน์ของแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกนั้น นอกจากจะใช้เป็นการฝึกฝนทักษะต่างๆ แล้วยังมีประโยชน์อื่นๆ อีกมาก ไม่ว่าจะเป็นใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลหรือการแก้ไขข้อบกพร่องของการเรียนการสอนแล้วประโยชน์ของแบบฝึกยังมีอีกมากซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

กลีนพยอม สุระคาย (2544 : 56) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ตามแนวคิดของกรีนและเพตตี (Green and Petty) ดังต่อไปนี้

1. ใช้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะต่างๆ
 2. เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่ได้จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ
 3. เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้ต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย
 4. เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
 5. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน ในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้
 6. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบถึงปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียน ช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันที่
 7. ช่วยให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะอย่างเต็มที่
 8. แบบฝึกทักษะต่างๆ ที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลา และแรงงานในการสอน การเตรียมการสอนและช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด
- กรมวิชาการ (2547 : 30-31) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของผู้เรียน
2. เป็นแบบฝึกที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ
3. เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากจบเนื้อหาแต่ละเรื่อง

4. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปแบบ จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการใช้และเก็บรักษา
5. การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนชัดเจน
6. ช่วยประหยัดแรงงานและเวลา

จากข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบฝึก สรุปได้ว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ครูนำไปใช้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและฝึกนักเรียนได้ใช้ความคิดการสร้างแบบฝึกจึงจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถภาพสมองของมนุษย์ให้มากที่สุด การกระทำดังกล่าวจะช่วยให้ครูสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมในการสร้างแบบฝึกได้ยังเป็นประโยชน์สำหรับครูในการลดเวลาและแรงงานในการเตรียมการสอนให้น้อยลง ส่วนนักเรียนนั้นเมื่อมีแบบฝึกสำเร็จรูปแล้ว ก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอก นอกจากนี้ครูยังใช้แบบฝึกในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนและจุดบกพร่องของการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกต้องอาศัยหลักจิตวิทยาเพื่อให้แบบฝึกมีกิจกรรมเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งมีผู้ที่ได้เสนอหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ (2530 : 137) ได้เสนอแนะหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual differences) ครูควรคำนึงอยู่เสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ควรคาดหวังที่จะให้นักเรียนทุกคนทำให้เหมือนกันหมด แต่ก็ควรพยายามจัดระบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ เกิดความเจริญงอกงามให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝนตามกฎการเรียนรู้ (Law of Exercise) ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด การเรียนจะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อให้มีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝนได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ทักษะทางภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น
3. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) การเสริมกำลังใจทางบวกจะเป็นสื่อช่วยให้นักเรียนทราบว่าสิ่งที่ตนแสดงออกไปนั้นถูกต้อง เมื่อนักเรียนทราบว่าตนทำได้ถูกต้องก็จะเกิดความภาคภูมิใจและพยายามกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นจากความเห็นข้างต้นสรุปได้ว่าหลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริม
4. ทักษะนั้น ได้แก่ จิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาพัฒนาการ เพราะหลักจิตวิทยาทั้งสามนี้มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นพื้นฐานสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กรมวิชาการ (2542 : 29) ได้กล่าวถึงหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะดังนี้

1. การฝึกหัด การให้ผู้เรียนได้กระทำกิจกรรมซ้ำๆ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจที่แม่นยำ
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึก ควรคำนึงว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน ดังนั้น ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมคือไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ
3. การจูงใจให้ผู้เรียนโดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
4. การให้ผู้เรียนทราบผลการทำงานของตน การเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลงานของตนว่าต้องปรับปรุง แก้ไขหรือก้าวหน้าเพียงใด และในส่วนตัวของผู้สอนเอง ก็จะได้รับประโยชน์ที่ผู้เรียนคนใดควรจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไร

มาลี จุฑา (2542 : 82) กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ ที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกโดยสรุปว่า

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมเน้นความสำคัญของการตั้งใจหรือแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยความพร้อมจะรวมถึงสภาพทางร่างกายและจิตใจความพร้อมดีในการเรียนรู้ทั้งหมดจะเกิดจากความพึงพอใจครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความอยากรู้ความอยากเห็นของนักเรียนออกมา
2. กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) เป็นการพูดถึงความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยเน้นเรื่องของการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพราะฉะนั้นการเรียนรู้จึงต้องเน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจะทำให้การเรียนรู้คงทนและถาวร
3. กฎแห่งผล (Law of effect) กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อมีการแสดงพฤติกรรมออกมา ประสบการณ์การรับรู้จะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจหากเกิดความรู้สึกพอใจผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ต่อไปหากเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจผู้เรียนก็ไม่อยากเรียนซึ่งในการเรียนการสอนครูจึงต้องนำการเสริมแรงเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียน

หลักจิตวิทยาที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะนั้น มีหลักการสำคัญ คือ การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ ร่วมกับการสร้างแรงจูงใจหรือการเสริมแรงทางบวกให้กับนักเรียนที่ฝึก รวมถึงจะต้องมีการการแจ้งผลการเรียน เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาตนเอง ในขณะที่เดียวกันต้องมีการใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองที่เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้าง

ความพึงพอใจให้แก่นักเรียน และการคำนึงถึงผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน

การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกนั้นจำเป็นต้องมีขั้นตอนการสร้างและหาค่าประสิทธิภาพ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ามากที่สุด มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้หลายท่าน ดังนี้

สำนักงานนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544 : 51) กล่าวถึงกระบวนการในการสร้างแบบฝึกโดยสรุปไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
2. ออกแบบแบบฝึกโดยคำนึงถึง วัตถุประสงค์ของการใช้แบบฝึก ขอบข่ายของผู้ใช้ โครงสร้างของแบบฝึกที่สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้ใช้ เสนอแนวทางหรือเทคนิคการนำไปใช้จริง และควรมีคู่มือสำหรับเอกสารการใช้

3. สร้างหรือพัฒนาตามรูปแบบและโครงสร้างที่กำหนด
4. ตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกโดยทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของส่วนต่าง ๆ หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก และนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกในสถานการณ์จริง ประเมินผลการใช้แบบฝึกโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคต่าง ๆ เมื่อจบการใช้แบบฝึกแล้วรายงานขยายผลการใช้ ถ้าได้ผลแสดงว่าสามารถลดปัญหาหรือแก้ปัญหาได้

กาญจนา คุณารักษ์ (2539 : 7) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นกระบวนการที่ระบุว่าอะไรเป็นสิ่งที่ต้องเรียน
2. การออกแบบ (Design) เป็นกระบวนการของการระบุว่าเรียนอะไร
3. การพัฒนา (Development) เป็นกระบวนการของการจัดการ และผลิตวัสดุอุปกรณ์
4. การนำไปใช้ (Implementation) เป็นกระบวนการของการกำหนดโครงการในบริบทของโลกแห่งความจริง
5. ประเมินผล (Evaluation) เป็นกระบวนการของการตัดสินใจตลึงใจต่อความเพียงพอของการเรียนการสอน

Bock (1993 : 3) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนสร้างจุดมุ่งหมายของแบบฝึก
2. ใ้รายละเอียดต่างๆเป็นต้นว่าคำแนะนำขั้นตอนการทำ
3. ตั้งค่ารูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้นักเรียนมากที่สุด
4. แบบฝึกควรสร้างความเข้าใจให้นักเรียน เช่น การให้เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

การสร้างแบบฝึกนั้น มีขั้นตอนการสร้างที่สามารถสรุปได้คือ 1. ศึกษาข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับจุดประสงค์ของแบบฝึกที่จะสร้าง 2. สร้างแบบฝึกด้วยรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ 3. นำไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึก 4. นำแบบฝึกที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้ 5. นำผลที่ได้จากการใช้แบบฝึกมาประเมินผล

แบบฝึกที่สมบูรณ์ จำเป็นต้องมีการหาค่าประสิทธิภาพ เพื่อให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ โดยมีผู้กล่าวถึงการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540 : 101) ได้เสนอหลักเกณฑ์การหาประสิทธิภาพแบบฝึก ซึ่งกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพดังนี้

E_1 คือ ประสิทธิภาพการกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยคะแนนที่ได้ตั้งนั้น E_1/E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ที่ 80/80 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะมักจะตั้งต่ำกว่านี้ โดยสามารถคำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็ม

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum f}{N} \times 100$$

E_2 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

Σf	แทน	คะแนนรวมของการทำแบบทดสอบหลังเรียนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
B	แทน	คะแนนเต็ม

การทดลองแบบฝึกกับนักเรียนแต่ละกลุ่มนั้นจะมีความคลาดเคลื่อนหรือความแปรปรวนของผลลัพธ์ ได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่ำไปสูง = ± 2.5 นั้นให้ผลลัพธ์ของค่า E_1 หรือ E_2 ที่ถือว่าเป็นไป ตามเกณฑ์ มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5% และ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% หากคะแนน E_1 หรือ E_2 ห่างกันเกิน 5% แสดงว่ากิจกรรมที่ให้นักเรียนทำกับการสอบหลังเรียน ไม่สมดุลงัน เช่น ค่า E_1 มากกว่า E_2 แสดงว่างานที่ มอบหมายอาจจะง่ายกว่า การสอบ หรือ หากค่า E_2 มากกว่าค่า E_1 แสดงว่าการสอบง่ายกว่าหรือไม่สมดุลงับงานที่มอบหมายให้ทำ จำเป็นที่จะต้อง มีการทดลองหาประสิทธิภาพแบบฝึก ดำเนินการดังนี้

1. ทดลองแบบฝึกกับนักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Try Out) นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนเพียง 1 คน เพื่อสำรวจการสื่อความหมายแล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น แล้วนำแบบฝึกไปแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 – 5 คน

2. ทดลองแบบฝึกกับนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Small Group Try Out) การทดลองแบบกลุ่มย่อยนี้เป็นการทดลองใช้กับผู้เรียนเป็นกลุ่ม ระหว่าง 10 – 15 คน เพื่อศึกษาถึงข้อผิดพลาดที่ทุกคนกระทำ และนำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข ขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์ 2 ประการ ประการแรกคือ เพื่อตัดสินประสิทธิผลขอการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามหลังการประเมินผลแบบรายบุคคล ประการที่ 2 คือ เพื่อตัดสินว่านักเรียนสามารถใช้แบบฝึกโดยปราศจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สร้างแบบฝึกได้หรือไม่

3. ทดลองแบบฝึกกับนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ (Field Try Out) เป็นการทดลองในภาวะเหมือนการจัดการเรียนทั่วไป จำนวน 20 – 30 คน ผู้พัฒนาสามารถให้ผู้อื่นนำแบบฝึกไปทดสอบภายใต้สถานการณ์ของการเรียนปกติ จากนั้นใช้ข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงแบบฝึก ความมุ่งหมายของการประเมินระยะสุดท้าย คือ ตัดสินใจว่าการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้หลังจากระยะของการประเมินผลกลุ่มย่อยแล้ว จะมีประสิทธิภาพหรือไม่

ในการทดลองกลุ่มย่อยและภาคสนาม จะต้องมีการทดสอบความรู้พื้นฐานเดิม (Pretest) และเมื่อผู้เรียนสิ้นสุดการเรียนรู้แล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังเรียนว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้นเท่าไร แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นการศึกษาผลการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ การทดลองรายบุคคล (Individual Try Out) การทดลองแบบกลุ่มย่อย (Small Group Try Out) และ การทดลองภาคสนาม (Field Try Out)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

วณิชยา ชูระอบ (2554 : 64) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองแฉ่ง อำเภอปัว จังหวัดน่าน โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนเมืองแฉ่ง อำเภอปัว จังหวัดน่านจำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์จำนวน 1 ชุด ชุดการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการอ่านเชิงวิเคราะห์จำนวน 1 ชุด แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จำนวน 7 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ 84.81/83.25 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารด้านทักษะการฟังตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาไทยได้

พรพรด เจนสุวรรณ (2556 : 74) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการศึกษาครั้งนี้

วัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 3. ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 4. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 44 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 เล่ม 2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ และ 4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 85.94/84.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 0.78 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78 4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์ (2557 : 95) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การแต่งโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลศกกิจพิทยาคม ตำบลกรับใหญ่ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ แผนการจัดการเรียนรู้การแต่งโคลงสี่สุภาพ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การแต่งโคลงสี่สุภาพ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 82.74/81.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 มีความเห็นต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

ศรียุตา เทียมหมอก (2557 : 90) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าดงอำเภอกุยบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 35 คนเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.05/81.33 2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

รุ่งทิวา สิงห์เทียน (2558 : 119) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสารคดีของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเขาย้อยวิทยา อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 8 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อย 2. แผนการจัดการเรียนรู้ใช้ร่วมกับแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อย 3. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสารคดี และ 4. แบบทดสอบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อยมีค่าเท่ากับ 75.21/75.33 2. ทักษะการเขียนสารคดีของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อยอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนมีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อยอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) นั้นยังไม่มีผู้ใดตีพิมพ์เผยแพร่ให้ศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านประเภทต่าง ๆ ไว้ดังนี้

เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์ (2555 : 74) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน โดยการวิจัยครั้งนี้มี

วัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. ชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 86.06/8 8.42 2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .05 3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนอยู่ในระดับมาก

จุฬาลักษณ์ พันธงาม (2555 : 77) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อน และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย ที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองใหญ่ อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 รวม 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พร้อมกับแบบทดสอบย่อยท้ายแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย จำนวน 9 ชุด ชุดละ 20 ข้อ 2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทยสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 แผน 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทยสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน

และหลังเรียน 4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจำนวน 10 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.44/81.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความเรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่า .5718 คิดเป็นร้อยละ 57.18 4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความเรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมากที่สุด

บัวทิพย์ บุ่งทอง (2555 : 172) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1. พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสการศึกษากลุ่มเครือข่ายอำเภอเชียงใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1. ชุดฝึกทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 ชุดที่มีแผนประกอบการใช้ 12 แผน 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.13/83.63 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก

พรรณนิการ์ สมัคร (2557 : 73) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R โดยการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R 2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 วิทยาลัยนาฏศิลปปะลพบุรี อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรีสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 31 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3R 2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

เสาวภา ช่วยแก้ว (2557 : 90) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus และ 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านท้ายช้าง สังกัดเทศบาลเมืองพังงา จำนวน 30 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH

Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/83.92
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ในภาพรวมในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก และการพัฒนาทักษะการอ่าน พบว่าการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านนั้นสามารถใช้นวัตกรรม หรือวิธีสอนต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาได้อย่างหลากหลาย และแบบฝึกนั้นเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่มีความนิยมนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน แต่ยังไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านต่อไป

งานวิจัยต่างประเทศ

Poser (1985, อ้างถึงใน จิตชิน จิตติสุขพงษ์ และคณะ, 2558 : 61) ได้ศึกษาหลักการสอนวรรณคดีเยอรมันให้ได้ผลดีที่สุดพบว่าการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเกี่ยวกับการอ่านภาษาต่างประเทศแบบฝึกอ่านก่อนเรียนและสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญเพราะผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกันการนำเทคนิคการอ่านที่เหมาะสมและใช้แบบฝึกอย่างต่อเนื่องกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลจะช่วยพัฒนาการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

Gunter (1990, อ้างถึงใน ทศนีย์ ชาวปากน้ำ, 2555 : 103) กล่าวว่า แบบฝึกมักใช้ในการฝึกเรียนด้วยตนเองและแบบฝึกควรจะมีการแนะนำในการฝึกทำวิธีง่าย ๆ ในการสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน โดยการให้ครูแสดงตัวอย่างให้กับนักเรียนก่อน เช่น ครูให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามข้อแรกและครูเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นให้นักเรียนทำด้วยตนเองและหลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จครูและนักเรียนควรอภิปรายตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบในแบบฝึกด้วยกัน

Salon (1991, ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ, 2555 : 103) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพ การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และเจตคติในการอ่านโดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และเจตคติในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 โปรแกรมภาษาอังกฤษจำนวน 23 คน ระยะเวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ โดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยการให้นักเรียนเป็นผู้เลือกบทความที่ตนเองชื่นชอบจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทความนั้นเพื่อฝึกการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้น

Macaulay (1992, อ้างถึงใน ศิลปิน บุญจันทร์ศรี, 2555 : 69) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยให้กลุ่มควบคุมเรียนตามปกติ ส่วนกลุ่มทดลองให้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นเวลา 1 ภาคเรียนจากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อประเมินความสามารถด้านการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านมีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้

McPeake (2001, อ้างถึงใน นางเยาว์ ทองกำเนิด, 2558 : 57) ได้ทำการวิจัยในเรื่องผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัยพบว่าเพศของนักเรียนส่งผลต่อความสามารถในการอ่านและสะกดคำและการใช้แบบฝึกมีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านการสะกดคำของนักเรียนทุกกลุ่มนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายนอกจากนี้ยังพบว่า การอ่านมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการอ่านและความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนอีกด้วย

OECD (2019 : 41 – 46) ได้ศึกษาผลการประเมินด้านการอ่านในการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) 2018 พบว่าประเทศจีนสี่มณฑล (ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เจียงซู และเจ้อเจียง) และสิงคโปร์ มีผลการประเมินด้านการอ่านสูงกว่าทุกประเทศ/เขตเศรษฐกิจที่เข้าร่วมการประเมิน PISA 2018 อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในกลุ่มประเทศสมาชิก OECD พบว่า เอสโตเนีย แคนาดา ฟินแลนด์ และไอร์แลนด์ มีคะแนนการอ่านอยู่ในกลุ่มสูงสุด โดยค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD มีนักเรียน 77% ที่มีความสามารถด้านการอ่านตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไป โดยที่ระดับ 2 ถือว่า นักเรียนสามารถหาใจความสำคัญของบทความที่ไม่ยาวมากได้ หาข้อมูลที่บอกไว้อย่างชัดเจนจนถึงข้อมูลที่มีความซับซ้อนเพียงเล็กน้อยได้ และสามารถสะท้อนถึงจุดประสงค์และรูปแบบของบทความได้ภายใต้เงื่อนไขที่ชัดเจน ซึ่งที่ระดับนี้มีนักเรียนมากกว่า 85% จากประเทศจีนสี่มณฑล เอสโตเนีย แคนาดา ฟินแลนด์ ฮังการี

ไอร์แลนด์ มาเก๊า โปแลนด์ และสิงคโปร์ แสดงความสามารถถึงระดับนี้ และค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD มีนักเรียน 8.7% เป็นนักเรียนกลุ่มบนสุด ที่มีคะแนนการอ่านในระดับสูง (ระดับ 5 และระดับ 6) โดยที่ระดับสูงถือว่า นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับบทความยาวและจัดการกับแนวคิดที่เป็นนามธรรมหรือขัดกับความรู้สึกได้สามารถแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้จากสิ่งที่ซื้บอกรโดยนัยอยู่ในบทความ ซึ่งใน 20 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ มีนักเรียนมากกว่า 10% ที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มนี้ เมื่อพิจารณาระดับความสามารถของนักเรียนอายุ 15 ปีจากทั่วโลก พบว่า ในด้านการอ่านมีความผันแปรมาก กล่าวคือ มีนักเรียนประมาณ 90% ที่มีความสามารถด้านการอ่านตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไป ในประเทศจีน สหประชาชาติ มาเก๊า เอสโตเนีย และสิงคโปร์ ไปจนถึงมีนักเรียนประมาณ 20% ที่มีความสามารถระดับนี้ขึ้นไป ในโคโซโว สาธารณรัฐโดมินิกัน และฟิลิปปินส์

จากการศึกษาวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกและการประเมินความสามารถด้านการอ่านนั้น เห็นได้ว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง และแบบฝึกสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นการจะพัฒนาทักษะการอ่านได้จำเป็นต้องมีการฝึกฝน และมีแบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ฝึก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre - Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The one group pretest – posttest design) โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

วิธีและขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. กำหนดตัวแปรที่ศึกษา
4. กำหนดแบบแผนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย

1. ก่อนการทดลอง ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
2. ดำเนินการทดลอง ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้

3. หลังการทดลองดำเนินการสอบหลังการจัดการเรียนรู้

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบความแตกต่าง
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปหาข้อมูล

1. หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับ
นานาชาติ (PISA)

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก
ทักษะการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA)

3. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

รายละเอียดของการดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.2 หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านตามแนวทางการ
ประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

1.3 หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านการอ่าน

1.5 หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม
ความคิดเห็น

2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีธธาสมุทร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ใน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 309 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน
40 คน โรงเรียนศรีธธาสมุทร อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. กำหนดตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผล
นักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่าน และความคิดเห็น ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

4. กำหนดแบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre - Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัย
ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The one
group pretest – posttest design) (มาเรียม นิลพันธุ์ 2554:147) ดังนี้

	T ₁	X	T ₂
เมื่อ			
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก	
X	แทน	การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก	
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก	

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียน
ร่วมกับนานาชาติ (PISA)
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบ
ฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน
ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)
มีวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาหาข้อมูลการสร้างแบบฝึกและทักษะการอ่านตามแนวทางการ
การประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเค้าโครงแบบฝึก
การอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

1.2 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา
แบบฝึกการอ่าน การลำดับเนื้อหา ก่อน – หลัง การจัดลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 สร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วยส่วนประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้แบบฝึก คำนำ เนื้อหา กิจกรรม เฉลยกิจกรรม แบบทดสอบหลังแบบฝึก และเฉลยแบบทดสอบหลังแบบฝึก โดยสร้างแบบฝึกจำนวน 6 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทสารคดี

ชุดที่ 2 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทบันเทิงคดี

ชุดที่ 3 การบูรณาการและตีความ อ่านบทสารคดี

ชุดที่ 4 การบูรณาการและตีความ อ่านบทบันเทิงคดี

ชุดที่ 5 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทสารคดี

ชุดที่ 6 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทบันเทิงคดี

แบบฝึกแต่ละชุด มีกิจกรรมการเรียนรู้ ใบความรู้ การฝึกทักษะ การอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) เรียงจากง่ายไปหายาก แต่ละชุดแบ่งออกเป็น 4 ตอน และแบบทดสอบท้ายแบบฝึก เป็นข้อสอบปรนัย และอัตนัย

1.4 นำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาและด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน +1 แน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน -1 แน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบฝึกไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งการพิจารณาค่า IOC มีเกณฑ์ผ่านเท่ากับ 0.50 โดยสามารถหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ธีรศักดิ์ อุ่่นอารมย์เลิศ, 2549 : 52) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC	หมายถึง	ความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น
ΣR	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำผลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ คือ ปรับข้อความคำถามให้มีความสมดุลงันมากขึ้น และปรับการใช้ภาษาให้ไม่มีความกำกวม

1.7 นำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพแล้ว ไปหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีธราสมุทร อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ค้นหาประสิทธิภาพรายบุคคล (Individual Try Out) ผู้วิจัยนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนศรีธราสมุทร จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยผลความสามารถจากผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 1 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 1 คน และผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 1 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.67/81.67 ดังตารางที่ 10

กลุ่มทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
กระบวนกร	3	60	52.00	1.00	86.67
ผลลัพธ์	3	30	24.50	2.50	81.67

จากนั้นนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มาปรับปรุงแก้ไข โดยมีการปรับแก้ขนาดตัวอักษรในแบบฝึกให้มีขนาดที่เหมาะสมขึ้น และปรับตัวอักษรที่ซ้อนอยู่บนภาพให้สะดวกในการอ่านมากขึ้น

ค้นหาประสิทธิภาพกลุ่มย่อย (Small Group Try Out) ผู้วิจัยนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนศรีธราสมุทร จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่ใช้กลุ่มเดิมโดยผลความสามารถจากผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 3 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน

3 คน และผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 3 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.22/80.74
ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าประสิทธิภาพกลุ่มย่อย (Small Group Try Out)

กลุ่มทดลอง	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
กระบวนการ	9	60	49.33	7.35	82.22
ผลลัพธ์	9	30	24.22	4.43	80.74

จากนั้นนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มาปรับปรุงแก้ไข ความชัดเจนของภาพประกอบให้มีความชัดเจนมากขึ้น

ค้นหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Try Out) ผู้วิจัยนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่ใช่กลุ่มเดิมโดยผลความสำเร็จจากผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 10 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 10 คน และผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 10 คน ได้ค่าประสิทธิภาพดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Try Out)

กลุ่มทดลอง	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
กระบวนการ	30	60	48.50	6.00	80.83
ผลลัพธ์	30	30	24.13	2.21	80.44

จากนั้นนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

จากกระบวนการสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สามารถสรุปขั้นตอนได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีวิธีดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพ ของผู้เรียนที่หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนมีในด้านการอ่าน และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 ศึกษาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

2.3 วิเคราะห์เนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และเครื่องมือวัดผลประเมินผล ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

2.4 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และนำสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มาประยุกต์ใช้ในชั้นสอนโดยใช้แบบฝึก

2.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการรู้เรื่องการอ่านจำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการสอน 10 คาบ คาบละ 50 นาที ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบันเทิงคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การบูรณาการและตีความ อ่านสารคดี (1)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การบูรณาการและตีความ อ่านสารคดี (2)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การบูรณาการและตีความ อ่านบันเทิงคดี (1)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การบูรณาการและตีความ อ่านบันเทิงคดี (2)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การสะท้อนและประเมิน อ่านสารคดี (1)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การสะท้อนและประเมิน อ่านสารคดี (2)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การสะท้อนและประเมิน อ่านบันเทิงคดี (1)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง การสะท้อนและประเมิน อ่านบันเทิงคดี (2)

2.6 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาและด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น (ธีรศักดิ์ อุ่ณอรรถมย์เลิศ, 2549 : 52) ดังนี้

คะแนน +1 แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน -1 แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งการพิจารณาค่า IOC มีเกณฑ์ผ่านเท่ากับ 0.50 (ธีรศักดิ์ อุณารมย์เลิศ, 2549 : 52) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.00

2.8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยในขั้นการวัดและประเมินผลได้สร้างตารางการวัดและประเมินผลให้ชัดเจนขึ้น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้มาใช้ร่วมกับแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) โดยนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

จากกระบวนการสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สามารถสรุปขั้นตอนได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีวิธีดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนศรัทธาสมุทร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลแบบปรนัย และอัตนัย

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาจากความสำคัญของจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาภาษาไทย ด้านการอ่าน โดยจัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 วิเคราะห์ข้อสอบ

สมรรถนะ การอ่านแบบ PISA	พฤติกรรม						รวม (คะแนน)
	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	
1. การเข้าถึงและค้นคืนสาระ (การอ่านจับใจความ)	3	3	2	2	-	-	10
2. การบูรณาการและตีความ (การอ่านวิเคราะห์)	-	-	3	5	2	-	10
3. การสะท้อนและประเมิน (การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ)	-	-	-	-	4	6	10
รวม (คะแนน)	3	3	5	7	6	6	30

3.4 วิเคราะห์รูปแบบของคำถาม โดยพิจารณาสมรรถนะที่ต้องการวัดให้เหมาะสมกับรูปแบบของคำถาม โดยจัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังตารางที่ 14
ตารางที่ 14 วิเคราะห์รูปแบบข้อสอบ

สมรรถนะการอ่านแบบ PISA จำนวน (ข้อ) น้ำหนัก (คะแนน)	รูปแบบของคำถาม			
	เลือกตอบ	เลือกตอบ เชิงซ้อน	เขียนตอบ แบบปิด	เขียนตอบ แบบเปิด
1. การเข้าถึงและค้นคืนสาระ				
จำนวน (ข้อ)	10	1	3	-
น้ำหนัก (คะแนน)	5	2	3	-
2. การบูรณาการและตีความ				
จำนวน (ข้อ)	4	1	2	1
น้ำหนัก (คะแนน)	2	2	4	2
3. การสะท้อนและประเมิน				
จำนวน (ข้อ)	4	1	-	3
น้ำหนัก (คะแนน)	2	2	-	6
รวม				
จำนวน (ข้อ)	18	3	5	4
น้ำหนัก (คะแนน)	9	6	7	8

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบจากตัวเลือกจำนวน 27 ข้อ แบบเลือกเชิงซ้อนจำนวน 5 ข้อ แบบเขียนตอบแบบปิดจำนวน 8 ข้อ และแบบเขียนตอบแบบเปิดจำนวน 6 ข้อพร้อมเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) โดยข้อสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เป็นข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อและตัวเลือก

3.6 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องตรงตามเนื้อหาและตัวชี้วัด และนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาและ

ด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น (ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ, 2549 : 52) ดังนี้

คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อคำถามของแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามของแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน -1 แน่ใจว่าข้อคำถามของแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และสมรรถนะที่ต้องการวัด (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งการพิจารณาค่า IOC มีเกณฑ์ผ่านเท่ากับ 0.50 (ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ, 2549 : 52) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่สามารถใช้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 โดยปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบทดสอบมีความถูกต้องสมบูรณ์

3.8 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงข้อคำถาม ภาพประกอบ และแนวทางการตอบคำถามให้ชัดเจนขึ้น และปรับปรุงตัวลวงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเนื้อหาแล้ว

3.9 นำผลการทดสอบที่ไปทดลองใช้ (Tryout) มาวิเคราะห์ดังนี้

3.9.1 ข้อสอบแบบเลือกตอบจากตัวเลือก

นำผลการทดสอบของข้อสอบมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 18 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.48 – 0.70 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.40 – 0.60

นำแบบทดสอบจากการคัดเลือกแล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของข้อสอบแบบเลือกตอบจากตัวเลือก โดยใช้สูตร KR-20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

3.9.2 ข้อสอบแบบเลือกเชิงซ้อน

นำผลการทดสอบของข้อสอบมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 3 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.38 – 0.50 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.45 – 0.80

นำแบบทดสอบจากการคัดเลือกแล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของข้อสอบแบบเลือกเชิงซ้อนโดยใช้สูตร KR-20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.51

3.9.3 ข้อสอบแบบเขียนตอบแบบปิด

นำผลการทดสอบของข้อสอบมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 5 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.33 – 0.50 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.35 – 0.70

นำแบบทดสอบจากการคัดเลือกแล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของข้อสอบแบบเขียนตอบแบบปิด โดยใช้สูตร KR-20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53

3.9.4 ข้อสอบแบบเขียนตอบแบบเปิด

นำผลการทดสอบของข้อสอบมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 4 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.43 – 0.58 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.35 – 0.65

นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของข้อสอบแบบเขียนตอบแบบเปิดแบบสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.52

3.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ไปทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนศรีธธาสมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำนวน 40 คน

จากกระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีวิธีการดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากตำราเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามหรือแนวคำถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ เนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ โดยการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับตามหลักการของลิเคอร์ท ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

. โดยระดับความคิดเห็นมีเกณฑ์แปลความหมายค่าระดับคะแนนตามเกณฑ์ของ Best (1986:195) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แบบฝึก มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามหลังการจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก

4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องเชิงเนื้อหา ประเด็นคำถามเหมาะสมครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อมูลของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำมาปรับปรุงแก้ไข

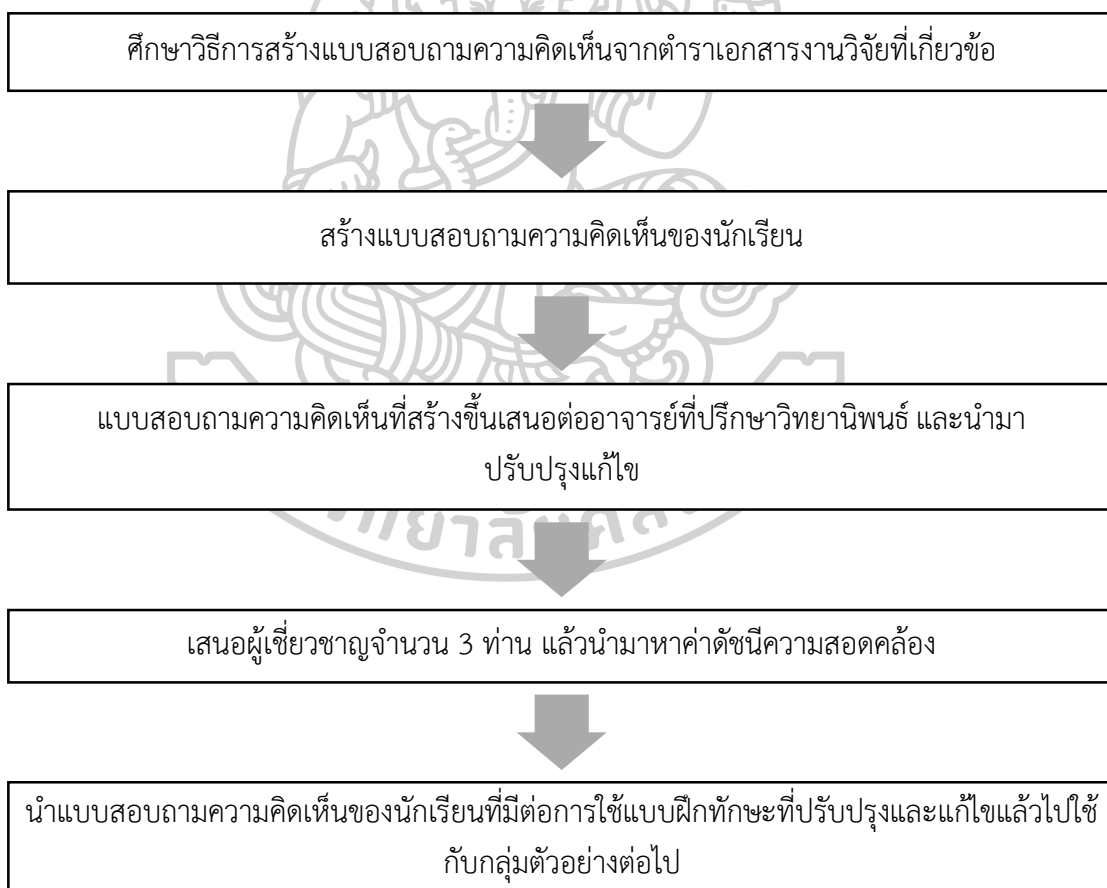
4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาและด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนน ความคิดเห็น (ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ, 2549 : 52) ดังนี้

- คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
- คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
- คะแนน -1 แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence : IOC) การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ, 2549 : 52) ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

จากกระบวนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สามารถสรุปขั้นตอนได้ดังนี้

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีรายละเอียดขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ก่อนการจัดการเรียนรู้ แล้วตรวจให้คะแนน
2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองโดยใช้แบบฝึกการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) จำนวน 6 ชุด ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 รวม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 10 คาบ
3. หลังการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้ แล้วสลับข้อ สลับตัวเลือก พร้อมทั้งให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น จากนั้นตรวจให้คะแนน
4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ มาเปรียบเทียบความแตกต่าง

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการประเมินผลประสิทธิภาพของผู้เรียน 2 ประเภท คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และการหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)
2. เปรียบเทียบความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) โดยการทดสอบค่าที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test dependent)
3. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยระดับความคิดเห็นมีเกณฑ์แปลความหมายค่าระดับคะแนนตามเกณฑ์ของ Best (1986 : 195) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) และ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) นำไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 40 คน ของโรงเรียนศรีธธาสมุทร อำเภอมือเืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อตอบคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 40 คน ของโรงเรียนศรีธธาสมุทร อำเภอมือเืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่ยังไม่เคยเรียน

เนื้อหาที่ผ่านมา ก่อน จากนั้นนำผลการทดสอบระหว่างการจัดการเรียนรู้และผลการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึก มีรายละเอียดดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

กลุ่มทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
กระบวนการ	40	60	49.48	3.79	82.13
ผลลัพธ์	40	30	24.31	2.03	81.29

จากตารางที่ 15 พบว่า ผลการทดสอบกระบวนการระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.13 และผลการทดสอบผลลัพธ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.29 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีประสิทธิภาพ 82.13/81.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 40 คน ของโรงเรียนศรีธาสมุทร อำเภอมือเืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แล้วจึงดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test Dependent Samples) มีรายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	P
ก่อนเรียน	40	30	16.55	2.08	21.03	.000
หลังเรียน	40	30	24.31	2.03		

จากตารางที่ 16 พบว่า คะแนนความสามารถ ด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) หลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.08 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 40 คน ของโรงเรียนศรีธธาสมุทร อำเภอมือเืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 หลังจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) แล้วนำผลการแสดงความคิดเห็นมาวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. ความคิดเห็นด้านเนื้อหา				
1.1 เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความน่าสนใจ	4.60	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด	1
1.2 ระดับภาษาของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับ	4.60	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	1

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
นานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน				
1.3 รูปภาพประกอบแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความชัดเจนและน่าสนใจ	4.40	0.63	เห็นด้วยมาก	3
รวมความคิดเห็นด้านเนื้อหา	4.53	0.40	เห็นด้วยมากที่สุด	1
2. ความคิดเห็นด้านกิจกรรม				
2.1 กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน	4.48	0.68	เห็นด้วยมาก	2
2.2 ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสม	4.58	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด	1
2.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้ดีขึ้น	4.45	0.68	เห็นด้วยมาก	3
2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจอ่านมากขึ้น	4.45	0.71	เห็นด้วยมาก	4
รวมความคิดเห็นด้านกิจกรรม	4.49	0.45	เห็นด้วยมาก	2
3. ความคิดเห็นด้านประโยชน์				
3.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น	4.45	0.60	เห็นด้วยมาก	2
3.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน	4.58	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	1

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้เข้าใจการอ่านมากขึ้น				
3.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนอ่านได้ดีขึ้น	4.45	0.68	เห็นด้วยมาก	3
รวมความคิดเห็นด้านประโยชน์	4.49	0.45	เห็นด้วยมาก	2
รวมความคิดเห็นทุกด้าน	4.50	0.38	เห็นด้วยมากที่สุด	

จากตารางที่ 14 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นด้านเนื้อหาอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 รองลงมาคือความคิดเห็นด้านกิจกรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และความคิดเห็นด้านประโยชน์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นด้านเนื้อหาพบว่ารายการประเมินที่นักเรียนมีระดับความคิดเห็นสูงเป็นอันดับ 1 คือเนื้อหาของจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความน่าสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และระดับภาษาของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 และอันดับที่ 3 คือรูปภาพประกอบแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความชัดเจนและน่าสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ความคิดเห็นด้านกิจกรรมพบว่ารายการประเมินที่นักเรียนมีระดับความคิดเห็นสูงเป็นอันดับ 1 คือระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ระดับความคิดเห็นสูงเป็นอันดับ 2 คือกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ระดับความคิดเห็นสูงเป็นอันดับ 3 คือการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้ดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 และระดับความคิดเห็นเป็น ลำดับ 4 คือการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจอ่านมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

ความคิดเห็นด้านประโยชน์พบว่ารายการประเมินที่นักเรียนมีระดับความคิดเห็นสูงเป็นอันดับ 1 คือการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้เข้าใจการอ่านมากขึ้น จะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 ระดับความคิดเห็นสูงเป็นอันดับ 2 คือการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 และระดับความคิดเห็นอันดับ 3 คือการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนอ่านได้ดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre – Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The one group pretest – posttest design) โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 40 คน โรงเรียนศรีธธาสมุทร อำเภอมือเือง จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่ 1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) 2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) 3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ข้อสอบแบบเลือกตอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.48 – 0.70 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.40 – 0.60 ข้อสอบแบบเลือกตอบเชิงซ้อนมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.38 – 0.50 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.45 – 0.80 ข้อสอบแบบเขียนตอบแบบปิดมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.33 – 0.50 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.35 – 0.70 ข้อสอบเขียนตอบแบบเปิดมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.43 – 0.58 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.35 – 0.65 ข้อสอบแบบเลือกตอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 ข้อสอบแบบเลือกตอบเชิงซ้อนมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.51 ข้อสอบแบบเขียนตอบแบบปิดมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 และข้อสอบแบบเขียนตอบแบบเปิดมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.52 4. แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลการวิจัยดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.13/81.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ในภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้มีการอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.13/81.29 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ามากที่สุด โดยมีการศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) นอกจากนี้ยังมีการสร้างแบบฝึกด้วยรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่นักเรียนอย่างเต็มที่ คือ ออกแบบกิจกรรมด้วยรูปแบบการฝึกที่หลากหลายตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) โดยแบ่งชุดแบบฝึกตามสมรรถนะการอ่าน คือ การเข้าถึงและค้นคืนสาระ การบูรณาการและตีความ การสะท้อนและประเมิน โดยใช้บทอ่านที่มีสถานการณ์และเนื้อความที่หลากหลายและครอบคลุมตามที่ PISA กำหนด เช่น การใช้เนื้อเพลง เรือเล็กควรออกจากฝั่ง การใช้

เรื่องสั้นแมวมลายู การใช้ข่าวบุกคาเฟ่แมว ช่วยน้องเหมียวกว่า 50 ชีวิต โดนทารุณกรรม เจ้าของซึ่งไม่ได้เห็นแสงเดือนแสงตะวัน – ถูกแฉแข็งในตู้ การใช้บทความ BNK48 : GIRLS DON'T CRY น้ำตาของหญิงสาวและการศิโรราบต่อระบบ ทำให้แบบฝึกมีความทันสมัย เป็นเรื่องที่น่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 1) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของการประเมินการอ่านไว้ว่า การประเมินการอ่านของ PISA กำหนดให้ครอบคลุมภารกิจในการอ่านอยู่บนองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ สถานการณ์ ถ้อยความหรือเนื้อความ และสมรรถนะการอ่าน

แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ฉบับนี้มี การพัฒนาโดยคำนึงถึงหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก จึงประกอบไปด้วยแบบฝึกทั้งหมด 6 ชุดซึ่งในแต่ละชุดนั้นประกอบไปด้วยกิจกรรมชุดละ 4 กิจกรรมซึ่งเพียงพอสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ จนเกิดความสามารถด้านการอ่านที่แม่นยำ โดยการพัฒนาแบบฝึกนี้คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนที่มีความสามารถที่ไม่เท่ากัน ดังนั้นเมื่อได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเกี่ยวกับความยากง่ายของแบบฝึกจึงได้ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และมีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากเพื่อจูงใจนักเรียน ตามสมรรถนะของการประเมินการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) คือ สมรรถนะการเข้าถึงและ ค้นคืนสาระนั้นจะมุ่งเน้นการอ่านเพื่อให้รู้ใจความและรายละเอียดต่าง ๆ ของบทอ่านจึงกำหนดไว้เป็นแบบฝึกชุดที่ 1 – 2 สมรรถนะการบูรณาการและตีความจะมุ่งเน้นการวิเคราะห์เรื่องราวจากบทอ่าน นำมาตีความและบูรณาการความรู้ของผู้อ่านมาใช้ในการตอบคำถามจึงกำหนดไว้เป็นแบบฝึกชุดที่ 3 – 4 และสมรรถนะการสะท้อนและประเมินเป็นการอ่านโดยใช้วิจารณญาณประกอบการแสดงความคิดเห็นในการตอบคำถามจึงกำหนดไว้เป็นแบบฝึกชุดที่ 5 – 6 อีกทั้งยังเรียงลำดับเนื้อหาบทอ่านสารคดีและบันเทิงคดี โดยให้นักเรียนได้อ่านบทอ่านสารคดีก่อนในแต่ละสมรรถนะเนื่องจากเป็นบทอ่านที่มุ่งเสนอความรู้หรือข้อเท็จจริงจึงมีความซับซ้อนน้อยกว่าบทอ่านบันเทิงคดีซึ่งมีการผูกเป็นเรื่องราวมีตัวละคร ฉาก และเหตุการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการเรียงลำดับกิจกรรมในชุดแบบฝึกจากง่ายไปยาก คือ กำหนดกิจกรรมในแบบฝึกเริ่มต้นจากข้อคำถามแบบเลือกตอบ กิจกรรมต่อไปเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบเชิงซ้อนซึ่งยากกว่าการเลือกตอบที่นักเรียนจะต้องตอบคำถามข้อย่อย ถูกทั้งหมดจึงถือว่าถูกต้อง กิจกรรมต่อไปเป็นข้อคำถามแบบเขียนตอบแบบปิดซึ่งยากกว่าเลือกตอบเชิงซ้อนที่ไม่มีตัวเลือกเป็นแนวทางในการตอบคำถาม และกิจกรรมสุดท้ายเป็นข้อคำถามแบบเขียนตอบแบบเปิดซึ่งยากกว่าการเขียนตอบแบบปิดที่ไม่มีคำตอบที่แน่นอนนักเรียนต้องประมวลความรู้

เหตุผลที่ได้จากการอ่านด้วยตนเอง และในแบบฝึกแต่ละชุดยังได้มีการจัดทำเฉลยแบบฝึกประกอบไว้ ทำแบบฝึกแต่ละชุดอย่างละเอียดผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วเพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบความสามารถในการอ่านของตนเอง และเป็นเครื่องมือให้ครูผู้สอนได้สังเกตความสามารถในการอ่านของนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่นักเรียนต้องการความช่วยเหลือหรือยังบกพร่องในการทำแบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะของกรมวิชาการ (2542 : 29) ที่กล่าวว่า 1). การฝึกหัด การให้ผู้เรียนได้กระทำกิจกรรมซ้ำ ๆ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจที่แม่นยำ 2). ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึก ควรคำนึงว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน ดังนั้น ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมคือไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลากหลายแบบ 3). การจูงใจให้ผู้เรียนโดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน 4). การให้ผู้เรียนทราบผลการทำงานของตน การเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลงานของตนว่าต้องปรับปรุง แก้ไขหรือก้าวหน้าเพียงใด และในส่วนตัวของผู้สอนเอง ก็จะสามารถทราบว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไร

อีกทั้งแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ฉบับนี้มีการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นการศึกษาผลการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนทั้ง 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยดำเนินการครบถ้วนทั้ง 3 ขั้นตอน คือ การทดลองรายบุคคล (Individual Try Out) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.67/81.67 การทดลองแบบกลุ่มย่อย (Small Group Try Out) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.22/80.74 และการทดลองภาคสนาม (Field Try Out) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.83/80.44 รวมถึงแต่ละขั้นตอนมีการปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสมขึ้นเสมอ ซึ่งค่าประสิทธิภาพที่ได้นั้นแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกนี้มีความสมดุลงานนำไปใช้พัฒนาทักษะของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540 : 101) ที่กล่าวถึงค่าประสิทธิภาพไว้ว่า การทดลองแบบฝึกกับนักเรียนแต่ละกลุ่มนั้นจะมีความคลาดเคลื่อนหรือความแปรปรวนของผลลัพธ์ ได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่ำไปสูง = ± 2.5 นั้นให้ผลลัพธ์ของค่า E_1 หรือ E_2 ที่ถือว่า เป็นไป ตามเกณฑ์ มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5% และ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% หากคะแนน E_1 หรือ E_2 ห่างกันเกิน 5% แสดงว่ากิจกรรมที่ให้นักเรียนทำกับการสอบหลังเรียน ไม่สมดุลงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วณิชยา ฐระอบ (2554 : 64) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองแกลง อำเภอปัว จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเชิง

วิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ 84.81/83.25 แสดงว่าแบบฝึกทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 งานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ พันธงาม (2555 : 77) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.44/81.30 งานวิจัยของ บัว ทิพย์ บุ่งทอง (2555 : 172) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.13/83.63 งานวิจัยของ พรพรด เจนสุวรรณ (2556 : 74) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อ สิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 85.94/84.89 งานวิจัยของ ศรีธิดา เทียมหมอก (2557 : 90) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับ ใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่น ร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ ความคิดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.05/81.33 และงานวิจัยของ เสาวภา ช่วยแก้ว (2557 : 90) ได้ ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วย แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านจับใจ ความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/83.92

2. ความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วย แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สูงกว่าก่อนการจัด การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ นั้นมีความสอดคล้องกับแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่มีเนื้อหาที่เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก คือ การเข้าถึงและค้นคืนสาระ การบูรณาการและ ตีความ การสะท้อนและประเมิน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบัน ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 17) ที่กล่าวถึงสมรรถนะในการอ่านไว้ว่า สำหรับสิ่งที่ PISA ให้ความสำคัญและต้องการประเมินในการอ่านนั้น คือให้นักเรียนแสดง ความสามารถในการอ่านตามกลยุทธ์หรือสมรรถนะ การค้นคืนสาระ (Retrieving information)

การทำความเข้าใจทั่วไป (Forming a broad general understanding) การพัฒนาการตีความ (Developing an interpretation) การสะท้อนและประเมินความคิดต่อสาระเนื้อหาในถ้อยความ (Reflecting on and evaluating the content of a text) การสะท้อนและประเมินความคิดต่อคุณภาพของถ้อยความ (Reflecting on and evaluating the form of a text) ซึ่งสมรรถนะในการอ่านดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของบลูม กล่าวคือ ทฤษฎีการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ของบลูม มีความสอดคล้องกับสมรรถนะการเรียนรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA จึงได้มีการบูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของบลูม เข้ากับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามสมรรถนะการเรียนรู้เรื่องการอ่านแบบ PISA ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom, 1976) ที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา แบ่งพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับ คือ ความรู้ ความจำ (knowledge) ความเข้าใจ (Comprehend) การประยุกต์ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) การประเมินค่า(Evaluation)

นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกนั้นยังเหมาะสมสำหรับสอนในสาระที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านเป็นอย่างมาก เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถนำทักษะนั้นมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว อีกทั้งแบบฝึกยังมีประโยชน์ทั้งกับครูและนักเรียน ในส่วนของครูผู้สอนนั้นเมื่อนำแบบฝึกมาใช้สอนจะสามารถอำนวยความสะดวกกับครูได้ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการสอนจนถึงการวัดและประเมินผลนักเรียนได้ตรงตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน แบบฝึกยังสะท้อนข้อบกพร่อง และแก้ปัญหาความแตกต่างของนักเรียน รวมทั้งสามารถติดตามความก้าวหน้าและพัฒนาการของนักเรียนได้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล และยังเป็นการประหยัดเวลาและภาระค่าใช้จ่ายในการเตรียมสื่อการสอน ส่วนในด้านของนักเรียนนั้นจะได้เครื่องมือในการฝึกฝน และทบทวนบทเรียนอย่างเต็มที่หลังจากการเรียนรู้มาแล้ว เมื่อฝึกฝนมาก ๆ นักเรียนจะเกิดความรู้ที่คงทน เกิดความสนุกสนานท้าทายในการทำแบบฝึก และสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าและพัฒนาการของการเรียนในเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกของตนเองได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Green and Walter (1971 : 496, อ้างถึงใน รุ่งทิวา สิงห์เทียน, 2558 : 58) ที่กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากและช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาได้ดีขึ้นช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้ประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทนโดยมีการฝึกซ้ำหลายๆครั้งช่วยเป็น

เครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบแล้วช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเองช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนจะได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่นอกเหนือจากสิ่งที่เรียนในหนังสือและช่วยให้ภาระครูประหยัดแรงงานและเวลารวมถึงช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ วณิชยา ธุระอบ (2554 : 64) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองแก อําเภอบัว จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของ เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์ (2555 : 74) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .05 งานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ พันธงาม (2555 : 77) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความเรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ บัวทิพย์ บุ่งทอง (2555 : 172) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ พรพรด เจนสุวรรณ (2556 : 74) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ เสาวภา ช่วยแก้ว (2557 : 90) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ ศรีญดา เทียมหมอก (2557 : 90) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับ

ใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ รูปแบบของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) นั้นสามารถดึงดูดนักเรียนได้ตั้งแต่แรกที่พบเห็น มีคำอธิบายที่ชัดเจนในส่วนหน้าของแบบฝึก และมีคำอธิบายของกิจกรรมทุกกิจกรรม นอกจากนี้ยังมีภาพประกอบและสีเส้นที่สมจริงและทันสมัยซึ่งเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นผู้ใช้แบบฝึก กระตุ้นนักเรียนให้ทำแบบฝึกได้ รวมถึงมีข้อคำถามที่ท้าทาย ซึ่งเห็นได้จากข้อคำถามที่ปรากฏในแบบฝึกนั้นมีการแบ่งรูปแบบอย่างกว้าง ๆ อยู่ 4 รูปแบบ คือ เลือกตอบแบบธรรมดา เลือกตอบเชิงซ้อน เขียนตอบแบบปิด และเขียนตอบแบบเปิด ทำให้นักเรียนต้องใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ในการทำแบบฝึก รวมถึงข้อความที่นำมาใช้ในแบบฝึกเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการเรียนรู้ รวมถึงความสัมพันธ์ของแบบฝึกกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกัน และนักเรียนสามารถใช้แบบฝึกได้ด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและทบทวนด้วยตนเองนอกห้องเรียน เพราะในชุดแบบฝึกแต่ละชุดมีส่วนเฉลยคำตอบอย่างละเอียดให้นักเรียนด้านท้ายแบบฝึก จึงทำให้นักเรียนสามารถตรวจสอบคำตอบเบื้องต้นของแต่ละข้อคำถามได้ และนำข้อสงสัยมาอภิปรายกันในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2515 : 20) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกควรมีรูปแบบที่น่าสนใจ หลากหลาย สีสันสดใส มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียน มีคำสั่งและคำอธิบายที่สั้น กระชับ และชัดเจน มีภาพประกอบเหมาะสมกับกิจกรรม และเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนในการที่จะพัฒนาทักษะ มีความสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการประเมินที่มีระดับความคิดเห็นสูงเป็นอันดับ 1 คือ เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความน่าสนใจ อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด และระดับภาษาของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งเป็นรายการประเมินที่อยู่ในด้านความคิดเห็นด้าน

เนื้อหาทั้ง 2 ข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การคัดเลือกบทอ่านที่ปรากฏในแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีการเลือกบทอ่านที่ครอบคลุมสถานการณ์ที่หลากหลาย โดยมีการเลือกบทอ่านทั้งบันเทิงคดีและสารคดี บันเทิงคดีได้เลือกบทอ่านประเภท เนื้อเพลง การ์ตูน เรื่องสั้น วรรณคดี กวีนิพนธ์ และสารคดีได้เลือกบทอ่านประเภท บทความ สารคดี ข่าว อินโฟกราฟิก แผนผัง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการเลือกบทอ่านที่ครอบคลุมสถานการณ์ที่ทันสมัย อาทิ ในแบบฝึกชุดที่ 4 การบูรณาการและตีความ การอ่านบันเทิงคดี มีการเลือกบทอ่าน “หน้ากาก” หรือ ในแบบฝึกชุดที่ 5 การสะท้อนและประเมิน การอ่านสารคดี มีการเลือกบทอ่าน “กวดวิชาที่ติดจับ ยอดเติกลดวูบ 50% ลดราคา – ตัวเต๋อตั้งจุดขาย” ซึ่งเป็นบทอ่านที่เป็นสิ่งที่น่าสนใจระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสนใจ รวมถึงรูปแบบของบทอ่านที่เลือกมาประกอบแบบฝึกนั้น ล้วนมีความหลากหลาย เช่น ในแบบฝึกชุดที่ 3 การบูรณาการและตีความการอ่านสารคดี มีการเลือกบทอ่าน “ผังตารางออกอากาศ เดือนธันวาคม 2561” ซึ่งเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาไม่ต่อเนื่องแสดงเนื้อหาเป็นรูปภาพ หรือ ในแบบฝึกชุดที่ 6 การสะท้อนและประเมิน การอ่านบันเทิงคดี มีการเลือกบทอ่าน “เนื้อเพลง หมื่นเส้นทาง” ที่เป็นบทอ่านประเภทข้อความที่ต่อเนื่องในรูปแบบของเนื้อเพลง ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการประเมินของ PISA ดังที่ โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554 : 1) กล่าวว่า เนื่องจากเป้าหมายในการประเมินของ PISA นั้นคือต้องการหาตัวชี้วัดว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่าน “ที่อยู่นอกเหนือจากห้องเรียน” หรือไม่ เพียงใด นั้นหมายถึงต้องให้ครอบคลุมถึงสิ่งทีนักเรียนจะต้องไปเผชิญในชีวิตจริง นอกโรงเรียนในวันหน้า ดังนั้น การกำหนดสถานการณ์ (Situation) หรือบริบท (Context) ของการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องระบุบอกใน การเลือกวัสดุให้อ่าน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาในอนาคตต่อไป จึงขอนำเสนอข้อเสนอแนะที่เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนควรเน้นย้ำเรื่องการอ่านคำชี้แจงให้ละเอียด และรอบคอบ เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำตามคำชี้แจงได้ถูกต้องมากขึ้น

2. การนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ไปใช้ ในขั้นตอนการใช้แบบฝึก ผู้สอนควรศึกษาเกณฑ์การตรวจคำตอบของแต่ละข้อให้ละเอียด เพื่อให้ตนเองสามารถตอบข้อซักถาม และอธิบายเหตุผลของคำตอบแต่ละข้อได้อย่างเหมาะสม

3. ข้อสังเกตจากผลการทดลองพบว่า สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุดคือ ด้านเนื้อหา ดังนั้น การนำแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ไปใช้ ควรมีการพัฒนาเนื้อหาของบทอ่านให้เป็นบทอ่านที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย และความต้องการของนักเรียนในสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ควบคู่กับเทคนิควิธีสอนอื่น ๆ เช่น วิธีสอนแบบ KWL PLUS วิธีสอนแบบ SQ4R เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษา ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) โดยใช้เนื้อหาของบทอ่านที่แตกต่างจากเดิม เช่น เนื้อหาวรรณคดี เนื้อหาจากสื่อออนไลน์ เนื้อหาจากสาระท้องถิ่น เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับ
ประถมศึกษาเอกศรารายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- _____. (2546). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ลาดพร้าว.
- _____. (2547). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เอกสารประกอบหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุ.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2534). **การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับ
ประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **คู่มือครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุ
สภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลีนพยอม สุระคาย. (2544). "การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูน
ประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวิวัฒนา แขวงทวิวัฒนา เขตทวิ
วัฒนา กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2515). **การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2545). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2539). **การออกแบบการเรียนการสอน**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์. (2555). "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไซลิริ ปราโมช ณ อยุธยา และคณะ. (2542). **ภาษาไทย 3**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

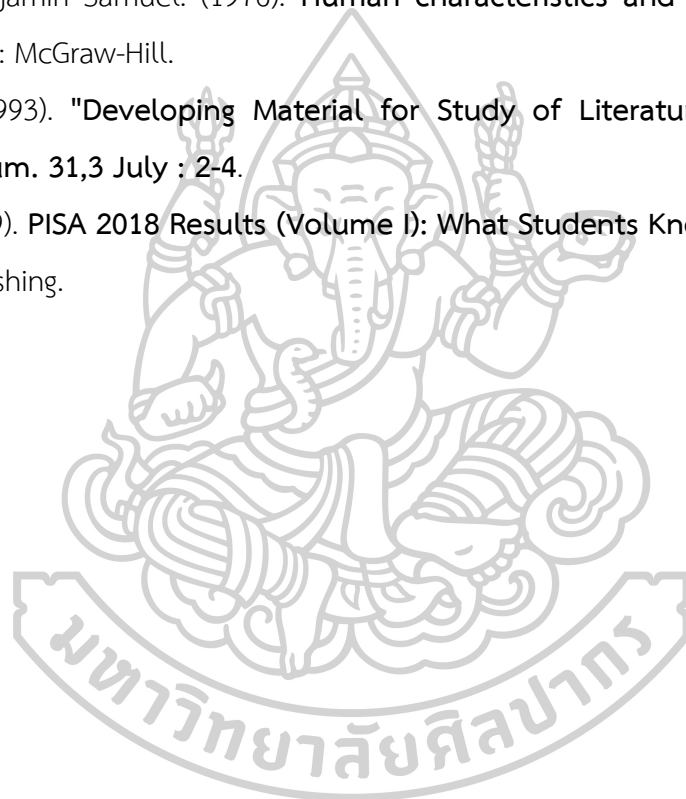
- โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2554). **กรอบโครงสร้างการประเมินผลนักเรียนโครงการ PISA 2009**. กรุงเทพฯ: สสวท.
- _____. (2554). **ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สสวท.
- _____. (2557). **ผลการประเมิน PISA 2012 คณิตศาสตร์ การอ่าน และวิทยาศาสตร์ นักเรียนรู้อะไร และทำอะไรได้บ้าง**. กรุงเทพฯ: สสวท.
- _____. (2560). **กรอบโครงสร้างการประเมินผลนักเรียนโครงการ PISA 2015**. กรุงเทพฯ: สสวท.
- _____. (2560). **ประเด็นหลักและนัยทางการศึกษาจาก PISA 2015 : บทสรุปสำหรับผู้บริหาร**. กรุงเทพฯ: สสวท.
- _____. (2560). **สรุปข้อมูลเบื้องต้น PISA 2015**. กรุงเทพฯ: สสวท.
- จันทร์ดา ดันติพิงสานุรักษ์. (2541). **การสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- _____. (2562). **บทสรุปสำหรับผู้บริหาร**. กรุงเทพฯ: สสวท.
- จันทร์ดา เทพอวยพร. (2560). **การศึกษาไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0**. เข้าถึงเมื่อ 25 สิงหาคม. Retrieved from เข้าถึงจาก <http://km.li.mahidol.ac.th/การศึกษาไทยในยุคไทยแลนด์/>
- จิตชิน จิตติสุขพงษ์, รัชฎาพร อีราวรรณ, ธนิก เทพกิจและคณะ. (2558). "การใช้แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต". มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- จุฬามาศ สุวรรณโครธและสุกัญญา ศรีสืบสาย. (2532). **อ่านด้วยเกม**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จุฬาลักษณ์ พันธงาม. (2555). "ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- _____. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2525). **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2540). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2547). **การนิเทศการสอนแบบใหม่**. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- ณัฐพงษ์ ญาณวัฒน์ และอาจารย์เอ๋ เอี่ยมล่อ. (2560). **ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรัทธาสมุทร. สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน**.

- ณิชาพร ปรีชาวิภาช. (2555). "การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). **นวัตกรรมการศึกษาชุดการเขียนรายงานผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 (ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญพิเศษ)**. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- _____. (2546). **แบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ**. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ. (2555). "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธรรฐ ตุลาพงษ์พัฒน์. (2560). "กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนข้อความ ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)". เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาครูสอนการอ่าน โครงการเร่งรัดคุณภาพการอ่านรู้เรื่อง และสื่อสารได้สู่การสอน.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2549). **การวัดและประเมินผลการศึกษา**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เนาวรัตน์ แดงยิ้ม. (2541). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- บันลือ พงกษะวัน. (2534). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บัวทิพย์ บุ่งทอง. (2555). "การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประทีป แสงสุขเปี่ยม. (2543). **การสอนกระบวนการคิดโดยใช้ทักษะกระบวนการ**. กรุงเทพฯ: โอเดียร์สโตร์.
- ปรีชา ช่างขวัญเย็น. (2539). **เทคนิคการเขียนและการผลิตตำรา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์. (2557). "การพัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4". วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พรพรด เจนสุวรรณ. (2556). "ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5". วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พรณิการ์ สมัคร. (2557). "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรณิ ชูทัย. (2528). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
- พินิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- เพ็ญพัตรา ไชยบัง. (2555). "การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้วิธี SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขว้าไร่ศึกษา จังหวัดมหาสารคาม". วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). **วิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา.
- มาลี จุฑา. (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: อักษรภาพิพัฒน์.
- มุกดา ลิบลับ. (2546). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- แม่นมาศ ขวลิต. (2543). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- รังษิมา สุริยารังสรรค์. (2555). "การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554** กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่งทิวา สิงห์เทียน. (2558). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอเขาย้อย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วณิชยา ฐระอบ. (2557). "ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองแฉ่ง อำเภอปัว จังหวัดน่าน". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรสุดา บุญไธโรจน์. (2536). **การพัฒนาทักษะในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- วัชรรา เล่าเรียนดี, ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และ อรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). **กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาความคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21**. นครปฐม: เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- ศรีธิดา เทียมหมอก. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิลปิน บุญจันทร์ศรี. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิวกานต์ ปทุมสุต. (2540). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ แกรมมี่.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2554). **ตัวอย่างการประเมินผลนานาชาติ PISA 2009 การอ่าน**. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- _____. (2557). **ประชาสัมพันธ์โครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ**. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). **การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สนิท สัตโยภาส. (2542). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น**. เชียงใหม่: สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2549). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ 1**. สุพรรณบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุจริต เพียรชอบ. (2530). **การพัฒนาการสอนประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). **การสร้างแบบฝึก**. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณณี วราธร. (2545). **การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางศรี วิเศษ. (2553). **พัฒนาการอ่านและการเขียน**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). **การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2542). **พัฒนาทักษะการอ่าน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). "การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus". วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรา ชิวพันธ์ และคณะ. (2532). **กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Best, John W. (1977). **Research in Education**. (3 Ed.). New Jersey: Prentice – Hall Inc.
- Bloom, Benjamin Samuel. (1976). **Human characteristics and school learning**. New York: McGraw-Hill.
- Bock, S. (1993). "Developing Material for Study of Literature." **English Teaching Forum**. 31,3 July : 2-4.
- OECD. (2019). **PISA 2018 Results (Volume I): What Students Know and Can Do**. Paris: OECD publishing.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ

วุฒิการศึกษาสูงสุด	ค.ด. (วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ดร. กฤษณา วรพิน

วุฒิการศึกษาสูงสุด	ค.ด. (หลักสูตรและการสอน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

3. นางสาวประภาพร มณีโรจน์

วุฒิการศึกษาสูงสุด	อ.ม. (ภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	ข้าราชการบำนาญ
สถานที่ทำงาน	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

แบบฝึกการอ่าน

ตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ชื่อ - สกุล เลขที่

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/.....

ครูผู้สอน นายสุภฤกษ์ ต้นทวีวิทยากร

คำชี้แจง การใช้แบบฝึก

แบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยชุดแบบฝึกจำนวน 6 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทสารคดี
- ชุดที่ 2 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทบันเทิงคดี
- ชุดที่ 3 การบูรณาการและตีความ อ่านบทสารคดี
- ชุดที่ 4 การบูรณาการและตีความ อ่านบทบันเทิงคดี
- ชุดที่ 5 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทสารคดี
- ชุดที่ 6 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทบันเทิงคดี

แบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วยกิจกรรมสำหรับฝึกทักษะการอ่าน ตามรูปแบบของคำถามที่ใช้ใน
การประเมินผล PISA แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 นักเรียนเลือกตอบจากตัวเลือกแบบธรรมดา คือ นักเรียนต้องเลือกตอบคำตอบ
ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

รูปแบบที่ 2 นักเรียนเลือกเชิงซ้อน คือ นักเรียนต้องเลือกตอบหลายตัวเลือกและเลือกให้ถูกต้องทั้งหมด

รูปแบบที่ 3 นักเรียนเขียนคำตอบแบบปิด คือ นักเรียนต้องเขียนตอบอย่างที่ว่าถามคาดหวังไว้
จะตอบเป็นอย่างอื่นไม่ได้

รูปแบบที่ 4 นักเรียนเขียนคำตอบแบบเปิด คือ นักเรียนสร้างคำตอบเอง โดยไม่ได้จำกัดว่า
จะต้องตอบแบบใด ในคำถามเดียวกันนักเรียนต่างคนอาจจะใช้เหตุผลที่แตกต่างกัน

เพื่อให้การฝึกครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยนักเรียนควรอ่านคำชี้แจงในการใช้แบบฝึกให้เข้าใจ
อย่างละเอียด

คำชี้แจง การใช้แบบฝึก

ขั้นตอนการใช้สำหรับครู

ก่อนการจัดการเรียนรู้

1. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด
2. ทดลองใช้แบบฝึกและกิจกรรมทั้งหมดตามแผนการจัดการเรียนรู้
3. เตรียมแบบฝึกไว้ล่วงหน้าให้เพียงพอก่อนการจัดการเรียนรู้ทุกครั้ง

ระหว่างการจัดการเรียนรู้

1. อธิบายให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของแบบฝึกในแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากแบบฝึก

2. ชี้แจงกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้
4. ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูคอยดูแลและให้คำปรึกษานักเรียนในการทำกิจกรรม และ

ตอบข้อซักถามของนักเรียนที่มีข้อคำถามต่าง ๆ

5. ตรวจสอบคำตอบของแบบฝึก พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในข้อคำถามที่สงสัย
6. สรุปทบทวน โดยให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกันสรุปทบทวน
7. หลังจากทำกิจกรรม ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกแต่ละชุด

หลังการจัดการเรียนรู้

1. ตรวจสอบแบบทดสอบท้ายแบบฝึก และบันทึกคะแนนของนักเรียน

คำชี้แจง การใช้แบบฝึก

ขั้นตอนการใช้สำหรับนักเรียน

1. อ่านคำชี้แจงในการทำแบบฝึกแต่ละตอนให้เข้าใจ
2. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชุดแบบฝึก และจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้
3. ศึกษาความรู้ของแต่ละชุดแบบฝึกให้เข้าใจก่อนฝึกทำกิจกรรม
4. ทำแบบฝึกตามลำดับก่อนหลังที่กำหนดไว้ตามชุดแบบฝึก
5. ตรวจสอบคำตอบจากเฉลยท้ายแบบฝึก หากมีข้อสงสัยในเฉลยข้อใดสงสัยให้ปรึกษาครูผู้สอน
6. ทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกแต่ละชุด และส่งครูผู้สอนเพื่อนำไปตรวจคำตอบ

ดำน้า

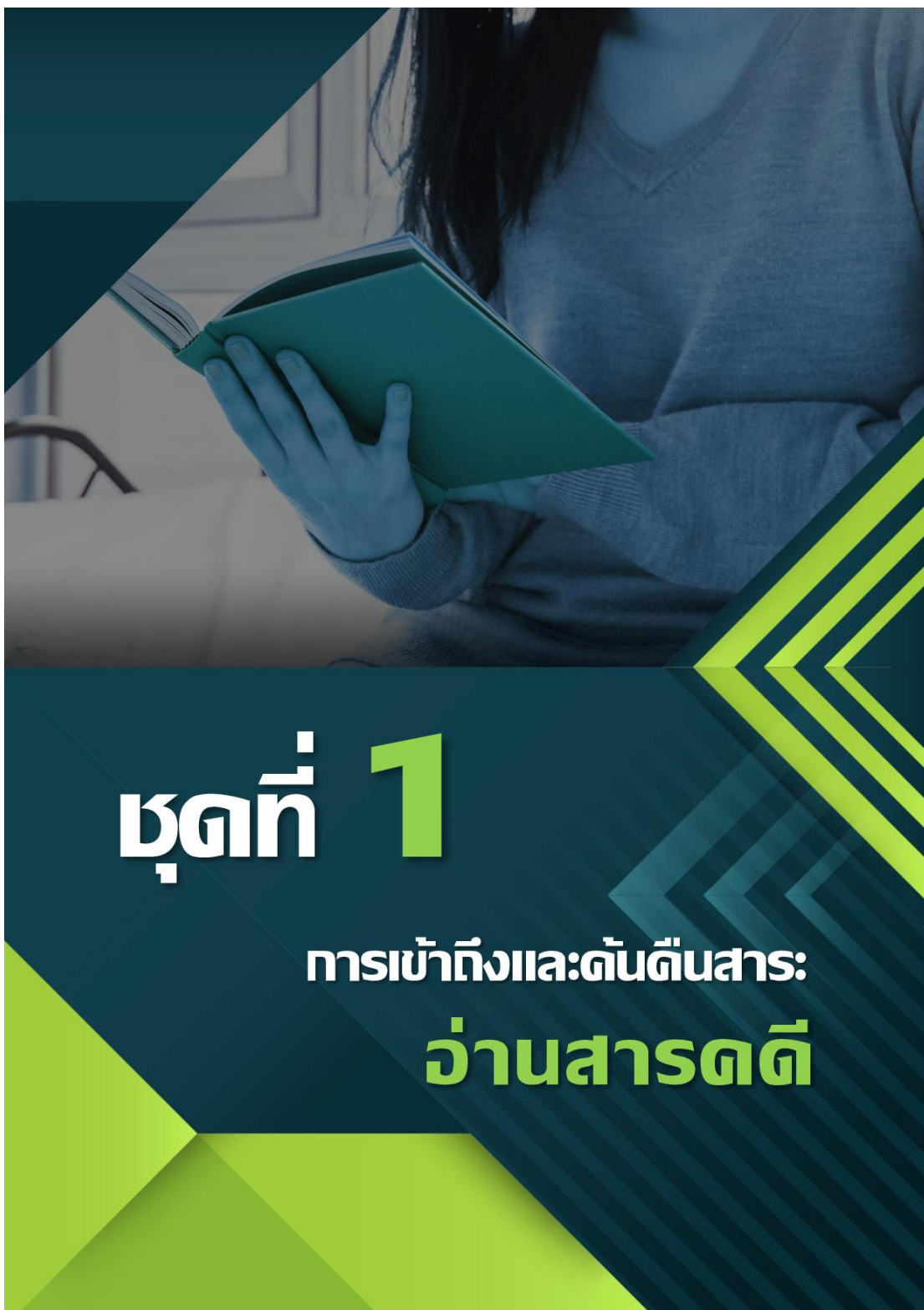
การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากการอ่านจะพัฒนาให้คนแสวงหาข้อมูลเพื่อเพิ่มพูนความรู้นำไปพัฒนาสติปัญญาอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีวุฒิภาวะทางปัญญา มีความรู้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตมากขึ้น การอ่านนั้นมีความผูกพันกับชีวิตคนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ จึงจำเป็นที่ต้องฝึกฝนให้ชำนาญเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ได้ง่ายขึ้น

แบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน ตามแนวทางของการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ซึ่งมุ่งเน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่า “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี และเหมาะสมกับการอ่านในยุคปัจจุบัน เนื้อหาในแบบฝึกชุดนี้ ประกอบด้วยชุดแบบฝึกจำนวน 6 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทสารคดี
- ชุดที่ 2 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านบทบันเทิงคดี
- ชุดที่ 3 การบูรณาการและตีความ อ่านบทสารคดี
- ชุดที่ 4 การบูรณาการและตีความ อ่านบทบันเทิงคดี
- ชุดที่ 5 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทสารคดี
- ชุดที่ 6 การสะท้อนและประเมิน อ่านบทบันเทิงคดี

ในการจัดทำแบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) นี้ผู้จัดทำได้ลำดับขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างความสนใจของนักเรียนในการทำแบบฝึก อีกทั้งยังคาดหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านหนังสือ และเกิดนิสัยรักการอ่าน

ศุภฤกษ์ ตันติวิริยากร

ชุดที่ 1

การเข้าถึงและเริ่มต้นสาร:
อ่านสารคดี

การเข้าถึงและค้นคืนสาระ

การเข้าถึงและค้นคืน หมายถึง ความสามารถในการค้นหาสาระข้อมูลต่าง ๆ จนพบตำแหน่งของสาระที่ต้องการ มุ่งมองหาเฉพาะสาระหรือข้อมูลที่ต้องการ โดยมองข้ามสาระอื่น จำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล รวมถึงการดึงหรือเลือกและเก็บรวบรวมข้อมูลของสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

กลวิธีการอ่านตามสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระ

1. ผู้อ่านต้องมองหาคำถามนั้นถามอะไร เช่นใครทำ ทำอะไร ทำที่ไหน ทำอย่างไร หรือทำไมซึ่งคำตอบเหล่านั้นจะพบเจอได้ในสาระที่อ่าน
2. ผู้อ่านต้องมองหาสาระหรือข้อมูลที่ต้องการโดยมองข้ามสาระอื่น ๆ ไป เช่นการมองหาคำตอบที่เข้าคู่กับคำถาม
3. ผู้อ่านต้องมองหาคำตอบที่เหมือนกัน หรือสาระความหมายคล้ายคลึงกัน ระหว่างสาระที่บอกไว้ในคำถาม
4. ผู้อ่านต้องใช้ทักษะจำแนก หรือบอกความแตกต่างของสาระที่มีความใกล้เคียงกัน

ขั้นตอนการอ่านตามสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระ

ผู้อ่านจะต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนก่อนอ่าน

1. อ่านสำรวจถ้อยความ เพื่อจะได้ทราบรูปแบบของสิ่งที่อ่าน ได้แก่ ชื่อถ้อยความ ลักษณะของถ้อยความ ประเภทของถ้อยความ แหล่งที่มาของถ้อยความ นำข้อมูลที่ได้มาเลือกใช้วิธีอ่านอย่างเหมาะสม
2. อ่านสำรวจคำถาม ให้ทราบจำนวนข้อความ รูปแบบของคำถาม และรูปแบบของการตอบ เช่น แบบเลือกตอบธรรมดา เลือกตอบเชิงซ้อน แบบเขียนข้อความ ลากเส้น หรือทำเครื่องหมาย ฯลฯ

ขั้นตอนระหว่างอ่าน

1. ผู้อ่านต้องอ่านใจอย่างละเอียด แล้วมองหาคำถามว่าอยู่ส่วนใด และคำถามนั้นถามอะไร
2. อ่านถ้อยความแล้วค้นหาสาระที่ต้องการให้พบ โดยสาระนั้นจะต้องเป็นสาระที่เข้าคู่กับคำถามซึ่งปรากฏชัดเจน เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสิ่งที่อ่าน และมองข้ามสาระอื่นที่ไม่ต้องการ
3. อ่านถ้อยความหาสาระจากถ้อยความที่มีความกำกวม มองหาสาระที่ต้องการโดยแยกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ที่มีความใกล้เคียงกัน
4. สาระที่คำถามต้องการ ต้องเลือกข้อความที่ปรากฏในถ้อยความที่อ่านเท่านั้น

ขั้นตอนหลังอ่าน

1. นำคำตอบที่ได้มาตอบคำถามตามรูปแบบของข้อสอบ
2. อ่านสำรวจคำตอบเพื่อทบทวนความถูกต้อง

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว เขียนลงในช่องคำตอบที่กำหนด

ฤกษ์ทำบุญวันประตูลูกสวรรค์เปิด! 4 ความหมายของไหว้ คือ...?

ตามปฏิทินจีน วันสารทจีน ตรงกับวันที่ 15 เดือน 7 ซึ่งปีนี้ตรงกับวันที่ 25 สิงหาคม 2561 หมอช้าง ทศพร ศรีตุลา หมอดูชื่อดังระดับประเทศ เจ้าของฉายา 'จอมเก็บสถิติ' เมืองไทย ได้เผยฤกษ์ทำบุญในวันประตูลูกสวรรค์เปิด พร้อมบอก 4 ความหมายของไหว้บรรพบุรุษ...

ฤกษ์ทำบุญในวันประตูลูกสวรรค์เปิด เป็นวันที่เชื่อกันว่าบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วจะได้รับบุญกุศลจากลูกหลานที่ทำบุญอุทิศให้โดยตรง สามารถทำบุญด้วยการใส่บาตร ถวายภัตตาหาร ถวายสังฆทาน หรือจัดโต๊ะไหว้บรรพบุรุษด้วยอาหารที่มีความหมายเป็นมงคล เช่น

ไก่ หมายถึง ความขยันขันแข็ง ขาหมู หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ ซาลาเปา หมายถึง การห่อเงิน ห่อโชค, ส้ม หมายถึง มงกมมงคล

จาก <https://www.thairath.co.th>

1. ข้อใด**ไม่ใช่**การทำบุญให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว

1. ใส่บาตรทำบุญ
2. ถวายสังฆทานที่วัด
3. เผากระดาษเงินทองในที่โล่งแจ้ง
4. ลูกหลานตั้งโต๊ะไหว้บรรพบุรุษที่บ้าน

2. อาหารที่ใช้สำหรับไหว้บรรพบุรุษชนิดใดที่มีความเกี่ยวกับ “ความร่ำรวย”

1. ไก่
2. ส้ม
3. ขาหมู
4. ซาลาเปา

สถานการณ์	สาธารณะ
รูปแบบ	ต่อเนื่อง
สำนวน	การพรรณนา

ฝั่ง "ตระกูลยักษ์ของ ทศกัณฐ์" มาดูกันว่า มีใครกันบ้าง !

ฝั่งตระกูลยักษ์ "ทศกัณฐ์"

ท้าวลัสเตียน — นางริชฎา

ทศกัณฐ์

กุมภกรรณ พิกาก vs กุญณี ศรีเศียร นางสามบาทา

นางเบญจกาย บึงกรกัณฐ์ แสงอาทิตย์ วิรุณจำบัง ศรีเมฆ

นางกาลอัจกัศ บงกชโก นางช้าง นางปลา นางสมนพันคน นางสมนสิบคน

บรลัยกัลปี ทศศรีวัน ทศศรีธรร นางสุพรรณมัจฉา สหัสกุมาร สิบรถ

อัมภรชิต นางสีดา ไพบูลย์วงศ์

เพิ่มเติมจนครบ

"นางสีดา" กำเนิดจากข้าวทิพย์ที่นางมณโฑกินเข้าไป ซึ่งทศกัณฐ์ได้ให้กานาสุรไป นำมาจากพิธีขอบุตรของท้าวทศรถ (บิดาของพระราม) แต่เมื่อตอนแรกเกิดได้ร้องออกมาว่า "ผลาญราพณ์" หมายถึง ฆ่ายักษ์ ทศกัณฐ์จึงให้พิเภกนำนางใส่ลงไปในผอบ ก่อนล่อน้ำไป

จาก <https://www.facebook.com/krupmui/>

3. จากแผนภาพข้างต้นปรากฏชื่อลูกของทศกัณฐ์กี่ชื่อ

1. 5 ชื่อ
2. 6 ชื่อ
3. 9 ชื่อ
4. 14 ชื่อ

สถานการณ์	การศึกษา
รูปแบบ	ผสม
จำนวน	การพรรณนา

4. นางสาวนันทิษา มีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับ นางสาวสิดา
1. นางสาวสิดา เป็นพระภคินีของ นางสาวนันทิษา
 2. นางสาวนันทิษา เป็นพระอัยยิกาของ นางสาวสิดา
 3. นางสาวสิดา เป็นพระชนนีชษฐาของ นางสาวนันทิษา
 4. นางสาวนันทิษา เป็นพระมาตุจฉาของ นางสาวสิดา
5. เพราะเหตุใด “นางสาวสิดา” จึงถูกนำไปฝังศพแล้วลอยน้ำไป
1. ร้องว่าจะฆ่าพ่อตนเอง
 2. ทิเบกแนะนำให้ทศกัณฐ์ทำ
 3. ออกเสียงคำไม่เป็นมงคลเมื่อแรกเกิด
 4. ไม่กินข้าวทิพย์จากพิธีขอบุตรของท้าวทศรถ

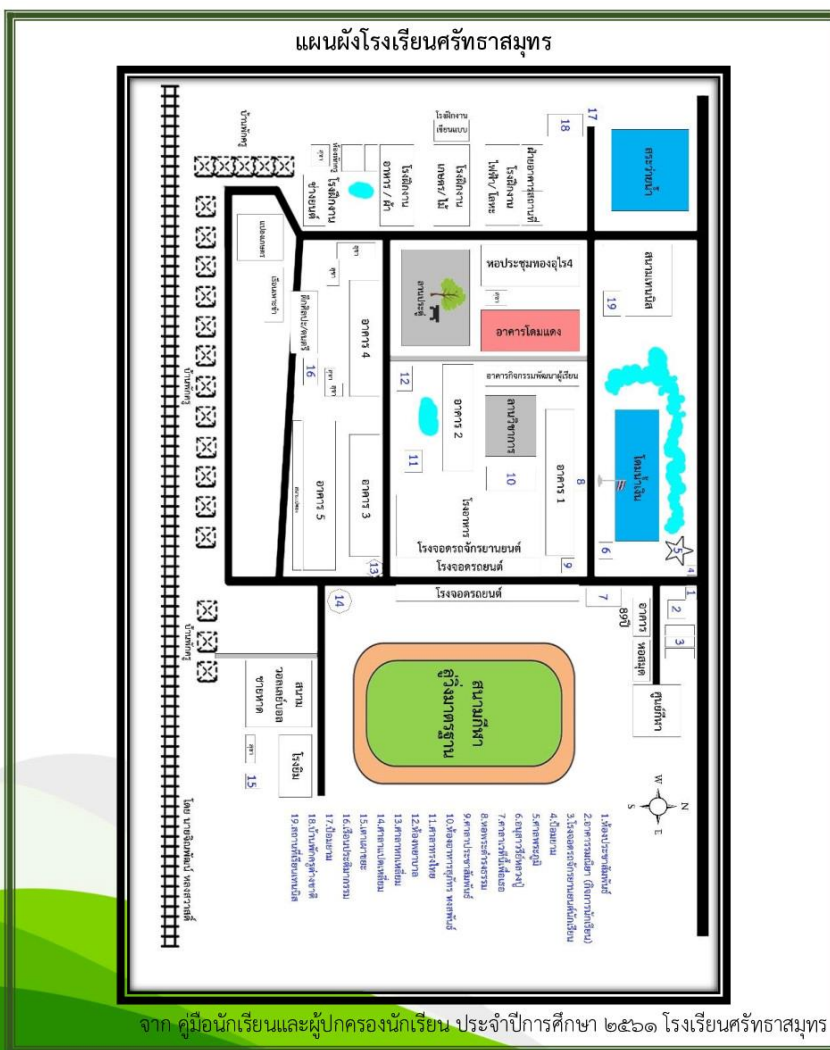
ข้อ	ตัวเลือก	คำตอบ
1		
2		
3		
4		
5		

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดเป็นความจริง ข้อใดไม่เป็นความจริง
 ข้อความที่ เป็นความจริง ให้เขียนเครื่องหมาย X ในช่อง “ใช่”
 ข้อความที่ ไม่เป็นความจริง ให้เขียนเครื่องหมาย X ในช่อง “ไม่ใช่”

สถานการณ์	การงานอาชีพ
รูปแบบ	ไม่ต่อเนื่อง
จำนวน	การบอกเล่า

จาก คู่มือนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ โรงเรียนศรีธาสุมทร

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1.1	สำนักงานกิจการนักเรียนอยู่ข้างอาคารรมณียา		
1.2	บ้านพักครูมีทั้งหมด ๒๑ หลัง		
1.3	นักเรียนสามารถจองรถยนต์ได้ที่สถานที่หมายเลข ๓		
1.4	เสาธงชาติอยู่ตรงข้ามกับหอพระตำราธรรม		
1.5	สถานที่เรียนวิชาศิลปะอยู่หลังอาคาร ๔		

'ฉีดสิว' ติดเชื้อมีหนองไหล ระวังไว้แม้โอกาสเกิดน้อย

ในยุคสมัยนี้คลินิกความงามมีเยอะพอ ๆ กับร้านสะดวกซื้อก็ว่าได้ ซึ่งหนุ่มสาวหลายคนก็คงจะเคยเข้าไปใช้บริการ และเหตุการณ์อย่างหนึ่งที่เรามักจะเห็นได้บ่อย ๆ เกือบจะทุกคลินิกเวลาที่เราเป็นสิวกักเสบ ก็คือ...การฉีดยาเข้าที่เม็ดสิว

โดยยาที่ใช้ทั่วไปเพื่อกดการอักเสบ ทำให้สิวยุบไว และทิ้งรอยแผลเป็นให้น้อยที่สุด คือการ “ฉีดสเตียรอยด์” ผสม “ยาชา” เข้าไปบริเวณที่เป็นสิวก ข้อดีคือสิวงจะยุบไวมาก แต่มีข้อควรระวังด้วยเช่นกัน ถ้าฉีดปริมาณมากเกินไป หรือฉีดยาที่ไม่ค่อยแข็งแรง ก็อาจจะมีรอยบวมตรงบริเวณที่เราฉีดสิวกได้

เจ้ารอยบวมนี้โดยปกติ 3 - 6 เดือนจะค่อย ๆ ตีขึ้น ถ้าร่างกายปกติและกลไกในการสร้างคอลลาเจนของเราดี แต่ในบางเคสก็อาจจะอยู่ไปเรื่อย ๆ จนกว่าเราจะรักษา

เร็ว ๆ นี้มีข่าวว่าฉีดสิวก...แล้วอักเสบเป็นหนอง ซึ่งถ้าถามว่าเกิดจากการฉีดสิวกได้หรือไม่?? ต้องตอบตามหลักการว่า “....โอกาสเกิดขึ้นได้น้อยมากๆ” ถ้าเป็นเพียงสิวกธรรมดา ไม่น่าจะทำ

ให้เกิดหนองเยอะขนาดนั้นได้ อาจจะเป็นฝีหรือการติดเชื้อใต้ผิวหนังชั้นลึกอื่นๆ จึงจะต้องผ่าตัด
ดูดหนองและล้างโพรงฝี

อย่างไรก็ดี ตอนแรกอาการอาจจะเป็นเหมือนสิวหัวช้าง จึงอาจจะแยกยาก ในช่วง
แรก ๆ ของการรักษาถ้าเห็นแบบนี้ แพทย์อาจจะพิจารณาให้รับประทานยาฆ่าเชื้อร่วมด้วย เพื่อ
ป้องกันการติดเชื้อลุกลามต่าง ๆ และประเมินสภาวะหนองใต้ผิวหนัง

สำหรับในคนทั่วไป การรักษาและป้องกันการเกิดสิว ย่อมดีกว่าการปล่อยให้เป็นสิ
วกแล้วมาฉีด แนะนำในคนที่จำเป็นจริง ๆ เช่น ต้องออกงาน หรือต้องโชว์ผิวหน้า หลังฉีด
1 - 2 วัน สิวก็จะค่อย ๆ ยุบ และกดไม่เจ็บ แต่ถ้าฉีดบ่อย ๆ ก็ต้องระวังภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ
ไว้ด้วยนะคะ

จาก <https://www.dailynews.co.th/>

สถานการณ์	สาธารณะ
รูปแบบ	ต่อเนื่อง
สำนวน	การพรรณนา

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
2.1	ข้อดีของการฉีดยาเข้าเม็ดสิวคือจะทำให้สิวยุบเร็ว		
2.2	การฉีดสิวมักมีโอกาสทำให้อักเสบเป็นหนองได้		
2.3	การติดเชื้อใต้ผิวหนังชั้นลึกสามารถรักษาได้ด้วยการฉีดสิ		
2.4	ร่างกายสามารถสร้างคอลลาเจนได้เอง		
2.5	เมื่อฉีดสิแล้วจะเกิดรอยบวม แล้วจะดีขึ้นใน 3 – 6 เดือน		

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

Dexii QUIZ ตอน ค้นหา 4 พลังพิเศษที่แฝงในตัว

รู้หรือไม่ว่าการกระทำบางอย่างของเด็ก ๆ ที่บ้าน สามารถบ่งบอกถึงความสนใจและความถนัดของเด็กได้ด้วยนะ!

Dexii QUIZ
ตอน ... ค้นหา 4 พลังพิเศษที่แฝงในตัว

START!

YES ——— NO ———

ชอบอยู่ในห้อง
มีสงสัย
บอกเลข
ตะเบียดตะเบน
เล่นเป็น
ผู้ใหญ่

จูด
ของใหม่
ไม่กินผัก
เข้ากับ
ผู้ใหญ่ได้

ชอบอยู่
คนเดียว
รักสัตว์
มีเพื่อนใน
จินตนาการ

ชอบเล่น
มือถือ
อ่อนไหวง่าย
มีเงินเก็บ

ชอบฟังเพลง
เล่นดนตรี
ชอบมอง
วิวทิวทัศน์

อัจฉริยภาพด้าน
คิดคำนวณ

อัจฉริยภาพด้าน
มนุษยสัมพันธ์

อัจฉริยภาพด้าน
สุนทรียศาสตร์

อัจฉริยภาพ
ด้านร่างกาย

Dexii

จาก <https://www.facebook.com/DesignedEducation/>

สถานการณ์	สาธารณะ
รูปแบบ	ผสม
จำนวน	การบอกเล่า

คุณสมบัติที่จำเป็นของเด็กที่มีอัจฉริยภาพด้านต่าง ๆ มีคุณสมบัติใดบ้างให้นักเรียนเติม
คำตอบลงในตารางให้สัมพันธ์กับข้อความ ด้านละ 2 คุณสมบัติ

ข้อ	ข้อความ	คุณสมบัติ
1.	อัจฉริยภาพด้านคิดคำนวณ	
2.	อัจฉริยภาพด้านมนุษยสัมพันธ์	
3.	อัจฉริยภาพด้านสุนทรียศาสตร์	
4.	อัจฉริยภาพด้านร่างกาย	

“กั้งตักแตน...นักชกแห่งท้องทะเล”

กั้งตักแตนจัดอยู่ในสับไฟลัมครัสเตเชียน (Crustacean) อันดับสโตมาโตโปดา (Stomatopoda) กั้งตักแตนได้ชื่อนี้มาเนื่องจาก ขาคู่หน้าคู่ที่สองของมันมีลักษณะคล้ายกับ ตักตักดำข้าว มันใช้ขาคู่นี้เป็นเครื่องมือในการหาอาหาร โดยสร้างแรงตีตัวอย่างรุนแรงไป กระแทกเปลือกหอย หรือเหยื่อที่มีเปลือกแข็งให้แตกออก ก่อนจะจับสัตว์เหล่านั้นกินเป็นอาหาร

กั้งตักแตนมีการแพร่กระจายพันธุ์กว้างมาก พบได้ในท้องทะเลเกือบทุกทวีป และมีสมาชิกมากกว่า 350 ชนิดพันธุ์ มีความยาวลำตัวตั้งแต่ 1 – 30 เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับภูมิภาค ที่อาศัยอยู่ ส่วนใหญ่มักจะพบกั้งตักแตนในแถบชายฝั่งน้ำตื้น แต่บางครั้งก็พบได้ที่ความลึก ราว 1,300 เมตร กั้งตักแตนชอบอาศัยอยู่ในโพรง หลืบหิน หรือตามซอกในแนวปะการัง กั้งตักแตนทั้งระยะตัวอ่อนและตัวเต็มวัยมีทักษะในการว่ายน้ำเป็นเลิศ

ตัวอย่างของกั้งตักแตนที่พบได้บ่อยๆ คือ *Squilla mantis* เป็นชนิดที่พบได้ทั่วไป ในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และใกล้ๆ มหาสมุทรแอตแลนติก *Squilla empusa* แพร่กระจาย อยู่ตามชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติก และอเมริกาเหนือ *Oratosquilla oratoria* พบได้ตาม ชายฝั่งประเทศญี่ปุ่น และนิยมนำมาประกอบอาหาร

จาก <http://ngthai.com/>

สถานการณ์	การศึกษา
รูปแบบ	ต่อเนื่อง
จำนวน	การพรรณนา

5. อธิบายลักษณะหรือคุณสมบัติของกั้งตักแตนตามหัวข้อต่อไปนี้

หัวข้อ	อธิบาย
ไฟลัม – อันดับ	
ขาคู่หน้า	
วิธีหาอาหาร	
ขนาด	
ที่อยู่อาศัย	

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

วิธีสนุก รอมหัว **ทำไมโดนฝนแล้วเป็นหวัดง่าย?**
www.facebook.com/witsanook

1 เพราะฝนทำให้อุณหภูมิของร่างกายลดลง โดยเฉพาะอุณหภูมิบริเวณโพรงจมูก

2 นักวิจัยพบว่า ที่อุณหภูมิ 33 °C เซลล์จะมีประสิทธิภาพการป้องกันไวรัสต่ำลง เมื่อเทียบกับอุณหภูมิปกติ (37 °C)

3 *ไรโน = จมูก
ไรโนไวรัส* (เชื้อไวรัสชนิดหนึ่ง ที่มีค่าให้คิดหวัดในมนุษย์) จึงเข้าสู่เซลล์บริเวณโพรงจมูกได้ง่ายขึ้น

4 เมื่อไวรัสเข้าสู่เซลล์บริเวณโพรงจมูก ไวรัสจะเพิ่มจำนวนและไปยังส่วนอื่นๆ ของร่างกาย ทำให้ร่างกายเกิดอาการผิดปกติ

อ้างอิงจาก:
Foxman et al.
Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 2015, 112, 827-832

ข้อแนะนำ

หากเปียกฝน ให้ทำร่างกายให้อบอุ่น ถ้าอาบน้ำ สระผมแล้วให้เช็ดหรือปาดผมให้แห้ง

ยาพาราเซตามอล ไม่ได้ป้องกันหวัด และ ไม่ได้ฆ่าเชื้อไวรัส แต่เป็นยารักษาตามอาการ เพื่อแก้ปวดลดไข้

สนับสนุนโดย
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สถานการณ์	สาธารณะ
รูปแบบ	ผสม
สำนวน	การพรรณนา

1. เหตุผลที่โดนฝนแล้วเป็นหวัดง่ายคืออะไร

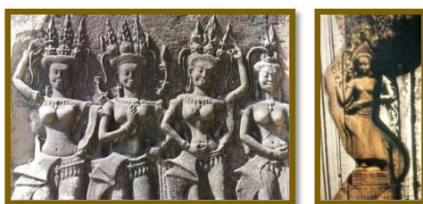
ทำไมเหล่าเทพอัปสรต้องเปลือยอก?

ยังไม่รู้จะอธิบายอย่างไร? แต่นักโบราณคดีทั้งหลายเชื่อว่าช่างแกะหินรูปร่างเทพอัปสรที่ปราสาทนครวัดแกะเลียนแบบชีวิตจริงของผู้หญิงสมัยนั้นเมื่อพันกว่าปีมาแล้วนั่นเอง

ตรงนี้มีหลักฐาน เพราะเอกสารของคณะราชทูตจีนที่บันทึกโดยโจวต้ากวาน (เมื่อ พ.ศ. 1839 ตรงกับปีที่สร้างเมืองเชียงใหม่) กล่าวถึงกัมพูชาสมัยนั้นว่าผู้หญิงเปลือยอกหมด ไม่ว่าจะ เป็นชนชั้นสูงหรือชนชั้นต่ำ แล้วยังย้ำว่าพวกชาววังกับพวกผู้ตีมีผิวขาว “เปลือยอกที่ขาว นุ่มนวลดุจเนยเหลว” (แปลจากต้นฉบับภาษาจีน โดย เฉลิม ยงบุญเกิด เมื่อ พ.ศ. 2510) ซึ่งมี รายละเอียดดังนี้

“ทุกคนนับตั้งแต่พระเจ้าแผ่นดินลงมาทั้งชายและหญิงมุ่นมวยและเปลือยท่อนบน ใช้ ผ้าพันเอว เมื่อออกไปนอกบ้าน ก็เพิ่มผ้าผืนใหญ่หนึ่งผืนพันทับผ้าผืนเล็กเข้าไว้ เรื่องผ้าที่นุ่งนั้นมีชั้นอันดัดบ่อยมาก”

“พวกชาววังและพวกผู้ติดตามบ้านนั้น ที่เป็นผู้หญิงมีผิวขาวประดุจหยก ทั้งนี้เนื่องจาก ไม่เห็นแสงตะวันกันเลย โดยทั่ว ๆ ไปแล้วผู้หญิงก็เหมือนกับผู้ชายคือใช้ผ้าผืนเดียวกันพันเอว เปลือยอกที่ขาวนุ่มนวลดุจเนยเหลว เกล้ามวย และเดินด้วยเท้าเปล่า แม้แต่พระมเหสีของพระเจ้าแผ่นดินก็เป็นเช่นนี้เหมือนกัน”

จริง ๆ แล้วก็ได้เป็นเฉพาะเขมร แต่รวมถึงมอญ ลาว และไทยด้วย ดั้งมีภาพปูนปั้น นักดนตรีและนักร้อง 5 นางที่พบที่เมืองคูบัว จังหวัดราชบุรี ไม่มีเสื้อสักคนเดียว

(คัดลอกส่วนหนึ่งจากบทความ “คือเทพอัปสร สรรพสรรพาวรณ์ เรื่องรองตระศักดิ์เสด็จลงจากฟ้ายาตรหล้าเลิศลักษณ์ค่าใครเขยชักทราบสิ้นสุดสมอง” ในนิตยสารศิลปวัฒนธรรม มีนาคม 2536)

จาก <https://www.silpa-mag.com/>

สถานการณ์	การศึกษา
รูปแบบ	ต่อเนื่อง
จำนวน	การพรรณนา

2. เพราะเหตุใดรูปปั้นสตรีของหลายชนชาติจึงเปลือยอก และมีหลักฐานอะไรบ้างที่ยืนยันเหตุผลนี้

3. ชนชั้นสูงและชนชั้นต่ำของกัมพูชาในอดีตมีอะไรบางอย่างที่เหมือนและแตกต่างกัน จงอธิบาย

เฉลยแบบฝึก

ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี

กิจกรรมที่ 1

ข้อ	ตัวเลือก	คำตอบ
1	3	เผากระดาษเงินทองที่โล่งแจ้ง
2	4	ซาลาเปา
3	3	9 ชื่อ
4	1	นางสีดา เป็นพระภคินีของ นางส่ามนักศึกษา
5	3	ออกเสียงคำไม่เป็นมงคลเมื่อแรกเกิด

กิจกรรมที่ 2

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1.1	สำนักงานกิจการนักเรียนอยู่ข้างอาคารมณีนยา		×
1.2	บ้านพักครูมีทั้งหมด ๒๑ หลัง	×	
1.3	นักเรียนสามารถจอดรถยนต์ได้ที่สถานที่หมายเลข ๓		×
1.4	เสาธงชาติอยู่ตรงข้ามกับหอพระดำรงธรรม	×	
1.5	สถานที่เรียนวิชาศิลปะอยู่หลังอาคาร ๔	×	

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
2.1	ข้อดีของการฉีดยาเข้าเม็ดสิวคือจะทำให้สิวยุบเร็ว	×	
2.2	การฉีดสิวมีโอกาสทำให้อักเสบเป็นหนองได้	×	
2.3	การติดเชื้อใต้ผิวหนังชั้นลึกสามารถรักษาได้ด้วยการฉีดสิว		×
2.4	ร่างกายสามารถสร้างคอลลาเจนได้เอง	×	
2.5	เมื่อฉีดสิวแล้วจะเกิดรอยบวม แล้วจะดีขึ้นใน 3 - 6 เดือน		×

กิจกรรมที่ 3

ข้อ	ข้อความ	คุณสมบัติ
1.	อัจฉริยภาพด้านคิดคำนวณ	ช่างพูด
		เล่นเป็นผู้ใหญ่
2.	อัจฉริยภาพด้านมนุษยสัมพันธ์	ไม่ชอบเล่นเป็นผู้ใหญ่
		ชอบมองวิวทิวทัศน์
3.	อัจฉริยภาพด้านสุนทรียศาสตร์	ชอบฟังเพลง เล่นดนตรี
		พูดไม่เก่ง
4.	อัจฉริยภาพด้านร่างกาย	ไม่ชอบฟังเพลง เล่นดนตรี
		ไม่ชอบมองวิวทิวทัศน์

หัวข้อ	อธิบาย
ไฟล์ล์ - อันดับ	ไฟล์ล์คริสต์เตเชียน อันดับสโตมาโตโปดา
xacuหน้า	มีลักษณะคล้ายกับตักแตกตาข้าว
วิธีหาอาหาร	สร้างแรงดีได้อย่างรุนแรงไปกระทบเหยื่อที่มีเปลือกแข็งให้แตกออก
ขนาด	1 - 30 เซนติเมตร
ที่อยู่อาศัย	อาศัยอยู่ในโพรง หลืบหิน หรือตามซอกในแนวปะการัง

กิจกรรมที่ 4

ข้อ 1

คำตอบที่ถูกต้อง

ฝนทำให้อุณหภูมิของร่างกายลดลงโดยเฉพาะบริเวณโพรงจมูก ที่อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียสร่างกายจะป้องกันไวรัสได้น้อยลง ไรโนไวรัส ที่ทำให้เป็นหวัดจึงเข้าสู่โพรงจมูกได้ง่ายขึ้น เมื่อไวรัสเข้าสู่ร่างกายจะเพิ่มจำนวนทำให้ร่างกายเกิดความผิดปกติ

คำตอบที่ถูกต้องบางส่วน

ตอบเหตุผลไม่ครอบคลุมคำตอบทั้งหมดข้างต้น และไม่เขียนเรียบเรียงเป็นเนื้อความเดียวกัน เช่น

- ฝนทำให้อุณหภูมิของร่างกายลดลงโดยเฉพาะบริเวณโพรงจมูก
- อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียสร่างกายจะป้องกันไวรัสได้น้อยลง
- ไรโนไวรัส ที่ทำให้เป็นหวัดจึงเข้าสู่โพรงจมูกได้ง่ายขึ้น
- ไวรัสเข้าสู่ร่างกายจะเพิ่มจำนวนทำให้ร่างกายเกิดความผิดปกติ
- ฯลฯ

คำตอบที่ไม่ถูกต้อง

ตอบคำถามนอกเหนือจากคำตอบด้านบน

ข้อ 2**คำตอบที่ถูกต้อง**

แนวคำตอบคือ ทำเลียนแบบวิถีชีวิตของผู้หญิงเมื่อในอดีตเมื่อพันกว่าปีก่อน หลักฐานคือ เอกสารของคณะราชทูตจีนที่บันทึกโดยโจวต้ากวาน และ ภาพปูนปั้นนักดนตรีและนักร้อง ๕ นางที่พบที่เมืองคูบัว จังหวัดราชบุรี

คำตอบที่ถูกต้องบางส่วน

แนวคำตอบคือ ทำเลียนแบบวิถีชีวิตของผู้หญิงเมื่อในอดีตเมื่อพันกว่าปีก่อน (แต่ไม่มีหลักฐานประกอบหรือกล่าวถึงหลักฐานไม่ครบถ้วน)

คำตอบที่ไม่ถูกต้อง

ตอบคำถามนอกเหนือจากคำตอบด้านบน

ข้อ 3**คำตอบที่ถูกต้อง**

สิ่งที่เหมือนกันคือ เกล้ามวยผม เปลือยท่อนบน ใช้ผ้าพันเอว และ เดินด้วยเท้าเปล่า

สิ่งที่แตกต่างกันคือ ผ้าถุงที่สวมทับเมื่อออกไปนอกบ้าน และ สิว

คำตอบที่ถูกต้องบางส่วน

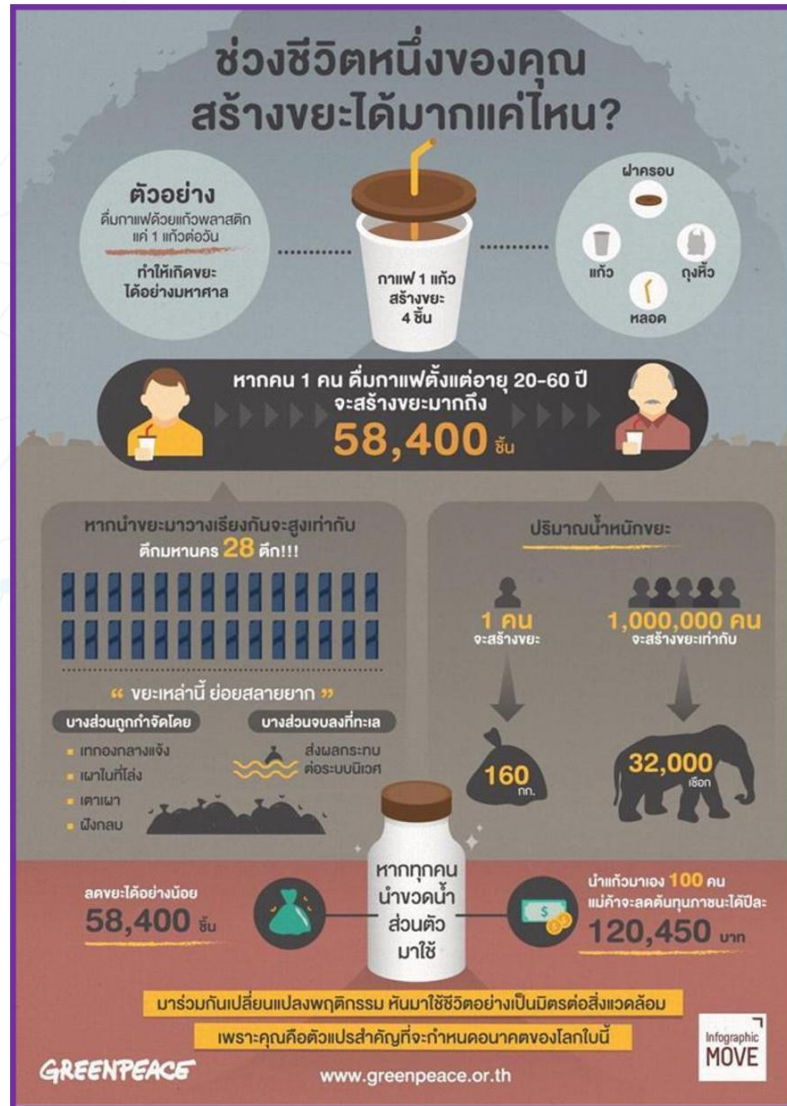
ตอบสิ่งที่เหมือน หรือ สิ่งที่แตกต่างเพียงคำตอบเดียว หรือ ตอบคำถามครบตามประเด็นแต่ไม่ครบถ้วน

คำตอบที่ไม่ถูกต้อง

ตอบคำถามนอกเหนือจากคำตอบด้านบน

แบบทดสอบ

คำชี้แจง อ่านเรื่องที่กำหนดให้ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

1. ข้อใดไม่ใช่ขยะที่เกิดจากการกินกาแฟแก้วพลาสติก (1 คะแนน)

1. แก้วพลาสติก
2. ถังหิ้ว
3. หลอดกาแฟ
4. เศษน้ำแข็ง

ข้อ	คำตอบ

2. ข้อใดไม่ใช่วิธีการกำจัดขยะที่ย่อยสลายยาก (1 คะแนน)

1. ฝังกลบ
2. ทิ้งทะเล
3. ทำปุ๋ยหมัก
4. เผาในที่โล่ง

ข้อ	คำตอบ

3. จากถ้อยความข้างต้น ข้อความต่อไปนี้ เป็นความจริง หรือ ไม่เป็นความจริง (2 คะแนน)

ข้อความ เป็นความจริง จงเขียนเครื่องหมาย X ในช่อง “ใช่”

ข้อความ ไม่เป็นความจริง จงเขียนเครื่องหมาย X ในช่อง “ไม่ใช่”

ที่	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1	คนหนึ่งคนสร้างขยะน้ำหนักเท่าช้างหนึ่งเชือก		
2	ขยะ 58,400 ชิ้นเรียงกันสูงเท่าตึกมหานคร 28 ตึก		
3	การนำแก้วส่วนตัวมาใช้เป็นวิธีการลดขยะวิธีหนึ่ง		

4. หากนำแก้วน้ำส่วนตัวมาใช้เองแทนแก้วกาแฟพลาสติกแม้ว่าจะลดต้นทุนภาชนะได้ปีละกี่บาทต่อคน (2 คะแนน)

5. จงอธิบายรายละเอียดการสร้างขยะของคนหนึ่งคนที่ดื่มกาแฟตั้งแต่อายุ 20 - 60 ปี (4 คะแนน)

เฉลยแบบทดสอบ

1. คำตอบคือ 4 เศษน้ำแข็ง
2. คำตอบคือ 3 ทำปุ๋ยหมัก
3. คำตอบคือ ไม่ใช่ ใช่ ใช่
4. คำตอบคือ 1,204 บาท 50 สตางค์
5. รายละเอียดมีดังนี้

คำตอบที่ได้ 4 คะแนน

คนหนึ่งคนหากดื่มกาแฟตั้งแต่อายุ 20 – 60 ปีนั้นจะสร้างขยะ 58,400 ชิ้น ปริมาณน้ำหนัก 160 กิโลกรัม ขยะเหล่านี้เป็นขยะที่ย่อยสลายยาก ซึ่งเอามาวางเรียงต่อกันจะเท่ากับตึกมหานคร 28 ตึก

คำตอบที่ได้ 2 คะแนน

ตอบเหตุผลไม่ครอบคลุมคำตอบทั้งหมดข้างต้นทุกประเด็น เช่น

- สร้างขยะ 58,400 ชิ้น
- ปริมาณน้ำหนัก 160 กิโลกรัม
- ขยะเหล่านี้เป็นขยะที่ย่อยสลายยาก
- ขยะเอามาวางเรียงต่อกันจะเท่ากับตึกมหานคร 28 ตึก
- ฯลฯ

คำตอบที่ไม่ได้คะแนน

ตอบคำถามนอกเหนือจากคำตอบด้านบน

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียน ร่วมกับนานาชาติ (PISA)

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา การอ่านและพิจารณารวบรวม รหัสนิเทศ ๓๐๒๐๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี เวลา ๕๐ นาที

ผลการเรียนรู้

- อ่านตีความ แปลความ และขยายความวรรณกรรมเรื่องที่สนใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านสารคดีแล้วพบสาระที่ต้องการ โดยสาระนั้นจะสามารถเป็นสาระที่เข้าคู่กับคำถามซึ่งปรากฏชัดเจน เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสิ่งที่อ่าน และมองข้ามสาระอื่นที่ไม่ต้องการได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านสารคดีแล้วหาสาระจากบทอ่านที่มีความกำกวม มองหาสาระที่ต้องการโดยแยกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ที่มีความใกล้เคียงกันได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเข้าถึงและค้นคืน เป็นความสามารถในการค้นหาสาระข้อมูลต่าง ๆ จนพบตำแหน่งของสาระที่ต้องการ โดยในวรรณกรรมประเภทสารคดี เป็นเรื่องราวที่มีเนื้อหาเป็นข้อเท็จจริง ที่มุ่งเสนอความรู้หรือข้อเท็จจริง เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดและสติปัญญา ผู้อ่านจะต้องมุ่งมองหาเฉพาะสาระหรือข้อมูลที่ต้องการ โดยมองข้ามสาระอื่น จำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล รวมถึงการตั้งหรือเลือกและเก็บรวบรวมข้อมูลของสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

สาระการเรียนรู้

ความรู้

- หลักการอ่านสมรรถนะการอ่านของการอ่านตามแนว PISA : การเข้าถึงและค้นคืนสาระ

ทักษะกระบวนการ

- ทักษะการอ่าน
- ทักษะการเขียน
- ทักษะการคิด
- กระบวนการปฏิบัติงานรายบุคคลและกระบวนการการทำงานกลุ่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

ภาวะ / ชิ้นงาน / ร่องรอย / หลักฐานการเรียนรู้

- ทำกิจกรรมในแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี กิจกรรมที่ 1 – 4
- ทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี

การวัดและการประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล
จุดประสงค์การเรียนรู้	ตรวจแบบทดสอบท้ายแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี	แบบทดสอบท้ายแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	การสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน
	การประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง : แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องให้คะแนนที่เห็นสมควรตามความเป็นจริง

เลขที่	พฤติกรรม รายชื่อนักเรียน	พฤติกรรมและระดับคะแนน												รวม		
		ความตรงต่อเวลาและความพร้อมในการเรียน			มุ่งมั่นในการทำงาน			ความสนใจกระตือรือร้นในการเรียน			มีคุณธรรมในการเรียน เช่น ความมีวินัย					
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
....																

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง : แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม สร้างขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องให้คะแนนที่เห็นสมควรตามความเป็นจริง

เลขที่	พฤติกรรม รายชื่อนักเรียน	พฤติกรรมและระดับคะแนน												รวม	
		ความตรงต่อเวลาและความพร้อมในการเรียน			ความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม			การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			มีคุณธรรมในการเรียน เช่น ความซื่อสัตย์				
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
....															

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมินพร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามความเป็นจริงและครูจะประเมินลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เฉพาะนักเรียนที่เข้าเรียน

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ความตรงต่อเวลา	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนช้ากว่ากำหนด แต่ไม่เกิน 10 นาที	เข้าเรียนช้าเกินกว่า 10 นาที
2. ความพร้อมในการเรียน	อุปกรณ์การเรียนครบตามที่ครูกำหนด เช่น เอกสารประกอบการเรียน	อุปกรณ์การเรียนไม่ครบตามที่ครูกำหนด	ไม่นำอุปกรณ์การเรียนมาเลยแม้แต่ชิ้นเดียว
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจพร้อมซักถามแสดงความคิดเห็น	ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ	ไม่ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย
4. ความสนใจความกระตือรือร้นในการเรียน	ปฏิบัติงานที่ครูสั่งทันทีพร้อมกับจดบันทึก และตั้งใจฟังครูสอน	ปฏิบัติงานที่ครูสั่งทันทีพร้อมกับจดบันทึก	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ครูสั่ง
5. มีคุณธรรมในการเรียน เช่น ความมีวินัย	นั่งอยู่กับที่ ไม่เล่น ไม่พูดคุยเวลาครูสอน	นั่งอยู่กับที่ ไม่เล่น แต่พูดคุยกับเพื่อน	เดินในห้องโดยไม่ได้รับอนุญาต

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

- คะแนนรวม 11 - 15 หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดี
- คะแนนรวม 6 - 10 หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พอใช้
- คะแนนรวม 5 หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมินพร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามความเป็นจริงและครูจะประเมินลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เฉพาะนักเรียนที่เข้ากลุ่ม

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ความตรงต่อเวลา	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนช้ากว่ากำหนด แต่ไม่เกิน 10 นาที	เข้าเรียนช้าเกินกว่า 10 นาที
2. ความพร้อมในการเรียน	นำอุปกรณ์การเรียนมาครบตามที่ครูกำหนด เช่น หนังสือเรียน ใบความรู้ แบบฝึก	นำอุปกรณ์การเรียนมาไม่ครบตามที่ครูกำหนด	ไม่นำอุปกรณ์การเรียนมาเลยแม้แต่ชิ้นเดียว
3. ความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม	ทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจให้ความร่วมมือกับเพื่อนและครูผู้สอนอย่างเต็มความสามารถ	พูดคุยเล่นกับเพื่อนในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม ต้องให้ครูตักเตือน 1 – 2 ครั้ง	ไม่สนใจทำกิจกรรมกลุ่ม นั่งเฉย หรือพูดคุยเล่นกับเพื่อนในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม ต้องให้ครูตักเตือนถึง 3 ครั้งขึ้นไป
4. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	แสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำกิจกรรม	แสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ แต่ไม่รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่น เช่น พูดโน้มน้าวให้เพื่อนเชื่อในความคิดของตนเองเท่านั้น	ไม่แสดงความคิดเห็นหรือทะเลาะกับเพื่อนในกลุ่มโดยใช้วาจาไม่สุภาพ
5. มีคุณธรรมในการเรียน เช่น ความซื่อสัตย์	ตั้งใจสรุปความรู้ที่ได้ลงในใบงาน ไม่ลอกเพื่อน พยายามสรุปความรู้เป็นความเข้าใจของตนเอง	ตั้งใจสรุปความรู้ที่ได้ลงในใบงาน มีลอกเพื่อนบ้าง 1 – 2 ครั้ง ในส่วนที่ไม่สามารถสรุปได้	ไม่ตั้งใจสรุปความรู้ที่ได้ รอลอกเพื่อนอย่างเดียว

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

- คะแนนรวม 11 - 15 หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดี
 คะแนนรวม 6 - 10 หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พอใช้
 คะแนนรวม 5 หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ควรปรับปรุง

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

ครูกล่าวทักทายพร้อมเตรียมความพร้อมในการเรียนให้กับนักเรียนจากนั้นให้นักเรียนดูภาพต่อไปนี้

แล้วสุ่มนักเรียนจำนวน 2 คน ออกมาทำกิจกรรมโดยให้คนที่ 1 ดูภาพแล้วตั้งคำถาม ส่วนคนที่ 2 ดูภาพแล้วตอบคำถามของคนที่ 1 ให้ได้ จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนโดยกล่าวถึงคุณสมบัติของนักอ่าน

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

- ครูบรรยายประกอบการซักถามเกี่ยวกับ สมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระ
- ครูบรรยายประกอบการซักถามเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกตามคำชี้แจงการใช้แบบฝึก
- ครูแบ่งกลุ่มละความสามารถจำนวนกลุ่มละ 3 – 4 คน (โดยพิจารณาจากผลการเรียนวิชาภาษาไทยในปีการศึกษาที่ผ่านมา)
- นักเรียนศึกษาคำชี้แจงการใช้แบบฝึก ใบความรู้ และลงมือทำแบบฝึกชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี โดยสามารถปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนในกลุ่มได้ โดยครูคอยควบคุมและให้คำปรึกษานักเรียนในการทำกิจกรรม และตอบข้อซักถามของนักเรียนที่มีต่อข้อคำถามต่าง ๆ

กิจกรรมรวบยอด

- นักเรียนและครูร่วมกันตรวจคำตอบของแบบฝึก พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในข้อคำถามที่นักเรียนสงสัย และร่วมกันสรุปบทเรียน โดยสุ่มนักเรียน 2 – 3 คนตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียน
- นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกภายในเวลาที่กำหนด (10 นาที) เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จครูรวบรวมกระดาษคำตอบเพื่อนำไปตรวจ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลร่วมกับนานาชาติ (PISA) ชุดที่ 1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ อ่านสารคดี

รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้

การเข้าถึงและค้นคืน หมายถึง ความสามารถในการค้นหาสาระข้อมูลต่าง ๆ จนพบตำแหน่งของสาระที่ต้องการ มุ่งมองหาเฉพาะสาระหรือข้อมูลที่ต้องการ โดยมองข้ามสาระอื่น จำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล รวมถึงการตั้งหรือเลือกและเก็บรวบรวมข้อมูลของสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

กลวิธีการอ่านตามสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระ

1. ผู้อ่านต้องมองหาว่า คำถามนั้นถามอะไร เช่น ใครทำ ทำอะไร ทำที่ไหน ทำอย่างไร หรือทำทำไม ซึ่งคำตอบเหล่านั้นจะพบเจอได้ในสาระที่อ่าน
2. ผู้อ่านต้องมองหาสาระหรือข้อมูลที่ต้องการโดยมองข้ามสาระอื่น ๆ ไป เช่น การมองหาคำตอบที่เข้าคู่กับคำถาม
3. ผู้อ่านต้องมองหาคำตอบที่เหมือนกัน หรือสาระความหมายคล้ายคลึงกัน ระหว่างสาระที่บอกไว้ในคำถาม
4. ผู้อ่านต้องใช้ทักษะจำแนก หรือบอกความแตกต่างของสาระที่มีความใกล้เคียงกัน

ขั้นตอนการอ่านตามสมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระ

ผู้อ่านจะต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนก่อนอ่าน

1. อ่านสำรวจถ้อยความ เพื่อจะได้ทราบรูปแบบของสิ่งที่อ่าน ได้แก่ ชื่อถ้อยความ ลักษณะของถ้อยความ ประเภทของถ้อยความ แหล่งที่มาของถ้อยความ นำข้อมูลที่ได้มาเลือกใช้วิธีอ่านอย่างเหมาะสม
2. อ่านสำรวจคำถาม ให้ทราบจำนวนข้อความ รูปแบบของคำถาม และรูปแบบของการตอบ เช่น แบบเลือกตอบธรรมดา เลือกตอบเชิงซ้อน แบบเขียนข้อความ ลากเส้น หรือทำเครื่องหมาย ฯลฯ

ขั้นตอนระหว่างอ่าน

1. ผู้อ่านต้องอ่านใจท้อย่างละเอียด แล้วมองหาคำถามว่าอยู่ส่วนใด และคำถามนั้นถามอะไร
2. อ่านถ้อยความแล้วค้นหาสาระที่ต้องการให้พบ โดยสาระนั้นจะต้องเป็นสาระที่เข้าคู่กับคำถามซึ่งปรากฏชัดเจน เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสิ่งที่อ่าน และมองข้ามสาระอื่นที่ไม่ต้องการ

3. อ่านถ้อยความหาสาระจากถ้อยความที่มีความกำกวม มองหาสาระที่ต้องการโดยแยกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ที่มีความใกล้เคียงกัน

4. สาระที่คำถามต้องการ ต้องเลือกข้อความที่ปรากฏในถ้อยความที่อ่านเท่านั้น
ขั้นตอนหลังอ่าน

1. นำคำตอบที่ได้มาตอบคำถามตามรูปแบบของข้อสอบ

2. อ่านสำรวจคำตอบเพื่อทบทวนความถูกต้อง

บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

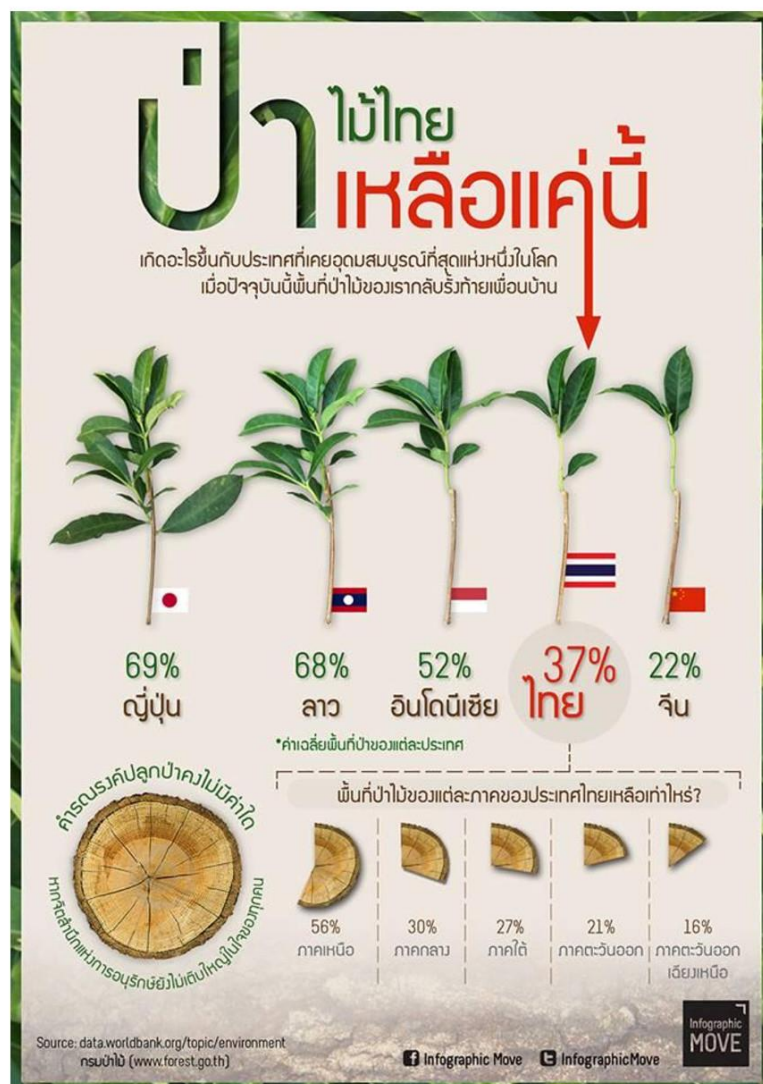
ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้องที่สุดลงกระดาษคำตอบ อ่านทอ่านต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 1 - 3

1. พื้นที่ป่าไม้ของทุกภาคในประเทศไทยรวมกันมีพื้นที่เท่าใด (0.5 คะแนน)

1. ร้อยละ 37 ของพื้นที่ประเทศไทย
2. ร้อยละ 100 ของพื้นที่ประเทศไทย
3. ร้อยละ 37 ของพื้นที่ป่าในประเทศไทย
4. ข้อมูลไม่เพียงพอ ไม่สามารถสรุปได้

คำตอบ 1. ร้อยละ 37 ของพื้นที่ประเทศไทย

2. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (0.5 คะแนน)

1. ภาคเหนือมีพื้นที่ป่าร้อยละ 56 ของพื้นที่ภาคเหนือ
2. พื้นที่ป่าของ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ รวมกันน้อยกว่าพื้นที่ป่าของภาคเหนือ
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าทั้งหมด ร้อยละ 79 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. พื้นที่ป่าไม้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าพื้นที่ป่าไม้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำตอบ 2. พื้นที่ป่าของ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ รวมกันน้อยกว่าพื้นที่ป่าของภาคเหนือ

3. จุดมุ่งหมายสำคัญของบทอาณัติคืออะไร (0.5 คะแนน)

1. แสดงให้เห็นความแตกต่างของพื้นที่ป่าไม้ของประเทศต่างๆ
2. ปลุกจิตสำนึกให้ร่วมกันปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าให้ประเทศไทย
3. ให้ตระหนักถึงปัญหาของป่าไม้ในประเทศไทยที่พื้นที่เหลือน้อย
4. ให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ที่เป็นตัวชี้วัดความเจริญของประเทศ

คำตอบ 3. ให้ตระหนักถึงปัญหาของป่าไม้ในประเทศไทยที่พื้นที่เหลือน้อย

อ่านบทอ่านต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 4 - 7

ช่อนกลืน

คำร้อง ปาล์มมี, วีระรัฐ ทิพยเมณฑล, พีระชาติ สุขสำราญ
ทำนอง ปาล์มมี, วีระรัฐ ทิพยเมณฑล
เรียบเรียง อธิราช ปิ่นทอง, อธิวัฒน์ ปิ่นทอง, เจนวิทย์ จันทร์ปัญญาวงศ์, กฤตธี แสงดี
สังกัด Genie Records

Intro : / C / C / Am / F /
/ F / F / G / G /

C Am
ลมอ่อนพัดโชยมา น้ำตากก็ไหลริน เหลือเพียงกลิ่นหัวใจ คลั่งไปกับความเหงา
F G
รักยังไม่จางไป ตรึงติดขัดดวงใจ ยังหอมรัญจวนชวนให้ฝัน
C
เคยแอบแนบเคียงกาย อิงแอบ มิรู้คลาย
Am F
ใต้เงาของแสงจันทร์ เย้ายวนไม่เลือนหาย
F G
ซ่อนเก็บไว้ข้างใน ตรงสุดลึกดวงใจ ถนนเธออยู่ในนั้น

C Am
* คงไว้ได้แค่กลิ่นที่ไม่เคยเลือนลา ยังหอมดังวันเก้ายามเมื่อลมโชยมา
F G
ทิ้งไว้เพียงอดีตที่ไม่เคยหวนมา ซ่อนเธอไว้ในใจ

Instru : / C / C / Am / F /

C
เจ้าดอกไม้ช่อนกลืน หอมมาดลึกเกินใคร
Am F
หอมเกินหูกห้ามใจ ทุกคราวต้องหวนไหว
F G
ร้อยเก็บเจ้ามาลัย พัดเธอไว้ในใจ เพื่อคงกลิ่นหอมไว้อย่างนั้น

ซ้ำ (*)

Instru : / Dm / Am / Em / G / (2 Times)

ซ้ำ (*)

C Am
ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ.. ฮือ ฮือ ฮือ.. เคยแอบแนบเคียงกาย
F G
ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ.. ซ่อนเธอไว้ในใจ (ซ่อนเธอไว้ในใจ)
C Am
ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ.. ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ..
F G
ทิ้งไว้เพียงอดีตที่ไม่เคยหวนมา (ซ่อนเธอไว้ในใจ)

Outro : / C / C / Am / Am /
/ F / F / G / G / C /

chordzaa.com

4. ในท่อนอินโทรนักดนตรี**ไม่ได้**เล่นคอร์ดีโด (0.5 คะแนน)

1. จี
2. เอฟ
3. อี ไมเนอร์
4. เอ ไมเนอร์

คำตอบ 3. อี ไมเนอร์

5. จากเนื้อเพลง “ซ่อนกลิ่น” หากนำเพลงนี้ไปร้องนักร้องจะต้องพูดข้อความว่า “ซ่อนเธอไว้ในใจ” ก็ครั้งในการร้องเพลงนี้เต็มเพลง 1 รอบ (0.5 คะแนน)

1. 4 ครั้ง
2. 5 ครั้ง
3. 6 ครั้ง
4. 7 ครั้ง

คำตอบ 3. 6 ครั้ง

6. ข้อความใดที่แสดงถึงศักยภาพในด้านวรรณศิลป์ของผู้แต่งเพลงนี้มากที่สุด (0.5 คะแนน)

1. ลมอ่อนพัดโชยมา น้ำตาก็ไหลรินเหลือเพียงกลิ่นหัวใจ คลุ้งไปกับความเหงา
2. เจ้าดอกไม้ซ่อนกลิ่น หอมบาดลึกเกินใคร หอมเกินหักห้ามใจ ทุกคราวต้องหวนไหว
3. ร้อยเก็บเจ้ามาลัย ทัดเธอไว้ในใจ เพื่อคงกลิ่นหอมไว้อย่างนั้น
4. คงไว้ได้แค่กลิ่นที่ไม่เคยเลือนลา ยังหอมดั่งวันเก่ายามเมื่อลมโชยมา

คำตอบ 3. ร้อยเก็บเจ้ามาลัย ทัดเธอไว้ในใจ เพื่อคงกลิ่นหอมไว้อย่างนั้น

7. จากเนื้อเพลง “ซ่อนกลิ่น” มีความสอดคล้องกับค่านิยมของผู้หญิงไทยในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร ให้นักเรียนอธิบายพร้อมยกตัวอย่างประกอบอย่างน่าเชื่อถือ (2 คะแนน)

เกณฑ์การตรวจ

ประเด็น	ถูกต้อง (2)	ถูกต้องบางส่วน (1)	ไม่ถูกต้อง (0)
1. ความครบถ้วน	ตอบคำถามครบถ้วนทั้ง 3 ประเด็น คือ 1. ความคิดเห็น 2. เหตุผลสนับสนุน 3. แสดงหลักฐานประกอบ	ตอบคำถามเพียง 2 ประเด็น	ตอบคำถามเพียง 1 ประเด็น หรือไม่ตอบคำถาม
2. ความสมเหตุสมผล	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมของผู้หญิงไทยในปัจจุบัน โดยมีการอ้างอิงความรู้นอกเหนือจากบทอ่านมาประกอบ	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมของผู้หญิงไทยในปัจจุบัน โดยใช้เพียงเนื้อหาที่ปรากฏในบทอ่าน	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับคำถาม หรือผิดประเด็น
3. การเรียบเรียง	เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ คือตอบคำถามที่ละคำถาม และมีคำเชื่อมเข้าหาคำตอบตอนต่อไป โดยคำตอบจะต้องไม่คัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งของบทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ โดยมีคำตอบบางส่วนคัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งของบทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาไม่เป็นระบบ หรือคัดลอกข้อความของบทอ่านทั้งหมด

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

- คะแนนรวม 4 – 6 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้อง (2 คะแนน)
- คะแนนรวม 2 – 3 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้องบางส่วน (1 คะแนน)
- คะแนนรวม 0 – 1 หมายถึง เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้อง (ไม่ได้คะแนน)

อ่านบทอ่านต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8 – 12

เหล่า... ไม่เคยปราณีใคร ตับพัง... ทุกครั้งที่ดื่ม

เมื่อดื่มเหล้า เซลล์ตับกำจัดสารพิษจากแอลกอฮอล์ ทำให้ตับสูญเสียการทำงานเกิดไขมันสะสมในตับ

ยิ่งดื่มมาก เซลล์ตับยังทำงานหนักและถูกทำลายมากขึ้น สารพิษถูกกำจัดได้น้อยลง เ็นไขมันสูงขึ้น กลายเป็นตับอักเสบ และไขมันแทรกตับ

ทุกครั้งที่ดื่ม เซลล์ยังทำงานหนัก จะเกิดการอักเสบและเป็เนอเนื้อเยื่อตับ จนเป็นตับแข็งและมะเร็งตับในที่สุด

สุดท้าย ตับตายไม่รู้ตัว!

ตับ... ผู้จัดการใหญ่ที่สุดของร่างกาย
หน้าที่สำคัญขณะยังมีชีวิต

สร้าง/ส่งออกสารอาหาร
สร้างโปรตีนช่วยจับน้ำเกลือแร่ และโปรตีนที่ช่วยในการแข็งตัวของเลือด

ผลิตน้ำดี
ทำหน้าที่ละลายไขมัน ช่วยในการย่อยอาหาร

เป็นคลังเก็บรักษาพลังงาน
สะสมสารอาหารและวิตามินที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

รักษาความสะอาด
ทำหน้าที่กำจัดของเสียและสารพิษต่าง ๆ เช่น แอลกอฮอล์

เป็นเกราะกำบังให้ร่างกาย
สร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันและทำลายเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกาย

สาเหตุการตาย
ดื่มหนัก ตับแข็งตาย เพราะแอลกอฮอล์

ปรึกษาเลิกเหล้า โทร.1413

“ พักดื่ม = พักตับ = ตับฟื้นฟู ”

8. บทอ่านนี้จัดทำขึ้นในโอกาสสำคัญโอกาสใด (0.5 คะแนน)

1. วันเข้าพรรษา
2. วันอนามัยโลก
3. วันออกพรรษา
4. วันต่อต้านยาเสพติด

คำตอบ 1. วันเข้าพรรษา

9. ข้อใด **ไม่ใช่** ผลที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อตับ (0.5 คะแนน)

1. เซลล์ตับทำงานหนัก
2. ตับหยุดทำงาน
3. เป็นแผลในเนื้อเยื่อตับ
4. เอ็นไขว้ในตับสูงขึ้น

คำตอบ 2. ตับหยุดทำงาน

10. ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางให้สัมพันธ์กับข้อความที่กำหนดให้ (1 คะแนน)

ข้อ	ข้อความ	คำตอบ
10.1	เบอร์โทรศัพท์สำหรับผู้ต้องการเลิกดื่มสุรา	
10.2	ผู้จัดการใหญ่ที่สุดของร่างกาย	

คำตอบ 10.1 1413 10.2 ตับ

11. ให้นักเรียนบอกหน้าที่สำคัญของตับ 2 ข้อ (1 คะแนน)

ข้อ	คำตอบ
11.1	
11.2	

คำตอบ

- สร้างโปรตีนช่วยอุ้มน้ำ เกลือแร่ และโปรตีนที่ช่วยในการแข็งตัวของเลือด
- ผลิตน้ำดี
- สะสมสารอาหารและวิตามินที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
- กำจัดของเสียและสารพิษต่าง ๆ
- สร้างภูมิคุ้มกัน

12. ให้นักเรียนบอกชนิดของโรคที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ และเหตุผลของการเกิดโรสดังกล่าว โดยใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องสนับสนุนคำตอบ (1 คะแนน)

ชื่อโรค	เหตุผล

คำตอบ

ชื่อโรค	เหตุผล
ไขมันสะสมในตับ	ตับสูญเสียการทำงาน
ตับอักเสบ และ ไขมันแทรกตับ	สารพิษถูกตับกำจัดได้น้อยลง เอ็นไซม์ในตับสูงขึ้น
ตับแข็ง และ มะเร็งตับ	เกิดภาวะพังผืด และ เป็นแผลในเนื้อเยื่อตับ

อ่านบทอ่านต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 13 – 16

<p>คุ้มครองตัวคุณ</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ อุบัติเหตุ + 5 โรคร้ายแรง สูงสุดถึง 800,000 บาท* ✓ ค่ารักษาพยาบาลสูงสุด 30,000 บาท/วัน* ✓ บัตรรักษาพยาบาล ไม่ต้องสำรองจ่าย 	<p>จ่ายเบาๆ เริ่มเพียง...</p> <p>วันละ 11 บาท*</p> <ul style="list-style-type: none"> ฟรี คุ้มครองคนที่คุณรัก (เฉพาะอุบัติเหตุ) ฟรี คุ้มครองเฉพาะอุบัติเหตุ สูงสุดถึง 300,000 บาท* ฟรี ค่ารักษาพยาบาลสูงสุด 10,000 บาท/ครั้ง*
<p>*เงื่อนไขเป็นไปตามที่กรมธรรม์กำหนด การส่งเสริมการขายนี้จัดทำขึ้นโดยบริษัท ซีทีน่า ไบรดาเกอร์จ แอนด์ มาร์เก็ตติ้ง (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ซื้อควรทำความเข้าใจในรายละเอียดความคุ้มครอง และเงื่อนไขก่อนตัดสินใจทำประกันภัยทุกครั้ง</p>	

13. สิทธิประโยชน์ในข้อใดที่คนที่คุณรักจะได้จากการซื้อประกันฉบับนี้ (0.5 คะแนน)

1. ค่าคุ้มครองกรณีตรวจพบ 5 โรคร้ายแรง
2. ไม่ต้องสำรองค่าใช้จ่ายในการเข้ารักษาพยาบาล
3. เบิกค่าใช้จ่ายสูงสุดเหมือนนอนโรงพยาบาล 30,000 บาทต่อวัน
4. ค่าคุ้มครองกรณีเกิดอุบัติเหตุค่ารักษาพยาบาล 10,000 บาทต่อครั้ง

คำตอบ 4. ค่าคุ้มครองกรณีเกิดอุบัติเหตุค่ารักษาพยาบาล 10,000 บาทต่อครั้ง

14. ข้อมูลใดที่ไม่ปรากฏในบทอ่านนี้ (0.5 คะแนน)

1. สิทธิประโยชน์
2. ค่าเบี้ยประกันภัย
3. ชื่อบริษัทประกันภัย
4. โรคร้ายแรงที่คุ้มครอง

คำตอบ 4. โรคร้ายแรงที่คุ้มครอง

15. ประกันภัยฉบับนี้มีจุดเด่นอะไรที่สำคัญที่สุดที่บริษัทประกันภัยนี้ใช้ในการโฆษณา (2 คะแนน)

คำตอบ

คำตอบ ประกันที่ซื้อ 1 ฉบับแต่คุ้มครอง 2 คน

16. ประกันภัยฉบับนี้เหมาะกับบุคคลลักษณะใด เพราะอะไร จงให้เหตุผลประกอบพร้อมหลักฐานสนับสนุนจากบทอ่านอย่างเหมาะสม 2 เหตุผล (2 คะแนน)

เกณฑ์การตรวจ

ประเด็น	ถูกต้อง (2)	ถูกต้องบางส่วน (1)	ไม่ถูกต้อง (0)
1. ความครบถ้วน	ตอบคำถามครบถ้วนทั้ง 3 ประเด็น คือ 1. ความคิดเห็น 2. เหตุผลสนับสนุน 3. แสดงหลักฐานประกอบ	ตอบคำถามเพียง 2 ประเด็น	ตอบคำถามเพียง 1 ประเด็น หรือไม่ตอบคำถาม
2. ความสมเหตุสมผล	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่แสดงถึงผลประโยชน์ที่บุคคลนั้นจะได้รับอย่างเต็มที่ถ้าหากทำประกันฉบับนี้ โดยนำสิทธิประโยชน์ที่จะได้ในการทำประกันครั้งนี้ จากบทอ่านมาสนับสนุนคำตอบ	ให้เหตุผล และแสดงถึงผลประโยชน์ที่บุคคลนั้นจะได้รับอย่างเต็มที่ถ้าหากทำประกันฉบับนี้ โดยไม่ได้นำสิทธิประโยชน์ที่จะได้ในการทำประกันครั้งนี้จากบทอ่านมาสนับสนุนคำตอบ	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับคำถาม หรือผิดประเด็น
3. การเรียบเรียง	เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ คือคำถามที่ละคำถาม และมีคำเชื่อมเข้าหาคำตอบตอนต่อไป โดยคำตอบจะต้องไม่คัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งของบทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ โดยมีคำตอบบางส่วนคัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งของบทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาไม่เป็นระบบ หรือคัดลอกข้อความของบทอ่านทั้งหมด

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

- คะแนนรวม 4 – 6 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้อง (2 คะแนน)
- คะแนนรวม 2 – 3 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้องบางส่วน (1 คะแนน)
- คะแนนรวม 0 – 1 หมายถึง เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้อง (ไม่ได้คะแนน)

อ่านบทอ่านต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 17 – 19

ปลาทูโหม้

แม่ของผมเป็นคนทำอาหารที่บ้านประจำทุกวัน คืนหนึ่งหลังจากที่แม่ทำงานหนักมาตลอดทั้งวันแม่กลับบ้านมาด้วยความเหนื่อยล้าและทำอาหารเย็นให้เราตามปกติที่โต๊ะอาหาร แม่วางจานที่มีปลาทูโหม้ เกรียม บนโต๊ะต่อหน้าพ่อและทุก ๆ คน ผมรู้ว่าแต่ละคนจะว่าอย่างไรแต่พ่อไม่พูดอะไรและตั้งหน้าตั้งตากินปลาทูโหม้ตัวนั้นและหันมาถามผมว่าที่โรงเรียนเป็นอย่างไรบ้าง

คืนนั้นหลังอาหารเย็นผมจำได้ว่าได้ยินแม่ขอโทษพ่อที่ทอดปลาทูโหม้และผมไม่เคยลืมที่พ่อพูดกับแม่เลย "โอ๊ย ผมชอบปลาทูทอดเกรียม ๆ อร่อยมากนะแม่"

คืนต่อมาผมเก็บคำถามในใจก่อนนอน และถามพ่อว่า "พ่อชอบปลาทูทอด เกรียม ๆ จริง ๆ เหมอ" พ่อลูบหัวผม และตอบว่า "แม่ของลูกทำงานหนัก มาทั้งวันปลาทูโหม้ 1 ตัว ไม่เคยทำร้ายใคร แต่คำพูดที่ต่อว่ากันนั้นต่างหาก ที่จะทำร้ายกัน"

17. จุดมุ่งหมายในการแต่งของเรื่อง "ปลาทูโหม้" ตรงกับข้อใดมากที่สุด (0.5 คะแนน)

1. อบรมสั่งสอน
2. บอกเล่าเรื่องราว
3. แสดงความคิดเห็น
4. เปรียบเทียบให้เข้าใจ

คำตอบ 1. อบรมสั่งสอน

18. สำนวนใดเหมาะสมกับเหตุการณ์ในเรื่องนี้มากที่สุด (0.5 คะแนน)

1. ลงเรือลำเดียวกัน
2. บัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่น
3. เป็นลูกให้แทนพ่อ เป็นหน่อให้แทนลำ
4. ไม้ลำเดียวยังต่างปล้อง พี่กับน้องยังต่างใจ

คำตอบ 2. บัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่น

19. นักเรียนเห็นด้วยกับแนวคิดของ "พ่อ" หรือไม่ ให้นักเรียนบอกเหตุผลพร้อมยกหลักฐานประกอบความคิดเห็นอย่างน่าเชื่อถือ (2 คะแนน)

เกณฑ์การตรวจ

ประเด็น	ถูกต้อง (2)	ถูกต้องบางส่วน (1)	ไม่ถูกต้อง (0)
1. ความครบถ้วน	ตอบคำถามครบถ้วนทั้ง 3 ประเด็น คือ 1. ความคิดเห็น 2. เหตุผลสนับสนุน 3. แสดงหลักฐานประกอบ	ตอบคำถามเพียง 2 ประเด็น	ตอบคำถามเพียง 1 ประเด็น หรือไม่ตอบคำถาม
2. ความสมเหตุสมผล	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่เกี่ยวกับการใช้คำพูดของคนในครอบครัว โดยมีการอ้างอิงความรู้นอกเหนือจากบทอ่านมาประกอบ	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่หลักฐานที่เกี่ยวกับการใช้คำพูดของคนในครอบครัว โดยใช้เพียงเนื้อหาที่ปรากฏในบทอ่าน	ให้เหตุผล และแสดงหลักฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับคำถาม หรือผิดประเด็น
3. การเรียบเรียง	เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ คือตอบคำถามที่ละคำถาม และมีคำเชื่อมเข้าหาคำตอบตอนต่อไป โดยคำตอบจะต้องไม่คัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งของบทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ โดยมีคำตอบบางส่วนคัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งของบทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาไม่เป็นระบบ หรือคัดลอกข้อความของบทอ่านทั้งหมด

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

- คะแนนรวม 4 – 6 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้อง (2 คะแนน)
- คะแนนรวม 2 – 3 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้องบางส่วน (1 คะแนน)
- คะแนนรวม 0 – 1 หมายถึง เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้อง (ไม่ได้คะแนน)

อ่านบทอ่านต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 20 – 23

โรคซึมเศร้า

เราควร

ใกล้ชิด (ยังใจ)

โรคซึมเศร้าเป็นภัยเงียบที่รุนแรง
การรักษาด้วยยาร่วมกับรักษาทางจิตใจ
รวมถึงคนรอบข้างสามารถช่วย
ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเป็นสิ่งสำคัญ

สิ่งที่ควรทำ

**ปรับความเข้าใจ
คนป่วยไม่ได้อ่อนแอ**
สารเคมีและระบบฮอร์โมน
ในสมองเปลี่ยนไป ความคิดเปลี่ยน
มองแง่ลบ ห้ามตัวเองให้หยุดเศร้าไม่ได้

**ถามเมื่อเขาเริ่มพูดเหมือน
ไม่อยากมีชีวิตอยู่**
เป็นช่วงสำคัญต้องการผู้ฟัง
เปิดโอกาสให้เขาระบายออกมา
เพื่อที่จะช่วยได้อย่างทันท่วงที

**ทำให้เขารู้ว่าอยู่ข้างๆ
พร้อมจะช่วยเหลือ**
เป็นกำลังใจ พาไปทำกิจกรรม
ลดการจมอยู่กับตัวเอง

**สิ่งที่เขาต้องการคือ
ผู้พร้อมรับฟังปัญหา**
เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังอย่างใส่ใจ เข้าใจ
เมื่อเขาระบายอย่าเพิ่งขัดจังหวะ

**พอเขาได้ระบาย
เขาจะพร้อมรับฟัง**
ช่วงนี้แนะนำให้ผู้ป่วยได้ แต่หากผู้ป่วย
ยังคงอยากฆ่าตัวตายอยู่ ควรพาไป
ปรึกษาแพทย์ หรือ สายด่วน 1323

สิ่งที่ควรเลี่ยง

- ❌ อย่างบอว่า **“ไม่ควรเศร้าในเรื่องแค่นี้”**
ผู้ป่วยจะเป็นทุกข์ รู้สึกด้อยค่ามากกว่าเดิม
- ❌ หากผู้ป่วยพูดเรื่องอยากตายห้ามพูดว่า
อย่าสร้างความเดือดร้อนให้คนอื่น

อย่าคิดมาก

ให้เลิกคิด

ผู้ป่วยจะรู้สึกว่าคุณไม่สนใจปัญหา
อาจตัดสินใจผิดพลาด !!

“คนรอบข้างผู้ป่วยซึมเศร้าเป็นยาใจสำคัญ
ที่สามารถช่วยกับรักษา
โรคซึมเศร้าให้หายได้อย่างยั่งยืน”

Source: goo.gl/lJrkqv

20. ข้อใดมีความสัมพันธ์กับคำว่า “ใกล้ชิด” ในถ้อยความมากที่สุด (0.5 คะแนน)

1. อยู่ติดกัน
2. สนับสนุนกัน
3. ไม่แตกต่างกัน
4. ดูแลช่วยเหลือกัน

คำตอบ 4. ดูแลช่วยเหลือกัน

21. บทอ่านนี้ต้องการนำเสนอเรื่องใดมากที่สุด (0.5 คะแนน)

1. วิธีปฏิบัติตนเมื่ออยู่กับผู้ป่วยโรคซึมเศร้า
2. วิธีการแก้ปัญหาของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า
3. พฤติกรรมเสี่ยงของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า
4. พฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติต่อผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

คำตอบ 1. วิธีปฏิบัติตนเมื่ออยู่กับผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

22. คำพูดใดไม่ควรพูดกับผู้ป่วยโรคซึมเศร้า (0.5 คะแนน)

1. เล่ามา ฉันจะรับฟังเรื่องของคุณเอง
2. คุณยังมีเพื่อน ๆ อีกมากมายรอคุณอยู่
3. คุณจะทำอะไรก็คิดถึงคนข้างหลังคุณให้มาก ๆ นะ
4. ชีวิตของคุณมันมีค่ามากนะ ฉันจะเป็นกำลังใจให้คุณเสมอ

คำตอบ 3. คุณจะทำอะไรก็คิดถึงคนข้างหลังคุณให้มาก ๆ นะ

23. จากถ้อยความข้างต้น ข้อความต่อไปนี้ เป็นความจริง หรือ ไม่เป็นความจริง (2 คะแนน)

- หากข้อความ เป็นความจริง จงเขียนเครื่องหมาย x ในช่อง “ใช่”
หากข้อความ ไม่เป็นความจริง จงเขียนเครื่องหมาย x ในช่อง “ไม่ใช่”

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
23.1	เมื่อผู้ป่วยโรคซึมเศร้ามีปัญหาสามารถโทรหาสายด่วน ๑๓๒๓ เพื่อรักษาได้		
23.2	การทำให้ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเห็นคุณค่าของตนเองเป็นการช่วยเหลือผู้ป่วยวิธีหนึ่ง		
23.3	หากผู้ป่วยโรคซึมเศร้ารู้สึกเครียดมาก ๆ ควรปล่อยให้ผู้ป่วยพักผ่อนเงียบ ๆ		

คำตอบ ไม่ใช่ ใช่ ไม่ใช่

อ่านต่อหน้าต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 24 - 27

เมื่อ **โซเดียม** อยู่รอบๆตัวเรา

ซูปก้อน
ใส่ปรุงอาหารที่อร่อยแต่
เติมไปด้วยโซเดียม

มะกั่วที่งั้นสำเร็จรูป
ลวกแล้วอ่อมก็เติมไป
ด้วยโซเดียม

ขนมกรุบกรอบ
เด็กๆชอบทานก็เติม
ไปด้วยโซเดียม

อาหารแปรรูปและซอสปรุงรส
เปิดตู้เย็นมาเจอ
แต่โซเดียม

ขนมที่ใส่ผงชู
เค้ก ขนมปัง คุกกี้
ก็มีโซเดียม

คนไทยกินเค็มสูงกว่าปกติ
ถึง 2 เท่า เสี่ยงไตพัง
ความดันโลหิตสูง
มาลาพฤษภาคม
อันตรายที่เค็ม
ก็เนอะ

f ต่อมาสุขแตก

24. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญของบทอ่านข้างต้น (0.5 คะแนน)

1. ให้ความรู้
2. โนมน้ำใจ
3. บอกข้อดี ข้อเสีย
4. ชี้ให้เห็นความต่าง

คำตอบ 2. โนมน้ำใจ

25. อาหารเมนูใดน่าจะมีปริมาณโซเดียมน้อยที่สุด (0.5 คะแนน)

1. หมูย่างน้ำจิ้มแจ่ว
2. วุ้นซ่าหริ่มน้ำกะทิ
3. ต้มแซ่บกระดูกอ่อน
4. ขนมปังปังหมูหยองพริกเผา

คำตอบ 2. วุ้นซ่าหริ่มน้ำกะทิ

26. จากบทอ่านข้างต้น ข้อความต่อไปนี้ เป็นความจริง หรือ ไม่เป็นความจริง (2 คะแนน)

หากข้อความ เป็นความจริง จงเขียนเครื่องหมาย X ในช่อง ใช่

หากข้อความ ไม่เป็นความจริง จงเขียนเครื่องหมาย X ในช่อง ไม่ใช่

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
26.1	ในปริมาตรเท่ากันขนมปังมีปริมาณโซเดียมน้อยกว่าซูปก๊อ		
26.2	การลดปริมาณการบริโภคโซเดียมทำให้ลดความเสี่ยงในการเกิดโรคไต		
26.3	อาหารทุกชนิดที่ไม่ได้ปรุงสุกด้วยตนเองล้วนแต่มีโซเดียมมาก		

คำตอบ ไม่ใช่ ใช่ ไม่ใช่

27. เมนูอาหารต่อไปนี้เสี่ยงที่จะมีโซเดียมจากส่วนผสมใดบ้าง (2 คะแนน)

ข้อ	เมนูอาหาร	ส่วนผสม
27.1	สุกี้แห้งหมูแดง	
27.2	เค้กส้ม	
27.3	แกงจืดเต้าหู้หมูสับ	

คำตอบ

27.1 น้ำจิ้มสุกี้/ซอสปรุงรส หมูแดง

27.2 ผงฟู

27.3 ซูปก๊อ ซอสปรุงรส เต้าหู้

อ่านท่อนต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 28 – 30

ปรุงนินสีย

อาหารจะอร่อยต้องปรุงให้เป็น เช่น เนื้อที่สับหยาบทำลาบไม่อร่อย ข้าวคั่วตำหยาบไปใส่น้ำตกก็ไม่อร่อย เคี้ยวแล้วแข็ง ๆ เสียอารมณ์

นินสียหรือใจคนก็ใช่ ต้องปรุงให้ไม่ดิบและไม่หยาบ เช่น ใจที่อิจฉา นินสียพูดจาหยาบคาย

ในวัยเด็กก็มีจิตริษยาอาฆาตเหมือนคนทั่วไป แต่วันหนึ่ง...พ่อสอนลูกว่า อย่าเป็นคนเจ้าคิด เจ้าแค้น นินสียนี้ไม่ดี...ต้องแก้ ก็พยายามแก้ แล้วปรุงใหม่ให้เป็นนินสียเจ้าความคิด จึงเป็นคนชอบคิดอะไรใหม่ ๆ ที่ฝรั่งเรียกว่า creative

กับอีกครั้งที่พ่อสอนว่า คนเราต้องรู้จักยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ตรงนี้ช่วยแก้ นินสียริษยาได้ แล้วเวลาเราอิจฉาใครรู้สึกไม่รุ่มร้อนในอก ถ้าแก้ได้จิตใจสบายกว่า

ในวัยหนึ่งที่ทุกคนคิดเป็นแล้วจึงน่าจะเป็นถูกปรุงนินสียตัวเอง นินสียบางอย่างอาจมีคนปรุงให้ เช่น พ่อแม่ แต่บางนินสียเราควรปรุงเอง ความคิดโดยังดิบจึงคิดใหม่ให้สุก นินสียโดยยังหยาบก็สับให้ละเอียด เช่น ให้อาจาที่หยาบเป็นคำที่อ่อนหวานจากใจที่อ่อนโยน

การปรุงนินสียเหมือนปรุงอาหาร และไม่ต่างจากจัดดอกไม้ ถ้าใบรกรกก็เด็ดทิ้งบ้าง หรือเด็ดหมดเลย หากก้านยาวนักก็ตัดให้สั้นลง ถ้าก้านสั้นไปก็ต่อออกมา สารพัดต้องทำเพื่อจัดดอกไม้ในแจกันให้สวยงาม

ยามใดที่มีปัญหา ก็น่าจะวิเคราะห์เสียทีว่าเกิดจากนินสียหรือใจเราที่ไม่ดีหรือเปล่า เหมือนกับการชิมอาหารแล้วติชม แต่ของเราคือสติใจตน ถ้าไม่ติก็แก้ไขได้ ปรุงนินสียของเราใหม่ให้ดี ให้มีใจที่สุก แล้วเราจะสุขตลอดกาล

(ตัดตอนจาก ชีวิตสอนชีวิต : จิตรา ก่อนันทเกียรติ)

28. คนที่มีความCreative เป็นคนลักษณะใด (0.5 คะแนน)

1. คนรู้จักยินดี
2. คนนักวางแผน
3. คนเจ้าความคิด
4. คนพัฒนาตนเอง

คำตอบ 3. คนเจ้าความคิด

29. จากบทอ่านข้างต้นบุคคลใดต่อไปนี้มีลักษณะที่ผ่านการ ปรุงนินสีย มาแล้ว (2 คะแนน)

- หากบุคคลดังกล่าวมีการปรุงนินสียแล้ว ให้ทำเครื่องหมาย X ในช่อง ใช่
- หากบุคคลดังกล่าวไม่มีการปรุงนินสียแล้ว ให้ทำเครื่องหมาย X ในช่อง ไม่ใช่

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
29.1	วินัยฝึกซ้อมร้องเพลงเป็นอย่างดีเพื่อเป็นตัวแทนห้องขึ้นแสดงในงานโรงเรียน		
29.2	วิเชียรทำงานรวดเร็วขึ้นหลังจากได้งานใหม่ในบริษัทที่เจ้านายชอบคนคล่องตัว		
29.3	วิกานตามองโลกในแง่ร้าย และไว้ใจคนยากขึ้นหลังจากโดนเพื่อนสนิทหักหลัง		

คำตอบ ไม่ใช่ ใช่ ไม่ใช่

30. หากนักเรียนจะ ปรุ่รงนีสัย ใ้กับตนเองนั้นนักเรียนต้องการ ปรุ่รงนีสัย ใ้เป็นลักษณะอย่างไร เพราะอะไร
จงอธิบาย (2 คะแนน)

เกณฑ์การตรวจ

ประเด็น	ถูกต้อง (2)	ถูกต้องบางส่วน (1)	ไม่ถูกต้อง (0)
1. ความครบถ้วน	ตอบคำถามครบถ้วนทั้ง 2 ประเด็น คือ 1. ลักษณะการปรุ่รงนีสัย 2. เหตุผลสนับสนุน	ตอบคำถามเพียง 1 ประเด็น	ไม่ตอบคำถาม
2. ความสมเหตุสมผล	ให้เหตุผล ที่สอดคล้องกับ ลักษณะการปรุ่รงนีสัย ที่ ตอบมา และมีหลักฐาน ประกอบที่แสดงถึงข้อดี ของลักษณะนีสัยนั้น	ให้เหตุผล ที่สอดคล้องกับ ลักษณะการปรุ่รงนีสัย ที่ ตอบมา แต่ไม่มีหลักฐาน ประกอบที่แสดงถึงข้อดี ของลักษณะนีสัยนั้น	ให้เหตุผล และแสดง หลักฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับ คำถาม หรือผิดประเด็น
3. การเรียบเรียง	เรียบเรียงเนื้อหาอย่าง เป็นระบบ คือตอบตามที ละคำถาม และมีคำเชื่อม เข้าหาคำตอบตอนต่อไป โดยคำตอบจะต้องไม่ คัดลอกข้อความตอนใด ตอนหนึ่งของบทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาอย่าง เป็นระบบ โดยมีคำตอบ บางส่วนคัดลอกข้อความ ตอนใดตอนหนึ่งของ บทอ่าน	เรียบเรียงเนื้อหาไม่เป็น ระบบ หรือคัดลอก ข้อความของบทอ่าน ทั้งหมด

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

- คะแนนรวม 4 – 6 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้อง (2 คะแนน)
 คะแนนรวม 2 – 3 หมายถึง เป็นคำตอบที่ถูกต้องบางส่วน (1 คะแนน)
 คะแนนรวม 0 – 1 หมายถึง เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้อง (ไม่ได้คะแนน)

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการ
ประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน
ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก
การอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ความหมายของระดับความคิดเห็น

5 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา						
1.1	เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การอ่านตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความ น่าสนใจ					
1.2	ระดับภาษาของแบบฝึกการอ่านตาม แนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับ นานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน					
1.3	รูปภาพประกอบแบบฝึกการอ่านตาม แนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับ นานาชาติ (PISA) มีความชัดเจนและ น่าสนใจ					
2. ด้านกิจกรรม						
2.1	กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การอ่าน ตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้ เกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2.2	ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสม					
2.3	การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้ดีขึ้น					
2.4	การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจอ่านมากขึ้น					
3. ด้านประโยชน์						
3.1	การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น					
3.2	การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้เข้าใจการอ่านมากขึ้น					
3.3	การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนอ่านได้ดีขึ้น					

ข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ตารางที่ 18 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านรูปแบบของแบบฝึก					
1.1 ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน และมีขนาดเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 ภาพประกอบสวยงาม ชัดเจน และเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.3 การจัดเรียงลำดับของรูปเล่มเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.5 สะดวกต่อการนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.6 น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ด้านเนื้อหาของแบบฝึก					
2.1 คำชี้แจงสื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.4 ถูกต้อง ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.5 มีความยากง่ายเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.6 มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.7 เหมาะสมกับระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.8 ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ด้านการใช้ภาษาของแบบฝึก					
3.1 ใช้ภาษาถูกต้อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.2 ใช้ภาษาเข้าใจง่ายและสื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยรวม	1.00	1.00	1.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 19 ผลการหาค่าประสิทธิภาพรายบุคคล (Individual Try Out) ของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

คนที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน							คะแนนสอบหลังเรียน (f)	
	ครั้งที่ 1 (10)	ครั้งที่ 2 (10)	ครั้งที่ 3 (10)	ครั้งที่ 4 (10)	ครั้งที่ 5 (10)	ครั้งที่ 6 (10)	รวม (X) (60)		
1	9	9	10	9	10	5	52	24.5	
2	8	8	9	9	10	7	51	22.0	
3	10	9	9	9	9	7	53	27.0	
รวม	27	26	28	27	29	19	156	73.5	
$E_1 = 86.67$				$E_2 = 81.67$					

ตารางที่ 20 ผลการหาค่าประสิทธิภาพกลุ่มย่อย (Small Group Try Out) ของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

คนที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน							คะแนนสอบหลังเรียน (f)
	ครั้งที่ 1 (10)	ครั้งที่ 2 (10)	ครั้งที่ 3 (10)	ครั้งที่ 4 (10)	ครั้งที่ 5 (10)	ครั้งที่ 6 (10)	รวม (X) (60)	
1	9	9	9	9	10	6	52	27.5
2	5	5	5	5	5	5	30	14.5
3	9	9	10	9	9	7	53	24
4	9	9	9	9	10	7	53	29.5
5	9	8	8	10	10	7	52	25.5

คนที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน							คะแนนสอบ หลังเรียน (f)
	ครั้งที่ 1 (10)	ครั้งที่ 2 (10)	ครั้งที่ 3 (10)	ครั้งที่ 4 (10)	ครั้งที่ 5 (10)	ครั้งที่ 6 (10)	รวม (X) (60)	
6	6	9	9	10	10	5	49	26.5
7	9	9	9	9	10	5	51	24
8	10	9	9	9	10	5	52	26
9	10	9	9	9	10	5	52	20.5
รวม	76	76	77	79	84	52	444	218
$E_1 = 82.22$				$E_2 = 80.74$				

ตารางที่ 21 ผลการหาค่าประสิทธิภาพภาคสนาม (Field Try Out) ของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

คนที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน							คะแนนสอบ หลังเรียน (f)
	ครั้งที่ 1 (10)	ครั้งที่ 2 (10)	ครั้งที่ 3 (10)	ครั้งที่ 4 (10)	ครั้งที่ 5 (10)	ครั้งที่ 6 (10)	รวม (X) (60)	
1	10	9	9	9	10	5	52	20.5
2	9	9	9	9	10	5	51	25
3	9	9	9	9	10	6	52	25
4	9	9	9	10	10	8	55	26
5	9	9	9	5	5	9	46	26
6	9	9	10	10	10	8	56	27
7	9	9	10	10	10	5	53	24
8	9	9	9	9	9	7	52	24
9	9	9	10	9	10	5	52	25
10	9	9	10	9	10	6	53	24
11	9	7	5	9	10	5	45	23
12	9	9	9	9	10	6	52	20
13	9	6	5	8	10	5	43	25.5

คนที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน							คะแนนสอบ หลังเรียน (f)
	ครั้งที่ 1 (10)	ครั้งที่ 2 (10)	ครั้งที่ 3 (10)	ครั้งที่ 4 (10)	ครั้งที่ 5 (10)	ครั้งที่ 6 (10)	รวม (X) (60)	
14	9	9	9	9	9	7	52	25.5
15	9	6	5	8	10	5	43	27.5
16	9	9	9	9	10	8	54	25.5
17	9	9	9	9	10	5	51	24
18	8	8	6	8	10	5	45	26.5
19	9	9	9	10	10	7	54	26
20	8	8	8	8	10	5	47	21.5
21	8	8	8	8	10	6	48	22.5
22	7	6	5	5	5	5	33	20.5
23	9	5	5	9	9	5	42	24.5
24	9	10	9	10	10	5	53	22
25	8	10	9	6	10	5	48	24.5
26	8	6	5	8	8	5	40	25
27	6	6	5	5	5	5	32	20.5
28	9	6	9	9	10	5	48	27.5
29	10	9	9	9	10	5	52	20.5
30	9	9	9	9	10	5	51	25
รวม	262	245	241	254	280	173	1455	724
$E_1 = 80.83$					$E_2 = 80.44$			

การตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ตารางที่ 22 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนสามารถวัดพฤติกรรมได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา หรือสาระการเรียนรู้					
3.1 เนื้อหา หรือสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 เนื้อหา หรือสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 การจัดลำดับเนื้อหา หรือ สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 เนื้อหา หรือสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.5 เนื้อหา หรือสาระการเรียนรู้ ทันสมัย หรือเป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับเวลา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี ลำดับขั้นตอนชัดเจน และสัมพันธ์ ต่อเนื่องกัน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ สนองความต้องการของนักเรียน และสอดคล้องกับการปฏิรูปการจัดการ เรียนรู้ใหม่	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
5.1 สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.3 สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.4 สื่อการเรียนการสอนมีความ เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดผลและการประเมินผล					
6.1 การวัดผลและการประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
6.2 การวัดผลและการประเมินผล สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.3 การใช้ภาษา ถูกต้อง ชัดเจน ตรงประเด็น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
เครื่องมือที่ใช้วัดผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
การวัดผลและการประเมินผลมี เกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ตารางที่ 23 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน รูปแบบของคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	เขียนตอบแบบเปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	เขียนตอบแบบปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
ข้อ	รูปแบบของคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
11	เขียนตอบแบบปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	เลือกตอบ	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
14	เลือกตอบ	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
15	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	เลือกตอบเชิงซ้อน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	เขียนตอบแบบเปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	เขียนตอบแบบเปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	เลือกตอบเชิงซ้อน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	เขียนตอบแบบปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24	เขียนตอบแบบปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
25	เขียนตอบแบบปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28	เขียนตอบแบบเปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	เขียนตอบแบบเปิด	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
30	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
31	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
33	เลือกตอบเชิงซ้อน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
34	เขียนตอบแบบเปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
36	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
37	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
ข้อ	รูปแบบของคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
38	เลือกตอบเชิงซ้อน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
39	เขียนตอบแบบปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
40	เขียนตอบแบบเปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
41	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
42	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
43	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
44	เลือกตอบเชิงซ้อน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
45	เขียนตอบแบบปิด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
46	เลือกตอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 24 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเลือกตอบจากตัวเลือก ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.63	0.45	10	0.53	0.45
2	0.48	0.45	11	0.58	0.55
3	0.58	0.45	12	0.65	0.60
4	0.63	0.55	13	0.60	0.60
5	0.63	0.65	14	0.53	0.45
6	0.63	0.55	15	0.60	0.40
7	0.60	0.50	16	0.48	0.35
8	0.60	0.50	17	0.55	0.50
9	0.70	0.50	18	0.50	0.40

ผู้วิจัยทดลองใช้แบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้วจำนวน 40 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ได้ 23 ข้อ ผู้วิจัยเลือกข้อสอบจำนวน 18 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 27 ข้อ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ($KR - 20$) พบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

ตารางที่ 25 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเลือกตอบเชิงซ้อน ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ข้อ	p	r
1	0.50	0.80
2	0.38	0.45
3	0.40	0.60

ผู้วิจัยทดลองใช้แบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้วจำนวน 40 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ได้ 6 ข้อ ผู้วิจัยเลือกข้อสอบจำนวน 3 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 6 ข้อ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (KR – 20) พบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.51

ตารางที่ 26 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเขียนตอบแบบปิด ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ข้อ	p	r
1	0.50	0.70
2	0.33	0.55
3	0.43	0.55
4	0.33	0.35

ผู้วิจัยทดลองใช้แบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้วจำนวน 40 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ได้ 6 ข้อ ผู้วิจัยเลือกข้อสอบจำนวน 4 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 8 ข้อ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (KR – 20) พบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53

ตารางที่ 27 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบเขียนตอบแบบเปิด ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ข้อ	p	r
1	0.43	0.35
2	0.50	0.50
3	0.58	0.65
4	0.48	0.65

ผู้วิจัยทดลองใช้แบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้วจำนวน 40 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ได้ 7 ข้อ ผู้วิจัยเลือกข้อสอบจำนวน 4 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 8 ข้อ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (α) พบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.52

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

ตารางที่ 28 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ความคิดเห็นด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 ระดับภาษาของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.3 รูปภาพประกอบแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความชัดเจนและน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2. ความคิดเห็นด้านกิจกรรม					
2.1 กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
2.2 ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้ดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจอ่านมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความคิดเห็นด้านประโยชน์					
3.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้เข้าใจการอ่านมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ทำให้นักเรียนอ่านได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง
การตรวจสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 29 ผลการหาค่าประสิทธิภาพจากกลุ่มตัวอย่าง ของแบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

คนที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน							คะแนนสอบ หลังเรียน (f)
	ครั้งที่ 1 (10)	ครั้งที่ 2 (10)	ครั้งที่ 3 (10)	ครั้งที่ 4 (10)	ครั้งที่ 5 (10)	ครั้งที่ 6 (10)	รวม (X) (60)	
1	9	10	9	10	9	8	55	24.5
2	10	10	10	10	9	9	58	23.5
3	9	9	6	10	9	8	51	22.5
4	9	6	6	10	9	8	48	21
5	10	9	9	10	9	6	53	25
6	8	10	9	8	8	6	49	24
7	10	9	6	10	9	8	52	23
8	8	9	6	9	8	6	46	23.5
9	9	10	9	5	9	7	49	23
10	9	9	9	10	9	7	53	22.5
11	8	6	8	10	8	7	47	26.5
12	8	10	6	8	5	6	43	25.5
13	9	8	8	8	9	9	51	24.5
14	9	9	6	8	8	8	48	20.5
15	9	9	6	8	9	8	49	27.5
16	9	9	6	10	9	6	49	25
17	8	8	9	8	8	8	49	25.5
18	9	10	9	10	9	8	55	21.5
19	9	5	5	10	9	8	46	25.5
20	9	10	9	10	9	7	54	21.5
21	7	5	9	10	8	8	47	24.5
22	9	10	9	9	9	7	53	27.5
23	8	8	9	5	8	8	46	22
24	9	9	10	10	9	7	54	28
25	9	10	6	9	9	6	49	22.5

คนที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน							คะแนนสอบ หลังเรียน (f)
	ครั้งที่ 1 (10)	ครั้งที่ 2 (10)	ครั้งที่ 3 (10)	ครั้งที่ 4 (10)	ครั้งที่ 5 (10)	ครั้งที่ 6 (10)	รวม (X) (60)	
26	6	8	6	10	8	7	45	24.5
27	8	8	8	9	8	8	49	29
28	8	8	8	10	8	8	50	27
29	9	10	10	8	6	6	49	24.5
30	6	9	6	5	9	5	40	24.5
31	9	9	9	8	9	7	51	24
32	9	9	6	10	9	6	49	22
33	8	8	8	8	8	6	46	23.5
34	9	9	9	8	8	7	50	24
35	9	10	9	8	9	7	52	23
36	9	9	9	8	9	6	50	27.5
37	9	9	10	8	9	8	53	26.5
38	8	8	10	8	8	7	49	25.5
39	9	9	10	10	9	5	52	23.5
40	9	9	6	5	5	6	40	23
รวม	345	349	318	348	336	275	1971	972.5
$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$ $E_1 = \frac{1971}{40} \times 100$ $E_1 = 82.13$					$E_2 = \frac{\sum f}{N} \times 100$ $E_2 = \frac{972.5}{40} \times 100$ $E_2 = 81.29$			

ตารางที่ 30 ความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Post-test	คะแนนผลต่าง D
1	18	24.5	6.5
2	16.5	23.5	7
3	16.5	22.5	6
4	15	21	6
5	19	25	6
6	16	24	8
7	16.5	23	6.5
8	17	23.5	6.5
9	16	23	7
10	16.5	22.5	6
11	17	26.5	9.5
12	17	25.5	8.5
13	10	24.5	14.5
14	14	20.5	6.5
15	14.5	27.5	13
16	15.5	25	9.5
17	17	25.5	8.5
18	17.5	21.5	4
19	16	25.5	9.5
20	17.5	21.5	4
21	16	24.5	8.5
22	17	27.5	10.5
23	14	22	8
24	17.5	28	10.5
25	19.5	22.5	3
26	17.5	24.5	7

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Post-test	คะแนนผลต่าง D
27	20.5	29	8.5
28	19.5	27	7.5
29	13.5	24.5	11
30	15.5	24.5	9
31	13.5	24	10.5
32	16	22	6
33	19	23.5	4.5
34	17	24	7
35	15	23	8
36	21	27.5	6.5
37	17.5	26.5	9
38	18	25.5	7.5
39	17.5	23.5	6
40	14	23	9

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ศุภฤกษ์ ตันติวิริยากร
วัน เดือน ปี เกิด	28 กุมภาพันธ์ 2534
สถานที่เกิด	สมุทรสาคร
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2557)
ที่อยู่ปัจจุบัน	24/145 หมู่ 3 ต. บางหญ้าแพรก อ. เมืองฯ จ. สมุทรสาคร 74000

